

Cohortonderzoek asielzoekers en statushouders

Asiel en integratie

2026

Cohortonderzoek asielzoekers en statushouders

Asiel en integratie

2026

Verklaring van tekens

niets (blanco)	een cijfer kan op logische gronden niet voorkomen
.	het cijfer is onbekend, onvoldoende betrouwbaar of geheim
0 (0,0)	het cijfer is kleiner dan de helft van de gekozen eenheid
*	voorlopige cijfers
**	nader voorlopige cijfers
-	(indien voorkomend tussen twee getallen) tot en met
2016-2017	2016 tot en met 2017
2016/2017	het gemiddelde over de jaren 2016 tot en met 2017
2016/'17	oogstjaar, boekjaar, schooljaar, enz. beginnend in 2016 en eindigend in 2017
2004/'05-2016/'17	oogstjaar enz., 2004/'05 tot en met 2016/'17

In geval van afronding kan het voorkomen dat het weergegeven totaal niet overeenstemt met de som van de getallen.

Colofon

Uitgever

Centraal Bureau voor de Statistiek
Henri Faasdreef 312, 2492 JP Den Haag
www.cbs.nl

Prepress: Textcetera, Den Haag en CCN Redactie & Visualisatie, Den Haag
Omslagfoto: ANP / Sabine Joosten

Inlichtingen

Tel. 088 570 70 70
Via contactformulier: www.cbs.nl/infoservice

© Centraal Bureau voor de Statistiek, Den Haag/Heerlen/Bonaire, 2026.
Verveelvoudigen is toegestaan, mits CBS als bron wordt vermeld.

Inhoud

Samenvatting	5
Executive summary	13

1 Over het onderzoek 22

1.1	Introductie	22
1.2	Dashboard	26
1.3	Methode en begrippen	26
1.4	Dossier Asiel, migratie en integratie	27
1.5	Literatuur	27

2 Asielaanvraag en opvang 28

2.1	Instroom	28
2.2	Nationaliteiten	29
2.3	Leeftijd en geslacht	30
2.4	Huishoudenssamenstelling	31
2.5	Verblijfsituatie	33
2.6	Werkende asielzoekers	39
2.7	Alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's)	41
2.8	Hervestigers	42
2.9	Dashboard	43

3 Huisvesting en integratie van statushouders 44

3.1	Verblijfsvergunningen asiel	44
3.2	Nationaliteiten	45
3.3	Nareis	46
3.4	Nareis en (reguliere) gezinshereniging	47
3.5	Wachttijd tot vergunning	49
3.6	Vestigingsgemeente	51
3.7	Huishoudenssamenstelling	54
3.8	Onderwijs	55
3.9	Inburgering	58
3.10	Sociaal-economische positie	63
3.11	Huishoudinkomen en zorggebruik	69
3.12	Geregistreerde verdachten	73
3.13	Literatuur	74

4 Oekraïners in Nederland 75

- 4.1 Vestiging in Nederland **76**
- 4.2 Verblijfssituatie **78**
- 4.3 Huishoudenssamenstelling **79**
- 4.4 Werk **80**
- 4.5 Vestigingsgemeente **81**
- 4.6 Dashboard **82**
- 4.7 Literatuur **83**

Samenvatting

Het CBS volgt sinds 2017 alle asielzoekers die vanaf 2014 bij een opvang van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) instroomden en de statushouders die vanaf 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen, inclusief hun nareizigers en gezinsherenigers. Deze tiende jaarlijkse rapportage van dit cohortonderzoek geeft inzicht in de instroom en kenmerken van asielzoekers bij het COA en in de samenstelling van de groep statushouders van 2014 tot en met de eerste helft van 2025. Daarnaast wordt in deze rapportage een actueel beeld geschetst van de leefsituatie en integratie van deze statushouders. Er worden cijfers gepresenteerd over het verblijf in COA-opvang, de wachttijd tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning, huisvesting, inburgering, huishoudenssamenstelling, gezinshereniging, onderwijs, naturalisatie, werk en inkomen, zorggebruik en criminaliteit. Ook is er in deze rapportage speciale aandacht voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen en is er een apart hoofdstuk over Oekraïners die sinds 24 februari 2022 (het begin van de grootschalige oorlog) onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming (RTB) naar Nederland kwamen. Naast deze rapportage is er een interactief [dashboard](#), met daarin nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers, de integratie van statushouders en cijfers over Oekraïense vluchtelingen onder de RTB.

Dit onderzoek wordt uitgevoerd in opdracht van het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) en het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW).

Actuele ontwikkelingen over de nieuwe instroom van asielzoekers bij het COA en de periode van het verblijf in COA-opvanglocaties:

- **Lagere instroom COA-opvang in eerste helft 2025** – In de eerste helft van 2025 stroomden er 20 duizend asielzoekers in bij het COA, 4 duizend minder dan in de eerste helft van 2024. In heel 2024 stroomden 48 duizend asielzoekers in. Dat zijn er minder dan het jaar daarvoor (51 duizend). De hogere instroom in 2022, 2023 en 2024 volgt na een lagere instroom in 2020 van 22 duizend asielzoekers.
- **Meer asielzoekers uit Eritrea, minder uit Irak en Jemen** – Tot en met 2020 waren Eritreeërs, na de Syriërs, de op één na grootste groep asielzoekers die instroomde bij de COA-opvang. In 2021 waren dat Afghanen, in 2022 en 2023 Turken en in 2024 Irakezen. In de eerste helft van 2025 waren asielzoekers met de Eritrese nationaliteit weer de op één na grootste groep, de instroom uit Jemen daalde in deze periode.
- **Aandeel jonge mannen relatief groot** – Ruim driekwart van alle asielzoekers is jonger dan 35 jaar op het moment van aankomst in Nederland, 50 tot 60 procent is jonger dan 25 jaar. Met 57 procent is het aandeel mannen in de eerste helft van 2025 wat lager dan in voorgaande jaren. Het gaat vooral om jongens tussen de 15 en 20 jaar.
- **Aandeel mannen uit Syrië gedaald** – In de eerste helft van 2025 ligt het percentage mannelijke asielzoekers onder Syriërs op 49 procent, waaronder een aanzienlijk deel kinderen tussen 5 tot 10 jaar. Van 2019 t/m 2024 bedraagt het aandeel (jonge) mannen onder de Syrische asielzoekers ongeveer twee derde, vergelijkbaar met de eerste twee cohorten uit 2014 en 2015. Vooral in 2016 en 2017 is het percentage vrouwen en ook het percentage jonge kinderen wat hoger dan in de voorgaande en de meest recente jaren. Dit komt vooral doordat het aantal nareizigers onder Syriërs in 2016 en 2017 relatief hoog is ten opzichte van de andere jaren.
- **Minder alleenstaande asielzoekers** – In de eerste helft van 2025 kwam 34 procent als alleenstaande asielzoeker bij het COA binnen, vergelijkbaar met het aandeel in 2016 en 2017. Van 2019 tot en met 2024 lag dit aandeel tussen de 44 en 51 procent. Met name

onder Syriërs nam het percentage dat als alleenstaande naar Nederland kwam af: van 37 procent in 2024 naar 12 procent in de eerste helft van 2025.

- **Eritreeërs en Syriërs vaker een eigen adres** – Gemiddeld was bijna 42 procent van alle asielzoekers die tussen 2014 en 2023 instroomden in de asielopvang van het COA na twaalf maanden uitgestroomd uit COA en zelfstandig ingeschreven op een adres in een gemeente. In het kort noemen we dit een eigen adres. Eritreeërs en Syriërs hebben het vaakst binnen twaalf maanden een eigen adres, met 63 en 61 procent, Iraniërs met 16 procent het minst vaak.
- **Bijna de helft van de asielzoekers na één maand in een reguliere opvang** – In de eerste maand na instroom zat 48 procent van de asielzoekers die in 2024 instroomden in het COA in een reguliere opvang. Daarnaast zat 39 procent in een noodopvang en 3 procent in een crisisnoodopvang. Na drie maanden daalde het percentage in de reguliere opvang naar 43 procent terwijl het aandeel in een noodopvang steeg naar 45 procent en het percentage in de crisisnoodopvang steeg naar 9 procent.
- **Aantal verhuizingen in COA-opvang neemt voor meest recente cohorten iets toe** – Asielzoekers verhuizen gemiddeld 2 keer binnen COA, over alle cohorten heen. Vanaf cohort 2020 stijgt het aantal verhuizingen binnen twee jaar na instroom in COA. Deze stijging in verhuizingen binnen COA komt mogelijk door de toename van tijdelijke noodopvanglocaties. Asielzoekers die van 2021 tot en met de eerste helft van 2025 bij het COA binnenkwamen verhuisden in de eerste drie maanden gemiddeld iets vaker naar een andere opvanglocatie dan mensen uit eerdere cohorten.
- **Flinke daling asielzoekers met verblijfsvergunning na een jaar in Nederland** – Gemiddeld heeft 71 procent van alle asielzoekers die tussen 2014 en 2023 de asielopvang van het COA instroomden na twaalf maanden een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij het laatste cohort waarvan de status twaalf maanden later bekend was, de asielzoekers die in 2023 instroomden, was dit 41 procent. Dit is een daling in vergelijking met vorige jaren en ook lager dan instroomcohort 2019, toen het aantal vergunningen dat na 12 maanden verleend was mogelijk lager was als gevolg van de COVID-pandemie in 2020. Zowel voor de instroomcohorten als voor de verschillende nationaliteiten¹⁾ lopen de cijfers sterk uiteen: 85 procent van de Eritreeërs en 84 procent van de Syriërs die in 2014 t/m 2023 instroomden hebben na twaalf maanden een verblijfsvergunning. Het laagste percentage was dat bij de Iraniërs met 28 procent.
- **Verschillen tussen nationaliteiten in toewijzen verblijfsvergunning** – Bijna alle Syriërs en Eritreeërs van het instroomcohort 2014 die op 1 juli 2025 nog in Nederland woonden, kregen binnen anderhalf jaar na instroom een verblijfsvergunning. Ter vergelijking: ongeveer tweederde van de asielzoekers uit Irak uit dit cohort kreeg een vergunning na dezelfde tijd. Na 120 maanden (tien jaar) waren er in totaal nog 105 asielzoekers in de opvang zonder een verblijfsvergunning. Dit betekent niet dat de IND de aanvraag nog in behandeling heeft voor al deze mensen. Na een afwijzing blijven sommigen in de opvang wachten op hun vertrek of wachten op een uitspraak op beroep. Ook kunnen mensen na een afwijzing opnieuw een asielaanvraag indienen (tweede of volgende aanvraag), bijvoorbeeld wanneer er iets is veranderd in hun situatie, of omdat er nieuwe informatie is over het land van herkomst.
- **Meeste vertrokken asielzoekers deden dit zelfstandig (met onbekende bestemming)** – Van de bijna 27 duizend asielzoekers die in 2014 instroomden in de COA-opvang zijn er 6 070 na 10,5 jaar weer vertrokken of hebben tijdelijk geen adres: dit is bijna 23 procent van het originele cohort. De meeste asielzoekers die vertrekken doen dit zelfstandig.

1) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

Een deel van de asielzoekers vertrekt zonder toezicht, ook wel zelfstandig vertrek met onbekende bestemming genoemd: van het instroomcohort 2014 zijn dat er 2 055 na 10,5 jaar ofwel een derde van degenen die zijn vertrokken. Voor een klein deel van de asielzoekers die niet willen vertrekken en geen hulp van de overheid accepteren, gaat de Dienst Terugkeer & Vertrek over tot gedwongen vertrek: van cohort 2014 waren dit er 365 na 10,5 jaar.

- **Werkende asielzoekers** – In deze editie zijn voor het eerst aantallen opgenomen rondom werkende asielzoekers die in COA verblijven of administratief geplaats zijn en nog geen vergunning hebben. Asielzoekers zonder vergunning mogen alleen werken als hun werkgever voor hen een tewerkstellingsvergunning (TWV) heeft. Sinds eind november 2023 is de 24-weken eis opgeheven die stelde dat asielzoekers maximaal 24 weken in een periode van 52 weken mochten werken. Het aantal asielzoekers in COA dat (nog) geen vergunning heeft en een baan heeft als werknemer neemt flink toe in de meest recente cohorten (2023 en 2024). Dit kan te maken hebben met het afschaffen van de eerdergenoemde 24-weken eis.
- **Bijna 35 duizend alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's)** – Sinds 2014 kwamen bijna 35 duizend amv's naar Nederland. Nidos heeft de voogdij over alle amv's. De meerderheid van de amv's bestaat uit Syriërs (38 procent) en Eritreeërs (24 procent). Vooral in 2023 was de instroom van amv's groot (6 565 nieuwe amv's). In de eerste helft van 2025 zijn er 1 655 nieuwe amv's naar Nederland gekomen. Twee derde van alle amv's is 15, 16 of 17 jaar oud, 84 procent bestaat uit jongens. Erg jonge amv's komen weinig voor: slechts 1 procent is jonger dan vijf jaar.
- **In de eerste helft van 2024 zijn 275 hervestigers ingestroomd in COA** – Sinds 2014 zijn 8,6 duizend hervestigers ingestroomd in een COA opvanglocatie. De hoogste instroom van hervestigers in COA was in 2017, toen meer dan 2 duizend hervestigers instroomden. De groep hervestigers die instromen in COA bestaat voornamelijk uit personen met een Syrische nationaliteit, namelijk 83 procent.

Actuele ontwikkelingen over huisvesting en integratie van statushouders en hun nareizigers en gezinsherenigers:

- **Aantal verleende vergunningen in eerste helft 2025 lager dan jaar ervoor** – In de eerste helft van 2025 zijn er bijna 19 duizend vergunningen verleend, 3 duizend minder dan in de eerste helft van 2024. In het gehele jaar 2024 is het aantal verleende vergunningen (ruim 34 duizend) hoger dan dat van 2023 (bijna 31 duizend). Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en behoren net als gezinsherenigers in dit onderzoek tot de statushouders.
- **Top vijf meest voorkomende nationaliteiten²⁾ van statushouders wisselt, maar Syrië blijft op plek één** – In de periode 2014–2020 staan de Syrische en de Eritrese nationaliteiten op de plaatsen één en twee van het hoogste aantal verleende vergunningen. In 2021 staat Afghanistan op plek twee, in 2022 is dat Turkije, in 2023 Jemen en in 2024 en de eerste helft van 2025 is dat opnieuw Eritrea.
- **Aantal nareizigers verandert laatste jaren weinig** – Sinds 2014 is aan iets meer dan 110 duizend nareizigers een vergunning verleend. Bijna 70 procent zijn Syriërs. Het aandeel vergunningen dat verleend wordt aan nareizigers varieert over de cohorten. In 2017 was 51 procent van de nieuwe statushouders een nareiziger en in de eerste helft van 2025 was dit 40 procent. In absolute aantallen veranderde het aantal verleende vergunningen aan nareizigers van 2021 tot 2024 niet zoveel, tussen de 10 en 12 duizend

2) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

per jaar. In de eerste helft van 2025 werden ruim 7 duizend vergunningen aan nareizigers verleend.

- **Meer nareis na twee-en-een-half jaar voor recente cohorten dan voor 2017–2019** – De percentages van statushouders (exclusief nareizigers) die na twee-en-een-half jaar familieleden hebben laten overkomen lopen sterk terug in cohorten 2017, 2018 en 2019. Van deze cohortjaren lieten tussen de 9 en 12 procent van de statushouders via de nareisregeling en tussen 5 en 7 procent van de statushouders via reguliere gezinshereniging familieleden overkomen na twee-en-een-half jaar. In 2020, 2021, en 2022 liggen deze aandelen hoger, met name het aandeel nareizigers (tussen 19 en 25 procent).
- **Aandeel nareizigers onder amv's stijgt vanaf 2018, blijft stabiel in 2022** – Van alle amv's met een verleende vergunning liet binnen twee-en-een-half jaar 41 procent familieleden overkomen via de nareisregeling en 12 procent via de reguliere gezinshereniging. In absolute aantallen lieten amv's in 2016 het vaakst familieleden via de nareisregeling en de reguliere gezinshereniging komen (respectievelijk 1 270 en 350).
- **Gemiddelde wachttijd langer in 2023 en 2024** – De gemiddelde wachttijd voor alle statushouders die een vergunning kregen in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2025 is 204 dagen. Dit is opnieuw een lichte toename ten opzichte van de gemiddelde wachttijd die in de twee voorgaande rapportages uit 2025 en 2024 werd geregistreerd (respectievelijk 195 en 175 dagen). Asielzoekers met de Eritrese en Syrische nationaliteit kregen in verhouding snel een verblijfsvergunning (gemiddeld na 147 en 123 dagen).
- **Weinig regionale verschillen** – Zowel twee maanden als twee jaar nadat statushouders uit de opvang van het COA zijn betrokken wonen ze verspreid over Nederland. De verschillen tussen gemeenten, uitgedrukt per 10 duizend inwoners, zijn klein.
- **Statushouders wonen in de loop van de tijd stedelijker** – Statushouders wonen als ze langer in Nederland verblijven steeds vaker in stedelijke gebieden. Van het vergunningscohort 2014 woonde na twee maanden 53 procent in sterk of zeer sterk stedelijk gebied, na tien jaar is dat 62 procent.
- **Statushouders wonen vooral in huurwoningen** – De ruim 311 duizend statushouders die in de periode 2014 tot en met eerste helft 2025 een verblijfsvergunning ontvingen, vormden op 1 juli 2025 119 duizend huishoudens. Van het cohort 2014 woont op 1 juli 2025 het overgrote deel (92 procent) van de huishoudens in een huurwoning.
- **Aandeel alleenstaanden hoger in cohort 2023, maar neemt weer af voor cohort 2024** – Twee maanden na verlaten van de COA-opvang is de helft van de statushouders uit vergunningscohorten 2017 tot en met 2019 een thuiswonend kind. Hierna daalt het aandeel tot 44 procent of lager voor recentere cohorten. In cohort 2014 was dit met 28 procent nog lager. In dat cohort zaten meer alleenstaanden, namelijk 37 procent. Voor de cohorten daarna daalt dit aandeel tot 25 procent of lager. In cohort 2023 is het aandeel alleenstaanden 29 procent en in cohort 2024 is dit aandeel 23 procent.
- **Statushouders van recente vergunningscohorten volgen vaker onderwijs** – Als statushouders langer in Nederland zijn volgen ze vaker onderwijs. Van alle statushouders die in 2014 hun vergunning kregen, volgde 28 procent onderwijs op 1 oktober 2015. Op 1 oktober 2018, vier jaar na het verkrijgen van een vergunning voor cohort 2014, was dit gestegen naar 39 procent. Vier jaar na het verkrijgen van een vergunning is dit percentage hoger voor recentere cohorten: voor de cohorten 2017 tot en met en 2021 is dit aandeel tussen 45 en 54 procent. Ook niet-leerplichtige jongeren vanaf 18 jaar oud (met name jongeren tussen 18 en 22 jaar) volgen vaker onderwijs naarmate ze langer in Nederland zijn.

- **Hoge onderwijsdeelname voor nieuwste cohorten amv's** – Amv's volgen de afgelopen jaren steeds vaker onderwijs. Zo volgde 57 procent van alle amv's die in 2014 hun vergunning kregen op 1 oktober 2015 onderwijs. Van latere cohorten volgde tussen 69 en 80 procent onderwijs een jaar na het verkrijgen van een verblijfsvergunning, met uitzondering van cohort 2024 (61 procent).
- **Toename mbo** – Naarmate statushouders langer in Nederland zijn, volgen zij vooral onderwijs op mbo-niveau. Het aandeel onderwijsvolgende statushouders (vanaf het niveau voortgezet onderwijs) uit 2014 dat een mbo-opleiding volgt steeg van 12 procent in 2015 naar 55 procent in 2024.
- **Meerderheid van amv's volgt mbo-opleiding** – De meeste amv's gaan naar het mbo. Vier jaar na het verkrijgen van een vergunning is dit in alle cohorten voor tussen de 74 en 86 procent van de onderwijsvolgende amv's (vanaf het niveau voortgezet onderwijs) het geval.
- **Steeds hoger mbo-niveau** – Van de statushouders volgde in de eerste jaren het grootste deel een opleiding op niveau 1 (Mbo-1), daarna is er een stijging van de overige niveaus. Op 1 oktober 2015 deed 68 procent van de statushouders uit cohort 2014 die een mbo-opleiding volgde niveau 1. Op 1 oktober 2025 is dit nog 10 procent. In 2025 volgden de meeste statushouders uit cohort 2014 een mbo-opleiding op niveau 4 (41 procent).
- **1 procent van de statushouders uit cohort 2014 nog inburgeringsplichtig met overschrijding** – Van de bijna 20 duizend personen die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen was voor 32 procent (nog) geen inburgeringsplicht vastgesteld op 1 oktober 2025. De meeste personen die een verblijfsvergunning asiel ontvangen en tussen de 18 en 65 jaar oud zijn, zijn inburgeringsplichtig onder de Wet inburgering 2013. Van deze groep heeft 64 procent het inburgeringsexamen behaald of een (tijdelijke) vrijstelling. Dit is bijna iedereen (98 procent) van de groep die inburgeringsplichtig is en dus geen ontheffing heeft en niet is vertrokken of overleden. 1 procent heeft het examen nog niet gehaald en de inburgeringstermijn van drie jaar overschreden en krijgt een boete. Minder dan 0,5 procent heeft het examen nog niet gehaald (maar heeft nog wel tijd om dat alsnog te doen) terwijl 7 procent van de statushouders inmiddels is vertrokken of overleden. Voor recentere cohorten liggen de cijfers met geslaagden of (tijdelijke) vrijstellingen uiteraard lager.
- **Nationaliteiten verschillen in aandeel dat inburgeringsexamen heeft gehaald** – 75 procent van de Iraniërs van cohort 2014 die vallen onder de Wet inburgering 2013 heeft in oktober 2025 het inburgeringsexamen behaald of een (tijdelijke) vrijstelling gekregen. Dit aandeel is het laagst bij personen uit Somalië, namelijk 42 procent. Dat dit aandeel laag is komt doordat 38 procent van deze groep een volledige ontheffing heeft.
- **Taalniveau vooral A2, met name bij Eritreeërs** – Bij het volgen van een inburgeringscursus leren statushouders Nederlands begrijpen, spreken en schrijven op tenminste taalniveau A2. Met dit taalniveau kunnen mensen zich in het dagelijkse leven redden. In de verschillende cohorten haalden de meesten (84 procent of meer) het inburgeringsexamen op niveau A2. Personen met de Eritrese nationaliteit behaalden het vaakst het inburgeringsexamen op A2 niveau (98 procent). Turkse statushouders burgeren over het algemeen het vaakst op het hoogste taalniveau in (niveau B2).
- **Naturalisaties nemen toe vanaf zes jaar na ontvangen vergunning** – Wanneer statushouders vijf jaar in Nederland verblijven, kunnen zij onder voorwaarden de Nederlandse nationaliteit aanvragen (naturaliseren). Bij cohort 2014 is na 10,5 jaar 90 procent van de statushouders genaturaliseerd. Van de Syriërs die in 2014 een verblijfsvergunning kregen, heeft 95 procent na 10,5 jaar de Nederlandse nationaliteit gekregen. Voor personen uit Eritrea is dit 84 procent.

- **Werk belangrijkste inkomstenbron voor 4 op de 10 statushouders tien jaar na verkrijgen verblijfsvergunning** – Veel statushouders hebben in de eerste maanden na het krijgen van hun vergunning nog geen inkomen. Dit komt doordat ze vaak nog in een opvanglocatie wonen en leefgeld krijgen. Na tien jaar is voor 25 procent van de statushouders uit cohort 2014 een uitkering de belangrijkste inkomstenbron en voor 40 procent is werk de belangrijkste inkomstenbron. Het aandeel statushouders met werk als belangrijkste inkomstenbron neemt toe als statushouders langer in Nederland zijn. Mannelijke statushouders hebben vaker werk als belangrijkste inkomstenbron dan vrouwelijke statushouders. De belangrijkste inkomstenbron is leeftijdsafhankelijk. Jonge statushouders, tot 25 jaar, gaan vaak nog naar school. Vanaf 25 jaar is werk vaak de voornaamste inkomstenbron en vanaf 45 jaar is een uitkering de belangrijkste inkomstenbron. De meeste amv's gaan de eerste jaren na het verkrijgen van hun vergunning nog naar school. Na tien jaar is het percentage amv's uit cohort 2014 met werk als belangrijkste bron van inkomsten gegroeid tot 59 procent en het deel dat naar school gaat gedaald tot 11 procent.
- **Steeds meer statushouders werken** – Een jaar na het krijgen van de verblijfsvergunning is ongeveer 3 procent van de statushouders uit cohort 2014 werkzaam als werknemer of zelfstandige. Voor latere cohorten zijn dat er meer met 15 procent in cohort 2022. Als statushouders langer in Nederland zijn, hebben zij vaker betaald werk. Van cohort 2014 heeft 56 procent van de statushouders na tien jaar werk.
- **Amv's werken vaker in deeltijd met tijdelijk contract** – In vergelijking met de totale groep statushouders werken amv's iets vaker in deeltijd dan de totale groep (69 tegen 66 procent), hebben ze vaker een baan met een tijdelijk contract (80 tegen 72 procent), werken ze vaker in de uitzendbranche (31 tegen 22 procent) en in de horeca (23 tegen 15 procent), maar iets minder vaak in de handel (17 tegen 19 procent) en werken ze minder vaak als zelfstandige (5 tegen 8 procent).
- **Statushouders eerst vaak als oproepkracht aan het werk** – De meeste statushouders werken als oproepkracht of als werknemer. Het deel dat als oproepkracht werkt wordt kleiner wanneer statushouders langer in Nederland zijn.
- **Twee vijfde van werkende statushouders van cohort 2014 heeft vijf of meer banen gehad** – Na tien jaar heeft 41 procent van cohort 2014 vijf of meer banen gehad. Statushouders uit meer recente cohorten hebben vaker meer banen gehad dan statushouders uit oudere cohorten. De helft van cohort 2021 heeft twee jaar na verkrijgen van de vergunning meer dan één baan gehad. Het aantal banen dat statushouders in hun loopbaan hebben neemt langzaam toe over tijd.
- **Steeds vaker voltijd baan onder werkende statushouders** – Statushouders beginnen vaak hun werkzame leven in een deeltijd baan (tot 1 vte). Twee jaar na het verkrijgen van hun vergunning werkt 86 procent van de werkenden binnen cohort 2014 in deeltijd. Nieuwere cohorten hebben vaker een voltijd baan (1 vte) en de groep die deeltijd werkt wordt bij alle cohorten met de tijd kleiner. Na tien jaar werkt 54 procent van de werkenden binnen cohort 2014 deeltijd en 46 procent werkt voltijd.
- **Gemiddeld uurloon werkende statushouders neemt flink toe** – Drie jaar na het krijgen van een vergunning verdient 11 procent van de werkende statushouders van cohort 2014 gemiddeld 15 euro per uur of meer. Voor nieuwere cohorten is dit aandeel hoger. Van cohort 2020 verdient bijna de helft (47 procent) 15 euro per uur of meer drie jaar na het krijgen van een vergunning. Als statushouders langer in Nederland zijn en werken, neemt hun gemiddeld uurloon toe. Na tien jaar verdient 90 procent van cohort 2014 15 euro of meer. Gecorrigeerd voor inflatie is de stijging in gemiddeld uurloon minder sterk, maar nog wel zichtbaar.

- **Opnieuw minder uitkeringsgerechtigden in cohort 2014** – Twee jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning, krijgt 89 procent van de 18- tot 65-jarigen die in 2014 een vergunning hebben gekregen een uitkering. Voor nieuwere cohorten is dit aandeel lager. Van cohort 2021 heeft 73 procent, en van cohort 2022 77 procent, twee jaar na het krijgen van een verblijfsvergunning een uitkering. Tien jaar na het verkrijgen van de vergunning, is 30 procent van cohort 2014 nog afhankelijk van een uitkering.
- **Inkomensverschillen tussen verschillende nationaliteiten blijven klein** – Dit komt doordat een aanzienlijk deel van de statushouders een bijstandsuitkering ontvangt en dat zijn vaste bedragen, afhankelijk van de gezinssituatie. Voor statushouders uit alle cohorten geldt dat het gemiddeld gestandaardiseerd besteedbaar huishoudinkomen stijgt als zij langer in Nederland wonen. Statushouders die in 2014 een vergunning kregen, hadden in 2015 een gemiddeld besteedbaar huishoudinkomen van 12,3 duizend euro. In 2024 was dit gestegen naar 25,6 duizend euro.
- **Zorggebruik blijft gelijk na ongeveer twee jaar** – Voor alle cohorten geldt dat twee jaar na het krijgen van een verblijfsvergunning meer dan 96 procent kosten heeft gemaakt bij de huisarts. Eritrese statushouders maken de minste kosten voor huisartsenzorg, ziekenhuiszorg en medicijnen. Iraanse statushouders maken gemiddeld het vaakst kosten voor ziekenhuiszorg en medicijnen en statushouders uit Jemen het vaakst voor huisartsenzorg.
- **Iets meer jongeren met jeugdzorg** – Van alle jongeren (tot en met 22 jaar) die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiël ontvingen en niet meer bij een opvanglocatie van het COA verbleven maakte ongeveer 5 procent in 2016 gebruik van een vorm van jeugdzorg. In 2024 maakte 9 procent van de cohorten 2014–2015 gebruik van een vorm van jeugdzorg. Voor Iraanse en Afghaanse jonge statushouders is dit met respectievelijk 23 en 11 procent het hoogst. De meeste jongeren met jeugdzorg ontvangen jeugdhulp. In 2024 kreeg 1,1 procent van de jongeren tot en met 22 jaar hulp van jeugdbescherming (bijvoorbeeld de onder voogdij plaatsing van alleenstaande minderjarige statushouders) en 1 procent kreeg te maken met jeugdreclassering.
- **Statushouders relatief vaker geregistreerd als verdachte van misdrijf dan personen met Europese herkomst** – Mannelijke statushouders zijn in verhouding iets vaker verdacht van een misdrijf dan mannen met een Nederlandse of Europese herkomst. Er zijn 95 verdachte statushouders uit cohort 2022 in verslagjaar 2024 in de leeftijdscategorie 18 tot 23 jaar. Dit komt neer op bijna 400 verdachten per 10 duizend statushouders. In de leeftijdscategorie 23 tot 45 jaar is dit absolute aantal 120, wat relatief gezien bijna 150 verdachten per 10 duizend statushouders is. Het feit dat een persoon als verdachte van een misdrijf is geregistreerd, hoeft niet te betekenen dat er ook sprake is van een veroordeling. Het aandeel veroordeelden onder alle statushouders (ongeacht leeftijd en geslacht) bedraagt tot en met verslagjaar 2023 1 procent of minder binnen alle cohorten, terwijl het aandeel verdachten per cohort varieert tussen 1 en 2 procent. Cijfers over veroordeelden in verslagjaar 2024 zijn op dit moment nog niet beschikbaar.

Actuele ontwikkelingen met betrekking tot Oekraïners die sinds februari 2022 naar Nederland zijn gekomen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming:

- **Meer vrouwen dan mannen** – Tot en met juni 2025 schreven 182 duizend vluchtelingen uit Oekraïne zich bij een Nederlandse gemeente in, waarvan er op 1 juli 2025 nog bijna 129 duizend in Nederland verbleven. De meeste vluchtelingen hebben een Oekraïense nationaliteit (175 duizend) en een klein deel heeft een niet-Oekraïense nationaliteit, ook wel derdelanders genoemd (7 duizend). Tot en met juni 2022 was ongeveer 65 procent

van de Oekraïense vluchtelingen in Nederland vrouw, naderhand zakte dit aandeel tussen de 56 en 60 procent in de overige vier cohorten.

- **Bijna 29 procent van de Oekraïners is voor 1 juli 2025 uit Nederland vertrokken** – De meeste vluchtelingen uit Oekraïne wonen in de gemeentelijke opvanglocaties of bij particulieren, zoals een gastgezin. Ongeveer 750 vluchtelingen die sinds het begin van de oorlog naar Nederland zijn gekomen verbleven op 1 juli 2025 in een opvanglocatie van COA en 600 vluchtelingen waren inmiddels overleden. Bijna 29 procent van alle Oekraïense vluchtelingen was voor 1 juli 2025 weer uit Nederland vertrokken.
- **Vooraf alleenstaanden en thuiswonende kinderen** – Vergeleken met derdelanders komen Oekraïners minder vaak als alleenstaande naar Nederland (45 procent tegen 67 procent), vaker als thuiswonend kind (22 tegen 4 procent) en wat vaker als ouder in een eenouderhuishouden (9 procent tegen 2 procent). In het meest recente cohort is het aandeel alleenstaanden onder de totale groep (Oekraïners en derdelanders) hoger dan in het eerste cohort: 61 procent in de eerste helft van 2025 tegen 36 procent in de eerste helft van 2022.
- **Na vier maanden in Nederland werkt 47 procent** – Vier maanden na het verkrijgen van de tijdelijke bescherming in Nederland werkt 47 procent van de vluchtelingen uit Oekraïne: 46 procent van de personen met een Oekraïense nationaliteit en 64 procent van de derdelanders. Na zes maanden werkt bijna de helft (47 procent) van de werkende Oekraïense vluchtelingen voltijd. De meeste Oekraïense vluchtelingen werken in de uitzendbranche (52 procent) of de horeca (14 procent), net als reguliere statushouders.
- **Oekraïners wonen verspreid over Nederland** – Net als reguliere statushouders wonen Oekraïners verspreid over Nederland. De meeste Oekraïners staan één maand na verkrijgen van het verblijfbewijs tijdelijke bescherming ingeschreven in Amsterdam (ruim 8 duizend), Den Haag (bijna 6 duizend), Rotterdam (ruim 5 duizend), Westland en Almere (beide bijna 3 duizend). Van deze vijf gemeenten heeft Westland in verhouding het grootste aandeel Oekraïners (248 per 10 duizend inwoners).

Executive summary

Since 2017, Statistics Netherlands (CBS) has been collecting data on all asylum seekers who arrive at reception centres run by the Central Agency for the Reception of Asylum Seekers (COA) and on asylum seekers with residence status (known as 'status holders') who have been granted an asylum residence permit since 2014, including family reunification applicants and their following family members. This tenth edition of the annual report on this cohort study provides insight into asylum seekers arriving at COA reception centres and the characteristics of asylum seekers with residence status between 2014 and the first half of 2025. This report also provides the latest information on the living situation of these status holders and the degree to which they have integrated into Dutch society. The figures presented here include the numbers entering and leaving COA accommodation, the waiting period for asylum residence permits, housing, civic integration, household composition, family reunification, education, naturalisation, work and income, health care utilisation and crime. The report also focuses on unaccompanied minors arriving from other countries and devotes a specific section to the Ukrainian migrants who have come to the Netherlands under the Temporary Protection Directive (RTB) since the 24th of February 2022 (the date on which the war in Ukraine began). In addition to this report, there is also an interactive dashboard with more information on asylum seekers, integration of status holders and data on the Ukrainian migrants under the RTB.

This research has been commissioned by the Ministry of Justice and Security (JenV) and the Ministry of Social Affairs and Employment (SZW).

Latest news concerning asylum seekers entering COA accommodation and their stay there:

- **The number of asylum seekers entering COA accommodation in the first half of 2025 decreased** – In the first half of 2025, 20 thousand asylum seekers arrived at COA reception centres, 4 thousand fewer than in the first half of 2024. Throughout 2024, 48 thousand asylum seekers entered COA accommodation, fewer than in 2023 (51 thousand). The rise in numbers in 2022, 2023 and 2024 follows a lower number of asylum seekers entering COA accommodation in 2020 (22 thousand).
- **More asylum seekers from Eritrea, fewer from Iraq and Yemen** – Up until 2020, asylum seekers from Eritrea formed the second-largest group of asylum seekers entering COA accommodation, after those from Syria. In 2021, the second-largest group of migrants was from Afghanistan; in 2022 and 2023, it was migrants from Türkiye, and in 2024, migrants from Iraq. In the first half of 2025, asylum seekers of Eritrean nationality were once again the second-largest group, while the number of arrivals from Yemen fell during this period.
- **Relatively high proportion of young men** – To date, over three-quarters of all asylum seekers are under the age of 35 when they arrive in the Netherlands, around 50 to 60 percent are under the age of 25. At 67 percent, the share of men was somewhat lower in the first half of 2025 than in previous years. These were predominantly young men aged between 15 and 20.
- **Proportion of men from Syria has fallen** – In the first half of 2025, the share of male asylum seekers among asylum seekers from Syria was 49 percent, including a significant share of children aged between 5 and 10. Between 2019 and 2025, the share of (young) men among asylum seekers from Syria was around two-thirds. This was also the case for the first two asylum cohorts in 2014 and 2015. In 2016 and 2017, by contrast, the percentage of women and the percentage of young children were both somewhat higher than in the previous years, and also higher than in the most recent years. This was largely

due to the relatively high shares of following family members among migrants from Syria compared to the other years.

- **Fewer unaccompanied asylum seekers** – In the first half of 2025, 34 percent of asylum seekers entering COA accommodation were single, comparable to the share in 2016 and 2017. Between 2019 and 2025, this share ranged between 44 and 51 percent. Particularly among Syrians, the percentage arriving in the Netherlands as unaccompanied asylum seekers has fallen – from 37 percent in 2024 to 12 percent in the first half of 2025.
- **Eritreans and Syrians are more likely to have their own address** – On average, nearly 42 percent of all asylum seekers who entered COA accommodation between 2014 and 2023 had left COA accommodation after twelve months and were registered independently at an address in a municipal area. In short, we refer to this as having their own address. Eritreans and Syrians are the most likely to have their own address within twelve months, at 63 and 61 percent respectively, while Iranians are the least likely to have their own address, at 16 percent.
- **Almost half of asylum seekers in regular COA accommodation after one month** – 48 percent of asylum seekers who entered COA accommodation in 2024 were placed in a regular reception centre one month after their arrival. An additional 39 percent were in emergency accommodation and 3 percent were in crisis emergency accommodation. Three months after arriving, the share in regular COA accommodation fell to 43 percent, while the share in emergency accommodation rose to 45 percent. The share in crisis emergency accommodation after three months rose to 9 percent.
- **Number of times moved between COA reception centres rose slightly among the most recent cohorts** – Asylum seekers moved between COA locations an average of 2 times, across all cohorts. From the 2020 cohort onwards, the number of moves within two years of entering COA accommodation increased. This increase may be due to the greater number of emergency locations in temporary usage. Asylum seekers who entered COA accommodation between 2021 and the first half of 2025 were slightly more likely to move to another reception location in the first three months, on average, than those from previous cohorts.
- **Significant drop in the number of asylum seekers with residence status after one year in the Netherlands** – On average, 71 percent of all asylum seekers who entered COA accommodation between 2014 and 2023 were granted a temporary asylum residence permit within twelve months. For the 2023 cohort – the most recent cohort for which the permit status after twelve months is known – the share was 41 percent, which is lower than in all previous years. The share was also lower than the 2019 cohort, when fewer residence permits may have been granted due to the COVID pandemic in 2020. The figures vary widely between different arrival cohorts and different nationalities¹⁾: 85 percent of Syrians and 87 percent of Eritreans and 84 percent of Syrians who arrived between 2014 and 2023 were granted a residence permit within twelve months. Arrivals from Iran had the lowest percentage, at 28 percent.
- **Differences in the allocation of residence status among nationalities** – Almost all Syrian and Eritrean asylum seekers from the 2014 cohort, who were still residing in the Netherlands on 1 July 2025, had received a residence permit within a year and a half of their arrival. In comparison, around two-thirds of asylum seekers from Iraq in this cohort received a residence permit within the same period. After ten years, 105 asylum seekers from the 2014 cohort remain in COA reception centres without residence status. This does not mean that the Immigration and Naturalisation Service (IND) is currently processing the

1) Nationality based on country of birth, country of origin, or the original nationality in cases where nationality is unknown or has now changed to Dutch nationality.

applications of all these persons. Some remain in COA accommodation after a rejected asylum application and are now awaiting their departure. Others are awaiting a court decision regarding an appeal. Furthermore, following a rejection, applicants are entitled to submit a second or subsequent asylum application – for example if there has been a change in their situation or because new information has become available regarding their country of origin.

- **Most asylum seekers who left the Netherlands did so independently (with unknown destination)** – Of the nearly 27 thousand asylum seekers who entered COA accommodation in 2014, 6,070 had left again after ten-and-a-half years or were temporarily not registered in the personal records database (BRP). This is nearly 23 percent of the initial number of asylum seekers who entered COA accommodation in 2014. Most asylum seekers who leave the Netherlands do so independently. Asylum seekers that leave of their own accord are known as ‘independent departure with unknown destination’. Of the 2014 intake cohort, 2,055 asylum seekers belonged to this category and had departed after a period of ten-and-a-half years, which is one-third of all those who had left. For a small number of asylum seekers who do not want to leave and will not accept help from the government, the Repatriation and Departure Service (DTenV) initiates a forced departure procedure: in the 2014 cohort, this was the case for 365 asylum seekers after ten-and-a-half years.
- **Asylum seekers in employment** – This is the first edition to include figures on asylum seekers in employment who are staying in COA accommodation or have been placed there administratively and do not yet have a residence permit. Asylum seekers without a residence permit may only work if their employer has obtained a work permit (TWV) for them. Since the end of November 2023, the 24-week requirement – which stipulated that asylum seekers could work for a maximum of 24 weeks within a 52-week period – has been lifted. The number of asylum seekers in COA accommodation who do not (yet) have a residence permit and are employed has risen significantly in the most recent cohorts (2023 and 2024). This may be linked to the abolition of the aforementioned 24-week requirement.
- **Nearly 35 thousand unaccompanied minors** – Nearly 35 thousand unaccompanied minors have arrived in the Netherlands since 2014. Nidos is the organisation that provides care for unaccompanied minors in the Netherlands. The majority of unaccompanied minors were from Syria (38 percent) and Eritrea (24 percent). The number of unaccompanied minors arriving was particularly high in 2023 (6,565 new unaccompanied minors). In the first half of 2025, 1,655 new unaccompanied minors arrived in the Netherlands. Two-thirds of all unaccompanied minors are aged 15, 16 or 17, and 84 percent of them are young men. Very young unaccompanied minors are rare: only 1 percent are under the age of five.
- **In the first half of 2024, 275 resettled refugees entered COA accommodation** – Since 2014, 8,600 resettled refugees have entered COA accommodation. The largest number of resettled refugees entering COA accommodation was in 2017, when more than 2 thousand refugees arrived. The group of resettled refugees arriving at COA reception centres consists mainly of people of Syrian nationality, namely 83 percent.

Latest news concerning housing and civic integration among asylum seekers with residence status and following family members, as well as family reunification applicants:

- **Number of residence permits issued in first half of 2025 lower than in 2024** – In the first half of 2025, nearly 19 thousand residence permits were issued to asylum seekers, 3 thousand fewer than in the first half of 2024. In 2024 the number was over 34 thousand and in 2023 this was almost 31 thousand. Following family members who come to the

Netherlands to join a status holder are granted a (derived) asylum residence permit and, as such, are also included as status holders in this study; the same applies to family reunification applicants.

- **Most asylum seekers from Syria, other top 5 nationalities²⁾ vary** – Between 2014 and 2020, migrants from Syria and Eritrea were the largest and second-largest groups of asylum seekers, respectively, who were granted residency. In 2021 migrants from Afghanistan were in second place, and in 2022 it was migrants from Türkiye. In 2023, it was Yemen and in 2024 and the first half of 2025, migrants from Eritrea were once again the second-largest group.
- **Little change in number of following family members in recent years** – Since 2014, slightly more than 110 thousand following family members have been granted residency. Nearly 70 percent of these are Syrians. The share of residence permits granted to following family members varies between cohorts. It stood at 51 percent in 2017, and at 40 percent in the first half of 2025. In absolute terms, the number of residence permits granted to following family members did not vary much between 2021 and 2024, between 10 and 12 thousand per year. In the first half of 2025, over 7 thousand residence permits were granted to following family members.
- **More following family members after two-and-a-half years for recent cohorts compared with 2017–2019** – The percentage of status holders (excluding following family members) who were joined by relatives after two-and-a-half years declined sharply in the 2017, 2018 and 2019 cohorts. Of these cohorts, between 9 and 12 percent of status holders were joined by relatives under the following family members rules, and between 5 and 7 percent of status holders were joined by relatives under the regular family reunification rules after two and a half years. In 2020, 2021 and 2022, the share was higher, particularly in cases of family reunification (between 19 and 25 percent).
- **Proportion of following family members joining unaccompanied minors has increased since 2018, but remained stable in 2022** – Among unaccompanied minors granted residency, 41 percent were joined by relatives within two-and-a-half years under following family members rules and 12 percent under regular family reunification rules. In absolute terms, unaccompanied minors were joined by relatives most often in 2016 (namely 1,270 under following family members rules and 350 under regular family reunification rules).
- **Average waiting time for residence status longer in 2023 and 2024** – The average waiting time for all status holders to be granted a residence permit between 2014 and the first half of 2025 was 204 days. This was another slight increase on the average waiting time reported for the previous two years (195 days in 2023 and 175 days in 2024). Asylum seekers from Eritrea and Syria received their residence permits relatively quickly (after 147 days and 123 days, on average).
- **Few differences between regions** – Status holders are well distributed across the Netherlands, both two months after leaving COA accommodation and two years afterwards. There is limited variation between municipalities (status holders per 10 thousand inhabitants).
- **Status holders tend to move to urban areas over time** – The longer status holders stay in the Netherlands, the more likely they are to live in urban areas. Among the cohort granted residency in 2014, 53 percent were living in highly urbanised areas or very highly urbanised areas after two months, but this share increased to 62 percent after ten years.

2) Nationality based on country of birth, country of origin, or the original nationality in cases where nationality is unknown or has now changed to Dutch nationality.

- **Status holders mainly live in rental housing** – As of the 1st of July 2025, the more than 311 thousand status holders who were granted residence permits between 2014 and the first half of 2025 lived in a total of 119 thousand households. Of the 2014 cohort, the vast majority (92 percent) of households lived in rental housing as of the 1st of July 2025.
- **Proportion of single-person households higher in the 2023 cohort, but lower in the 2024 cohort** – Two months after leaving COA accommodation, half of the status holders from the 2017 to 2019 cohorts had a child living with them. This share fell to 44 percent or lower for more recent cohorts. In the 2014 cohort, the share was even lower, at 28 percent. There were more single-person households in the 2014 cohort, at 37 percent. For the subsequent cohorts, this share fell to 25 percent or lower. In the 2023 cohort, the share of single-person households was 29 percent, and in the 2024 cohort, the share was 23 percent.
- **Status holders in more recent cohorts are more often in education** – The longer status holders stay in the Netherlands, the more likely they are to be in education. Of the status holders who were granted residency in 2014, 28 percent were registered in education on the 1st of October 2015. In October 2018, this share had risen to 39 percent. The share is even higher for more recent cohorts. Of the cohorts that arrived between 2017 and 2021, between 45 and 54 percent were in education for years after being granted residency. Even young people aged 18 and over (particularly those aged between 18 and 22) for whom education is no longer compulsory, are more likely to be in education the longer they stay in the Netherlands.
- **High levels of participation in education among most recent cohorts of unaccompanied minors** – Unaccompanied minors have become increasingly likely to take part in education in recent years. For instance, 57 percent of all unaccompanied minors who were granted residency in 2014 were in education as of the 1st of October 2015. Among more recent cohorts, between 69 and 80 percent were in education one year after being granted residency, with the exception of the 2024 cohort (61 percent).
- **Increase in participation in vocational education (MBO)** – As status holders stay for longer in the Netherlands, more of them take part in secondary vocational education (MBO) or higher education. The share of status holders from 2014 in MBO programmes rose from 12 percent in 2015 to 55 percent in 2024.
- **Majority of unaccompanied minors are in vocational education (MBO)** – Most unaccompanied minors attend secondary vocational education (MBO). This is the case for between 74 and 86 percent of unaccompanied minors in education (from secondary education level upwards) across all cohorts, four years after being granted a residence permit.
- **Level in MBO is increasing** – The majority of status holders enrol in a Level 1 MBO programme in their initial years, and after that there is an increase in the other levels. On the 1st of October 2015, 68 percent of status holders from the 2014 cohort who were following a Level 1 MBO programme. On the 1st October 2025, the share in Level 1 was 10 percent. In 2025, the majority of status holders (41 percent) from the 2014 cohort were following a Level 4 MBO programme.
- **1 percent of those in cohort 2014 required to undergo civic integration have exceeded the deadline** – When we look solely at those required to undergo civic integration in the 2014 cohort (including those exempted or with a dispensation), 32 percent of the nearly 20 thousand people in this category had either passed the civic integration exam or been exempted from doing so by October 2025.
- Most people who were granted residency and are aged between 18 and 65 are required to undergo civic integration under the 2013 Integration act. Of this group, 64 percent had passed the exam or had been granted a (temporary) exemption. This represents almost

- everyone (98 percent) in the group who are required to undergo civic integration and therefore have not been granted an exemption and have not left the country or passed away.
- One percent have not yet passed the exam and have exceeded the three-year integration period, and will be fined. Less than 0.5 percent had missed the deadline (but still have time to do so) and 7 percent of status holders have since left the country or passed away. For more recent cohorts, the share for those who have passed the exam or received (temporary) exemptions is, of course, lower.
 - **Differences between nationalities with respect to the civic integration exam** – Nearly 75 percent of Iranians from the 2014 cohort had passed the civic integration exam or been granted a (temporary) dispensation by October 2025. Among those from Somalia, by contrast, this share was 42 percent – the lowest of any nationality. This share is low because 38 percent of this group have a full dispensation from the civic integration requirement.
 - **Language level mainly A2, particularly among Eritreans** – Civic integration candidates learn how to read, write and speak the Dutch language to at least A2 level. This is the minimum level needed to get by in daily life. Across the cohorts, most (83 percent or more) attained the level of A2 in Dutch on the civic integration exam. Those of Eritrean nationality were the most likely to pass the civic integration exam at A2 level (98 percent). Status holders from Türkiye were the most likely to achieve the highest level of B2.
 - **Number of naturalisations six years after being granted residency is increasing** – Once status holders have been resident in the Netherlands for five years, they can, under certain conditions, apply for Dutch citizenship by naturalisation. In the case of the 2014 cohort, 90 percent of status holders had naturalised as Dutch citizens after ten-and-a-half years. Among the Syrians granted residence permits in 2014, 95 percent held Dutch citizenship after ten-and-a-half years. For persons from Eritrea, this share was 84 percent.
 - **Work is main source of income for 4 out of 10 status holders ten years after receiving a residence permit** – Many status holders have no income in the months immediately after receiving their residence permit. This is because they are often still living in a reception centre and receive a living allowance. After ten years, welfare benefits are the main source of income for 25 percent of status holders from cohort 2014, while for 40 percent of them it is paid work. The share of status holders in employment increases the longer they stay in the Netherlands. Male status holders are more likely to have work as their main source of income than female status holders.
 - The main source of income varies with age. Young status holders, those younger than 25, are often still in education. From the age of 25 upwards, work is often the primary source of income, while from the age of 45 upwards, welfare benefits are the main source of income. Most unaccompanied minors continue to attend school for the first few years after receiving a residence permit. After ten years, the share of unaccompanied minors in the 2014 cohort with work as their main source of income had increased to 59 percent and the share in education had fallen to 11 percent.
 - **More status holders are in work** – One year after being granted residency, around 3 percent of status holders from cohort 2014 were employed or self-employed. That share is higher among later cohorts – 15 percent in the 2022 cohort, for example. The longer status holders have been in the Netherlands, the more likely they are to be in employment: 56 percent of status holders in the 2014 cohort were in work after ten years.
 - **Unaccompanied minors more likely to be in part-time work with a temporary employment contract** – Unaccompanied minors are slightly more likely to work part-time than the average status holder (69 versus 66 percent); they are also more likely to have a temporary employment contract (80 versus 72 percent), to work for an

employment agency (31 versus 22 percent) and to work in the accommodation and food services sector (23 versus 15 percent), but slightly less likely to work in commerce (17 versus 19 percent), and less likely to be self-employed (5 versus 8 percent).

- **Status holders often work on zero-hour contracts** – Most status holders have no fixed minimum number of working hours. The longer they stay in the Netherlands, however, the more likely they are to have an employment contract with a fixed minimum number of hours.
- **Two-fifths of status holders from cohort 2014 who are in work have had five or more different jobs** – After ten years, 41 percent of status holders from the 2014 cohort has had five or more jobs. Status holders from more recent cohorts were more likely to have had more jobs than status holders from older cohorts. Half of status holders from the 2021 cohort has had more than one job two years after being granted residency. The number of jobs that status holders have had in their careers increases gradually over time.
- **Increasing number of working status holders in full-time employment** – Status holders often begin their career with a part-time job. Two years after being granted a residence permit, 86 percent of those from the 2014 cohort that were employed, had a part-time job. More recent cohorts are more likely to work full-time, and the share working part-time is falling over time across all cohorts. After ten years, 54 percent of the employees among the 2014 cohort were working part-time and 46 percent were working full-time.
- **Average hourly earnings of status holders in work rise sharply** – Three years after being granted a residence permit, 11 percent of status holders from the 2014 cohort who were in work earned an average of 15 euros per hour or more. Among newer cohorts, this share is higher. In the 2020 cohort, nearly half (47 percent) were earning 15 euros per hour or more three years after being granted residency. The longer status holders live and work in the Netherlands, the higher their average hourly wage. After ten years, 90 percent of the 2014 cohort were earning 15 euros or more. When adjusted for inflation, the increase of average hourly wages over time and cohorts is still visible, though less strong.
- **Number of benefit recipients among 2014 cohort down once again** – 89 percent of those granted residency in 2014 and aged between 18 and 65 were receiving welfare benefits two years later. This share is lower in more recent cohorts. In the 2021 cohort, 73 percent were receiving welfare benefits two years after being granted residency. For the 2022 cohort, this was 77 percent. Ten years after being granted residency, 30 percent of the 2014 cohort were still reliant on welfare benefits.
- **Income disparities between nationalities are limited** – This is because a significant share of status holders rely on social assistance benefits, which are fixed amounts based on the situation of a given family. However, the average standardised disposable household income among status holders across all cohorts rises the longer they stay in the Netherlands. Status holders who were granted residency in 2014 had an average disposable household income of 12.3 thousand euros in 2015. By 2024, this had risen to 25.6 thousand euros.
- **Health care usage remains the same after two years** – Across all cohorts, over 96 percent had incurred health care costs due to visiting a GP two years after being granted a residence permit. Status holders from Eritrea incur the lowest health care costs from GP appointments, hospital care and medicines. Status holders from Iran are the most likely to incur costs for hospital care and medicines, while status holders from Yemen are the most likely to incur costs from GP appointments, on average.
- **Slightly more young people receiving youth care** – Of all the younger asylum seekers (aged 22 or younger) who were granted residency in 2014 or 2015 and were no longer living in COA accommodation, around 5 percent received some form of youth care in 2016.

In 2024, 9 percent of status holders from the 2014–2015 cohorts received some form of youth care. This was highest among younger status holders from Iran (23 percent) and Afghanistan (11 percent). Most recipients of youth care receive youth assistance. In 2024, 1.1 percent of young asylum seekers aged under 22 were receiving assistance from youth protection services (for example the placement of status holders younger than 18 under legal guardianship), and one percent received juvenile rehabilitation services.

- **Status holders more likely to be registered as criminal suspects than persons of European origin** – Male status holders are slightly more likely to be criminal suspects than men of Dutch or European origin. The number of status holders aged 18–22 from the 2022 cohort who were suspected of a crime in the 2024 reporting year was 95 – this is nearly 400 suspects per 10 thousand status holders; in the 23 to 44 age group, the total was 120 – relatively speaking this is nearly 150 suspects per 10 thousand status holders.
- The fact that a person is registered as a suspect in a criminal case does not necessarily mean that they have been convicted. The share of convicted offenders among all status holders (regardless of age and gender) amounts to one percent or less across all cohorts up to and including the 2023 reporting year, while the share of suspects per cohort varies between one and two percent. Figures on convicted offenders for the 2024 reporting year are not yet available.

Latest news concerning Ukrainians who have arrived in the Netherlands since February 2022 under the Temporary Protection Directive:

- **More women than men** – Until June 2025, 182 thousand refugees from Ukraine had registered as resident in a municipality in the Netherlands, of whom nearly 129 thousand were still resident in the Netherlands on the 1st of July 2025. Most of those refugees hold Ukrainian nationality (175 thousand) but a small number (7 thousand) hold another nationality (this group is known as third-country nationals). Until July 2022, around 65 percent of Ukrainian refugees in the Netherlands were women. This percentage has dropped to between 56 and 60 percent in the other recent (4) cohorts.
- **Nearly 29 percent of Ukrainians had left the Netherlands before the 1st of July 2025** – Most refugees from Ukraine live at a municipal reception centre or with private citizens, such as host families. On the 1st of July 2025, around 750 refugees who had arrived in the Netherlands since the start of the war were staying at a COA reception centre, and 600 refugees had since died. Almost 29 percent of all Ukrainian refugees had left the Netherlands by the 1st of July 2025.
- **Mainly single persons and children living with their parents** – Refugees who hold Ukrainian citizenship are less likely than third-country nationals to be single persons.
- A total of 67 percent of refugees from Ukraine are single compared with 45 percent of third-country nationals, 22 percent are children living with their parents (compared with 4 percent of third-country nationals), and 9 percent are parents in single-parent households (compared with 2 percent of third-country nationals). In the most recent cohort, the share of single persons within the group as a whole (Ukrainians and third-country nationals) is higher than in the first cohort: 61 percent in the first half of 2025 compared with 36 percent in the first half of 2022.
- **47 percent are in work after four months in the Netherlands** – Four months after obtaining temporary protection in the Netherlands, 47 percent of refugees from Ukraine are in employment: 46 percent of those with Ukrainian nationality, and 64 percent of third-country nationals. After six months, almost half (47 percent) of the employed Ukrainian refugees are in full-time employment. Most Ukrainian refugees work for

employment agencies (52 percent) or in the accommodation and food services sector (14 percent), which is similar to the average for all status holders.

- **Ukrainians are distributed throughout the Netherlands** – Like other status holders, Ukrainians live throughout the Netherlands. One month after obtaining temporary protection, most Ukrainians are registered in the municipalities of Amsterdam (over 8 thousand), The Hague (nearly 6 thousand), Rotterdam (over 5 thousand), Westland and Almere (both nearly 3 thousand). Of these five municipalities, Westland has the largest relative share of Ukrainians (248 per 10 thousand inhabitants).

1 Over het onderzoek

1.1 Introductie

Het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) en het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) hebben het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) gevraagd om in kaart te brengen hoe het de asielmigranten, die vanaf 2014 in Nederland zijn aangekomen, vergaat op terreinen als de asielprocedure, arbeidsmarkt, sociale zekerheid, onderwijs, gezondheidszorg en criminaliteit.

In 2017 zijn de eerste resultaten gepubliceerd over de positie van asielzoekers en statushouders in de periode 2014–medio 2016. Die periode stond voor veel asielzoekers in het teken van het verkrijgen van een verblijfsvergunning, het betrekken van een nieuwe woning, gezinshereniging en de start van de inburgeringsperiode, het volgen van onderwijs en het vinden van werk. Tussen 2018 en 2025 publiceerde het CBS jaarlijks een update, telkens met een extra jaar aan gegevens. Inmiddels heeft het CBS de negende update uitgevoerd; we weten nu ook hoeveel asielzoekers in de periode van juli 2024 tot en met juni 2025 naar Nederland zijn gekomen. De cijfers voor deze periode zijn voorlopig en kunnen nog wijzigen. Er is nu een actueler beeld van hoe het gaat met de statushouders die sinds 2014 in Nederland een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen.

Net als in de vorige edities wordt ook in dit rapport aandacht besteed aan integratie op het gebied van arbeidsmarkt, inburgering, onderwijs, sociale zekerheid, zorggebruik, inkomen, criminaliteit en de inburgering van statushouders. Vanaf de editie van 2022 is de methodiek herzien.¹⁾ Hierdoor waren kleine verschillen in aantallen en percentages ontstaan ten opzichte van eerdere updates. Vanaf de editie van 2023 is er speciale aandacht voor de groep alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's), is er een set aan baanindicatoren toegevoegd, alsmede een apart hoofdstuk over Oekraïners onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming (RTB) die sinds eind februari 2022 naar Nederland zijn gevlucht als gevolg van de oorlog in Oekraïne. In de editie van 2024 is informatie toegevoegd over de verschillende typen COA-opvanglocaties, loonkostensubsidies en vertrekprocedures en zijn de figuren over nareis en gezinshereniging aangepast. In de editie van 2025 is er informatie toegevoegd over hervestigers, het land waarnaartoe asielzoekers vertrekken bij vertrekprocedures en informatie over de nieuwe Wet Inburgering (Wi2021). In de huidige update is er informatie toegevoegd over veroordeelden, speciaal onderwijs en werkzaamheid onder asielzoekers. In deze editie volgen we vijf cohorten Oekraïners: het eerste halfjaar van 2022, het tweede halfjaar van 2022, het hele jaar 2023, het hele jaar 2024 en het eerste halfjaar van 2025. Veel figuren bevatten een selectieknop die de lezer kan gebruiken om te filteren op cohort of nationaliteit. In de PDF-versie van dit rapport kan deze knop niet gebruikt worden, in de webversie wel. Aandelen over asielzoekers en statushouders worden steeds berekend op basis van het aantal in het originele cohort. Een deel van dit cohort kan op een peilmoment inmiddels uit Nederland zijn vertrokken of zijn overleden. Vaak wordt dit in de figuren weergegeven. Daarnaast is in sommige figuren weergegeven wat het aandeel is van een cohort asielzoekers of statushouders dat op een peilmoment nog in Nederland verblijft. Ook zijn kenmerken over statushouders in veel figuren uitgesplitst naar geslacht en leeftijdscategorie. Deze uitsplitsingen zijn te vinden in het [dashboard](#). Uit eerder onderzoek

1) Meer details over de methode, begrippen en afkortingen zijn te vinden in het [Dashboard asiel en integratie](https://dashboards.cbs.nl/v5/asielenintegratie/) onder het kopje 'Algemene toelichting' <https://dashboards.cbs.nl/v5/asielenintegratie/>.

(De Mooij et al., 2024; Engbersen et al., 2020; Maliepaard et al., 2017) blijkt dat er verschillen zijn in bijvoorbeeld onderwijsprestatie en arbeidsmarktparticipatie tussen asielmigranten naar land van herkomst. De getalsmatig grootste nationaliteiten²⁾ worden daarom apart onderscheiden. In deze update zijn dit: Syrië, Eritrea, Irak, Afghanistan, Iran, Turkije, Jemen en Somalië. Asielzoekers en statushouders met andere nationaliteiten worden in deze publicatie gegroepeerd in de groep 'Overig'.

Het CBS zal dit onderzoek tenminste tot en met editie 2031 jaarlijks uitvoeren, waardoor we de asielzoekers die sinds 2014 Nederland instromen en in Nederland een verblijfsvergunning krijgen, over een steeds langere periode kunnen volgen. Dit vergroot de meerwaarde van dit onderzoek: er wordt immers steeds meer bekend over hoe deze groep statushouders in Nederland participeert.

Deze cohortstudie op basis van registerinformatie maakt deel uit van het bredere onderzoeksprogramma LOCS/LOCOV (Longitudinaal Onderzoek Cohorten Syrische statushouders/Oekraïense Vluchtelingen), waarin ook kennispartners het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (WODC), het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) en Erasmus Universiteit Rotterdam samenwerken (Dagevos et al., 2020; Huijnk et al., 2021; Van der Meer et al., 2024).³⁾

In dit onderzoek worden vijf (deels overlappende) groepen beschreven: asielzoekers in COA-opvang, statushouders, hervestigers, alleenstaande minderjarige vreemdelingen en Oekraïense vluchtelingen onder de RTB.

Onder asielzoekers in COA-opvang valt in dit onderzoek iedereen die wordt opgevangen door het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA). Hiertoe behoren zowel mensen die een lopende asielaanvraag hebben, als mensen die al een asielvergunning hebben ontvangen, maar nog wel wonen in een opvanglocatie van het COA. Deze laatste groep is formeel geen asielzoeker meer, maar statushouder: het asielverzoek is toegewezen. Zolang zij nog bij het COA verblijven, behoren ze in dit onderzoek echter ook nog wel tot de groep asielzoekers. Indien nareizende familieleden worden opgevangen door het COA, worden zij in dit onderzoek ook tot de asielzoekers gerekend. Ook mensen die na een afwijzing in afwachting van vertrek of in afwachting van een uitspraak op beroep of herhaalde aanvraag verblijven in een COA-opvanglocatie behoren tot deze populatie. Tot slot behoren ook personen die administratief geplaatst zijn bij COA tot deze populatie, zij verblijven niet fysiek in een COA-locatie, maar bijvoorbeeld bij familie of in een zorginstelling.

Tot de statushouders rekenen we alle personen die een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde of onbepaalde tijd hebben ontvangen van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). In andere publicaties wordt ook wel de term vergunninghouder gebruikt.

Zij kunnen nog in COA verblijven of zelfstandig in een gemeente gevestigd zijn.

Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en behoren in dit onderzoek tot de statushouders. Nareizigers zijn gezinsleden van de statushouders aan wie onder speciale voorwaarden een machtiging voorlopig verblijf (mvv) wordt verleend binnen de nareistermijn (3 maanden na beslissing vergunning).⁴⁾

Wanneer een mvv wordt verstrekt, krijgen deze gezinsleden na binnenkomst in Nederland een afgeleide asielvergunning.

2) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3) <https://www.wodc.nl/onderzoek-in-uitvoering/statistiek-en-monitoring/syrische-statushouders-in-nederland>

4) ind.nl/nl/verblijfsvergunningen/asiel/nareizigers

Daarnaast worden in dit onderzoek ook de familieleden van statushouders meegenomen die via reguliere gezinshereniging naar Nederland komen. Deze familieleden worden in dit onderzoek meegeteld in het cohort statushouders, hoewel ze feitelijk geen asielvergunning hebben. Gezinsleden waarbij bezwaar is gemaakt op hun vergunning en dat bezwaar is afgedaan als 'gegrond met inwilliging', worden vanaf deze update voor het meest recente jaar ook meegenomen in de brondata over statushouders. In vorige updates was dit niet zo, wat zorgt voor een lichte onderschatting van het totale aantal statushouders, voor 2024 ongeveer 0,6%. Een deel van deze groep wordt wel in de populatie asielzoekers meegenomen.

Hervestigers zijn vluchtelingen die in het kader van het hervestigingsprogramma van de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR, The UN Refugee Agency) worden geselecteerd en vervolgens door de Nederlandse overheid uitgenodigd worden om naar Nederland te komen. Deze personen krijgen daarmee een verblijfsstatus zonder voorafgaande indiening van een asielverzoek.⁵⁾ Indien er nog geen zelfstandige woning voor hen beschikbaar is, kunnen zij ook in COA verblijven.

Een alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv) is een minderjarige persoon die een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend en bij binnenkomst niet wordt begeleid en/of verzorgd door ouders of wettelijk voogd. De groep alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) valt onder de verantwoordelijkheid van Nidos en wordt voor een deel opgevangen bij een COA-opvanglocatie, maar dat hoeft niet.

Een deel van de amv's wordt opgevangen door Nidos zelf. In de rapportage worden alle amv's die geregistreerd worden door Nidos meegenomen.

Oekraïense vluchtelingen zijn in deze rapportage gedefinieerd als personen die volgens de IND vallen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming van de Europese Unie. Dit kunnen personen zijn met een Oekraïense of niet-Oekraïense nationaliteit (derdelanders) die sinds eind februari 2022 uit Oekraïne naar Nederlands zijn gekomen. Nederland kent sinds 19 juli 2022 geen verblijfsbewijzen in het kader van de RTB meer toe aan personen die geen Oekraïense nationaliteit hebben en een tijdelijke verblijfsvergunning hadden in Oekraïne, daarom nemen deze aantallen af na juli 2022.⁶⁾

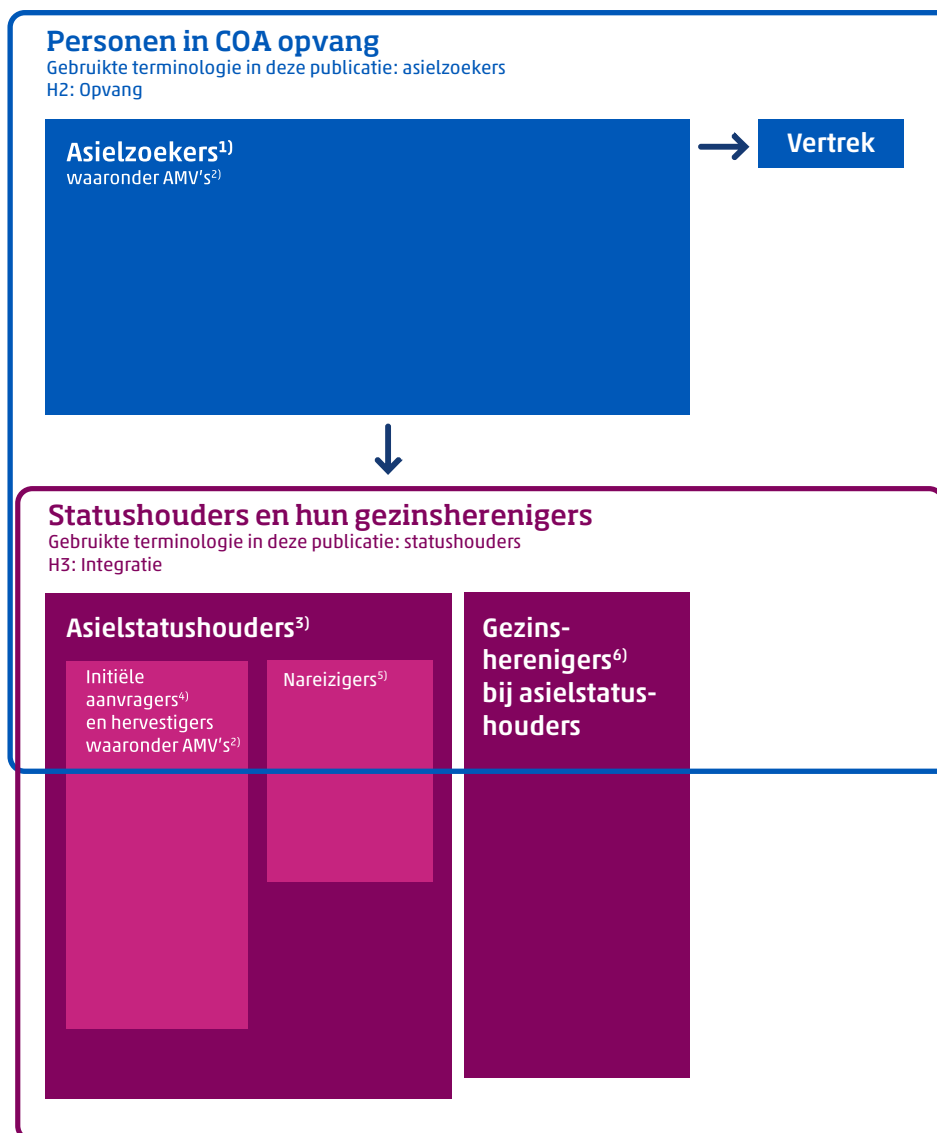
In het eerste deel van deze rapportage wordt de eerste fase na aankomst van asielzoekers in Nederland besproken. Dit is de periode waarin mensen door het COA worden opgevangen. In het bijzonder wordt ingegaan op de omvang en samenstelling van de populatie en de verblijfs situatie. De populatie bestaat in dit deel uit alle asielzoekers (met of zonder verblijfsvergunning) en nareizigers die in de asielopvang verblijven. Het tweede deel van de rapportage gaat over personen die een verblijfsvergunning asiel hebben ontvangen. Hier wordt aandacht besteed aan hoe het de statushouders vergaat op het vlak van huisvesting, onderwijs, inburgering, arbeidsmarkt, sociale zekerheid, zorggebruik en criminaliteit. De populatie van dit deel bestaat uit alle asielzoekers en nareizigers met een verblijfsvergunning, en de gezinsherenigers die horen bij deze statushouders. Het derde deel van deze rapportage bestaat uit Oekraïners die sinds eind februari 2022 naar Nederland zijn gevlucht. Het gaat hierbij zowel om personen met de Oekraïense nationaliteit als om personen met een niet-Oekraïense nationaliteit die vallen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming. Figuur 1.1.1 geeft een schematisch overzicht van de populaties in hoofdstuk 2 en 3 en hun overlap, terwijl figuur 1.1.2 een overzicht geeft van de populatie in hoofdstuk 4.

5) Zie ook tabel 'Uitgenodigde vluchtelingen; nationaliteit, geslacht en leeftijd' en de toelichting hiervan.

6) <https://ind.nl/nl/oekraïne/richtlijn-tijdelijke-bescherming-oekraïne>

In deze publicatie zijn aantallen kleiner dan tien onderdrukt in verband met geheimhouding. Alle overige cijfers zijn afgerond op vijftallen, waardoor de som van de afzonderlijke aantallen kan afwijken van het totaal. Percentages zijn berekend op basis van deze afgeronde cijfers. Alle cijfers in deze publicatie zijn voorlopig en kunnen nog wijzigen.

1.1.1 Gehanteerde populaties binnen reguliere asielprocedure*

¹⁾ Personen die geregistreerd zijn bij COA, inclusief administratief geplaatsten.

²⁾ AMV's worden opgevangen door Nidos en komen vaak niet in een COA opvang. Ook verkrijgen zij niet altijd een vergunning. Een deel van de AMV's valt buiten de hier weergegeven populaties voor H1 en H2, maar wordt wel op basis van de Nidos populatie weergegeven in de paragraaf over AMV's in H1.

³⁾ Asielstatushouders zijn hier personen die een directe asielvergunning krijgen (initiële aanvragers en hervestigers) en personen die een afgeleide asielvergunning krijgen (nareizigers). Gezinsherenigers krijgen een gezinsvergunning via reguliere gezinshereniging, maar worden in dit onderzoek meegenomen als hun referent tot de onderzoekspopulatie met een directe asielvergunning behoort.

⁴⁾ Hieronder verstaan we iedereen met een directe asielvergunning exclusief hervestigers. Hieronder vallen ook herhaalde aanvragen en zij-instroom.

⁵⁾ Gezinsleden van initiële aanvragers aan wie een machtiging voorlopig verblijf wordt verleend binnen de nareistermijn. Zij krijgen een afgeleide asielvergunning.

⁶⁾ Gezinsleden van statushouders die via reguliere gezinshereniging naar Nederland komen. Zij krijgen geen asielvergunning.

* De grootte van de blokken vertegenwoordigt geen waarde.

1.1.2 Gehanteerde populatie binnen Richtlijn Tijdelijke Bescherming*

* De grootte van de blokken vertegenwoordigt geen waarde

1.2 Dashboard

Naast deze rapportage is er een interactief dashboard, met daarin nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers, de integratie van statushouders en cijfers over Oekraïense vluchtelingen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming. In dit dashboard kunt u verdere uitsplitsingen bekijken naar cohorten, nationaliteiten⁷⁾, amv's, hervestigers en waar relevant geslacht, leeftijd en verslagjaar. In deze rapportage kan maar een beperkt aantal cijfers worden opgenomen en daarom raden we aan het dashboard daarnaast te raadplegen. Het dashboard biedt interactieve visuele representaties van de cijfers en ook mogelijkheid tot het inzien van de onderliggende tabellen.

Toelichting van cijfers in het dashboard is te vinden bovenaan iedere pagina onder het knopje 'Meer informatie'. Ook wordt er meer informatie gegeven op de pagina's 'Algemene toelichting' en 'Bronnen, begrippen & afkortingen' in het [dashboard](#).

1.3 Methode en begrippen

Naast de omschrijving in 1.1 zijn meer details over de methode, begrippen en afkortingen te vinden in het [dashboard](#) Asiel en Integratie onder het kopje 'Algemene toelichting' en 'Bronnen, begrippen & afkortingen'. Ook is op iedere pagina van het dashboard bovenaan onder de knop 'Meer informatie' een toelichting te vinden over de aanpak die gehanteerd wordt bij de onderwerpen die op die pagina te vinden zijn. De figuren in de rapportage sluiten hierbij aan.

⁷⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

1.4 Dossier Asiel, migratie en integratie

Meer informatie over asiel, migratie en integratie kunt u vinden in het [dossier](#). In dit dossier staan recente cijfers en verdiepende artikelen over migratie, asielzoekers en de integratie van mensen met een migratieachtergrond.

1.5 Literatuur

Dagevos, J., Miltenburg, E., Mooij, M. de, Schans, D., Uiters, E. & Wijga, A. (2020). *Syrische statushouders op weg in Nederland: de ontwikkeling van hun positie en leefsituatie*. Sociaal en Cultureel Planbureau. <https://www.scp.nl/site/binaries/site-content/collections/documents/2020/06/04/syrische-statushouders-op-weg-in-nederland/Syrische-statushouders-op-weg-in-nederland.pdf>

De Mooij, M., Dieleman, D., Hogendoorn, B., Van Houdt, K., & Van Klingereren, F. (2024). *Integratie en Samenleven 2024*. Centraal Bureau Voor de Statistiek. <https://www.cbs.nl/nl-nl/publicatie/2024/47/rapportage-integratie-en-samenleven-2024>

Engbersen, G. B. M., Bovens, M. A. P., Bokhorst, A. M., & Jennissen, R. P. W. (2020). *Samenleven in verscheidenheid. Beleid voor de migratiesamenleving*. Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid. Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid. <https://www.wrr.nl/publicaties/rapporten/2020/12/14/samenleven-in-verscheidenheid>

Huijnk, W., Dagevos, J., Djundeva, M., Schans, D., Uiters, E., Ruijsbroek, A. & Mooij, M. de (2021) *Met beleid van start. Over de rol van beleid voor ontwikkelingen in de positie en leefsituatie van Syrische statushouders*. Sociaal en Cultureel Planbureau. <https://www.scp.nl/publicaties/publicaties/2021/04/08/met-beleid-van-start-over-de-rol-van-beleid-voor-ontwikkelingen-in-de-positie-en-leefsituatie-van-syrische-statushouders>

Maliepaard, M., Witkamp, B. & Jennissen, R. (2017). *Een kwestie van tijd? De integratie van asielmigranten: een cohortonderzoek (CAHIER, 2017-3)*. Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum. <https://www.wodc.nl/publicaties/wetenschappelijke-artikelen/een-kwestie-van-tijd-integratie-asielzoekers-gaat-langzaam-maar-gestaag>

Meer, M. van der, Otten, K., Noyon, S. M., Hendriks, I. P. & Schans, J. M. D. (2024). *Een passende plek voor statushouders; ervaringen met de woonomgeving en het huisvestingsbeleid van Syrische en Eritrese statushouders (CAHIER, 2024-3)*. Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum. <https://repository.wodc.nl/handle/20.500.12832/3354>

2 Asielaanvraag en opvang

Dit hoofdstuk beschrijft de instroom van asielzoekers in de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2025. Hierin komen de omvang en de samenstelling van de groep, de verblijfs-situatie, het verkrijgen van een verblijfsvergunning en vertrekprocedures aan de orde. Er is een uitsplitsing gemaakt naar nationaliteit¹⁾, leeftijdsgroepen en gezinsvorming. De laatste paragrafen gaan in op specifieke groepen, de alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) en de hervestigers.

2.1 Instroom

Lagere instroom COA-opvang in eerste helft 2025

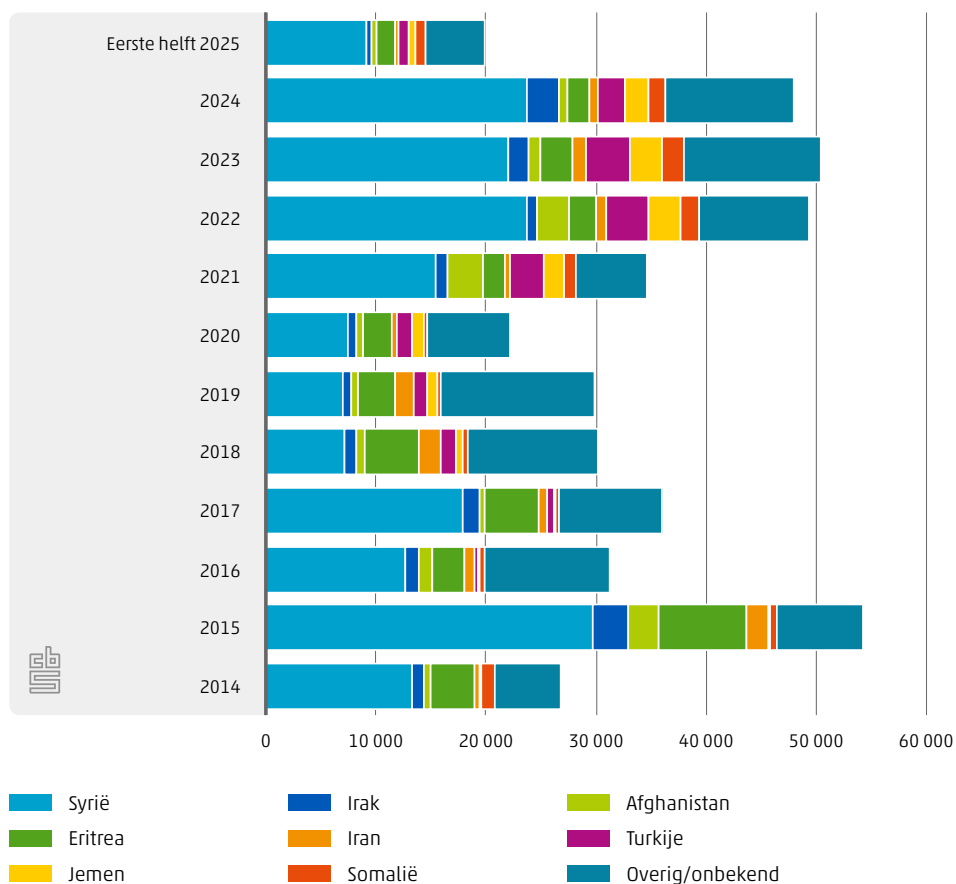
In de eerste helft van 2025 stroomden 4 duizend minder asielzoekers in bij het COA dan in dezelfde periode in 2024. In de eerste helft van 2025 ging het om 20 duizend asielzoekers, in de eerste helft van 2024 waren dit er 24 duizend. In heel 2024 stroomden 48 duizend asielzoekers in. Dat zijn er minder dan het jaar daarvoor (51 duizend). De hogere instroom in 2022, 2023 en 2024 volgt na een lagere instroom in 2020 van 22 duizend asielzoekers. Ook nareizende familieleden die zijn ingestroomd via COA-opvang worden meegeteld. De afname in vooral de eerste helft van 2020 kwam door de coronacrisis. In veel landen, inclusief Nederland, werden grensmaatregelen ingevoerd, en asielprocedures en rechterlijke uitspraken konden niet doorgaan. Asielzoekers werden in andere opvanglocaties geplaatst dan bij het COA. In Ter Apel lag de identificatie en registratie tijdelijk stil en konden asielaanvragen niet worden ingediend. Vanaf eind april 2020 werden veel tijdelijke maatregelen langzaam weer versoepeld²⁾³⁾ waardoor de instroom in de COA-opvang weer steeg.

1) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

2) <https://ind.nl/nl/documenten/04-2025/migratieradar-eerste-tertaal-2020.pdf>

3) <https://ind.nl/nl/documenten/04-2025/migratieradar-tweede-tertaal-2020.pdf>

2.1.1 Ingestroomde asielzoekers in COA-opvang, 2014- eerste helft 2025

2.2 Nationaliteiten

Meer asielzoekers uit Eritrea, minder uit Irak en Jemen

In alle jaren zijn Syriërs duidelijk de grootste groep onder asielzoekers die instroomden bij de asielopvang van het COA. Van de ingestroomde asielzoekers in 2024 had 49 procent de Syrische nationaliteit. In de eerste helft van 2025 nam dit aandeel licht af (46 procent). Tot en met 2020 was de op één na grootste groep asielzoekers die met de Eritrese nationaliteit. In 2021 was dat die met de Afgaanse nationaliteit, in 2022 en 2023 die met de Turkse nationaliteit en in 2024 die met de Iraakse nationaliteit. De reden hiervan was een verslechtering van de mensenrechten in Irak in 2024 waardoor veel mensen uit Irak vluchtten.⁴⁾

In de eerste helft van 2025 waren asielzoekers met de Eritrese nationaliteit opnieuw de op één na grootste groep (zie tabel 2.2.1). Vanaf 2020 verschijnen er Jemenieten in de top vijf van aantallen nationaliteiten. Dat er meer Jemenieten naar Nederland kwamen, komt waarschijnlijk door de ernstig verslechterde humanitaire situatie in hun land door het voortdurende conflict tussen het leger van de officiële regering van Hadi en de Houthis.⁵⁾

4) <https://ind.nl/nl/documenten/04-2025/migratieradar-asiel-voorjaar-2024.pdf-0>

5) <https://ind.nl/nl/documenten/04-2025/migratieradar-eerste-tertaal-2021.pdf>

In de eerste helft van 2025 is de instroom uit Jemen gedaald (660). Dit is bijna de helft van het aantal in de eerste helft van 2024 (1250).

2.2.1a Top vijf nationaliteiten van ingestroomde asielzoekers in COA-opvang, 2014 tot en met eerste helft 2025

	2014		2015		2016		2017		2018		2019	
1	Syrië	13 285	Syrië	29 710	Syrië	12 805	Syrië	17 970	Syrië	7 245	Syrië	7 010
2	Eritrea	3 965	Eritrea	7 900	Eritrea	2 990	Eritrea	4 805	Eritrea	4 760	Eritrea	3 290
3	Somalië	1 330	Irak	3 355	Albanië	1 655	Irak	1 545	Iran	2 040	Nigeria	2 235
4	Irak	1 090	Afghanistan	2 695	Marokko	1 265	Marokko	945	Turkije	1 365	Iran	1 660
5	Afghanistan	620	Iran	2 030	Joegoslavië	1 230	Iran	870	Algerije	1 240	Turkije	1 325

2.2.1b Top vijf nationaliteiten van ingestroomde asielzoekers in COA-opvang, 2014 tot en met eerste helft 2025

	2020		2021		2022		2023		2024		Eerste helft 2025	
1	Syrië	7 590	Syrië	15 460	Syrië	23 785	Syrië	22 040	Syrië	23 715	Syrië	9 165
2	Eritrea	2 495	Afghanistan	3 285	Turkije	3 800	Turkije	4 015	Irak	3 045	Eritrea	1 735
3	Turkije	1 420	Turkije	3 095	Afghanistan	2 955	Jemen	2 895	Turkije	2 440	Somalië	885
4	Algerije	1 120	Eritrea	2 010	Jemen	2 915	Eritrea	2 865	Jemen	2 090	Turkije	840
5	Jemen	1 020	Jemen	1 820	Eritrea	2 480	Somalië	2 035	Eritrea	1 945	Jemen	660

Bron: CBS.

2.3 Leeftijd en geslacht

In verhouding veel jonge mannen

De meeste asielzoekers zijn jong. Ruim driekwart van de asielzoekers is jonger dan 35 jaar (en dit geldt voor alle jaren). Ongeveer de helft van alle asielzoekers uit 2014 en 2015 is op het moment van aankomst in Nederland jonger dan 25 jaar. Van de asielzoekers uit 2016 en 2017 is dat bijna 60 procent. Van 2018 tot en met de eerste helft van 2025 is dat weer iets meer dan de helft waarbij er de laatste jaren wel een stijging is te zien (van 53 procent in 2023 naar 60 procent in de eerste helft van 2025). Ter vergelijking: van de Nederlandse bevolking op 1 januari 2025 is 27 procent jonger dan 25 jaar en 40 procent jonger dan 35 jaar.⁶⁾ Het percentage mannen onder asielzoekers was 68 procent in 2014, daalde naar 56 procent in 2017, steeg vervolgens naar 66 procent in de periode 2022–2023 en is in de eerste helft van 2025 gedaald naar 57 procent. De daling in de eerste helft van 2025 komt vooral doordat het aandeel mannen onder Syriërs (de grootste groep) in deze periode flink afnam, van 63 procent in 2024 naar 49 procent in de eerste helft van 2025.

Uit Syrië en Eritrea kwamen in 2014 en 2015 vooral mannen bij COA-opvang binnen. In die jaren was ruim twee derde van alle Syrische asielzoekers man. Vooral in 2016 en 2017 is het percentage vrouwen en jonge kinderen wat hoger dan in de andere jaren. Dit komt vooral doordat er die jaren in verhouding veel nareizigers uit Syrië waren. Deze groep nareizigers bestaat voor een groter deel uit vrouwen en kinderen dan de groep personen die in Nederland een initiële asielaanvraag doet (de referenten). De asielverzoeken in 2014 kwamen vooral van jongvolwassen mannen en die in 2017 vooral van vrouwen en kinderen

6) <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/7461bev/table?dl=D218F>

(nareizigers). In de eerste helft van 2025 was de helft van de Syrische asielaanvragen gedaan door mannelijke asielzoekers, waaronder in verhouding een grote groep 5- tot 10-jarige kinderen. In deze periode is het percentage mannen onder de Eritrese asielzoekers 71, waaronder de grootste groep tussen 15 en 20 jaar oud. In totaal had 60 procent van alle Eritrese mannen die in de eerste helft van 2025 bij de COA-opvang binnenkwamen deze leeftijd. Ter vergelijking was het aandeel van de totale populatie asielzoekende mannen in deze leeftijdsgroep 21 procent.

2.3.1 Asielzoekers naar cohort-jaar, leeftijd, geslacht en nationaliteit*, Totaal nationaliteiten

* Deze figuur bevat een selectieknop voor nationaliteit. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

2.4 Huishoudenssamenstelling

Minder alleenstaande asielzoekers, meer asielzoekers in gezinsverband

Bijna de helft van alle asielzoekers die in 2014 en 2015 in Nederland aankwamen, kwam als alleenstaande asielzoeker bij het COA binnen (respectievelijk 49 en 46 procent). In 2016 en 2017 daalde dit naar 35 en 31 procent. Daarna nam het percentage alleenstaande asielzoekers weer toe en schommelde van 2019 tot en met 2024 tussen 44 en 51 procent. In de eerste helft van 2025 daalde het aandeel alleenstaande asielzoekers naar 34 procent, vergelijkbaar met 2016 en 2017. Deze daling werd vooral veroorzaakt doordat onder de

Syriërs veel minder alleenstaande asielzoekers kwamen: hun aandeel daalde van 37 procent in 2024 naar 12 procent in de eerste helft van 2025. In 2014 werden 13 duizend alleenstaande asielzoekers opgevangen. In 2015 was dit aantal bijna verdubbeld naar bijna 25 duizend. In de jaren 2016 tot en met 2021 schommelde het aantal tussen de 11 en 15 duizend, vergelijkbaar met het niveau van 2014. In 2023 lag het aantal met bijna 26 duizend alleenstaande asielzoekers op het hoogste niveau tot nu toe. In de eerste helft van 2025 werden er bijna 7 duizend alleenstaande asielzoekers opgevangen, 4,6 duizend minder dan in de eerste helft van 2024. Van alle alleenstaande asielzoekers over de jaren heen is ongeveer 12 procent minderjarig. Alleenstaand betekent hier dat deze asielzoekers als alleenstaande zijn opgevangen. Het is goed mogelijk dat (een deel van) deze asielzoekers wel een partner of gezin (tijdelijk) hebben achtergelaten en dat zij later herenigd zijn (of worden).

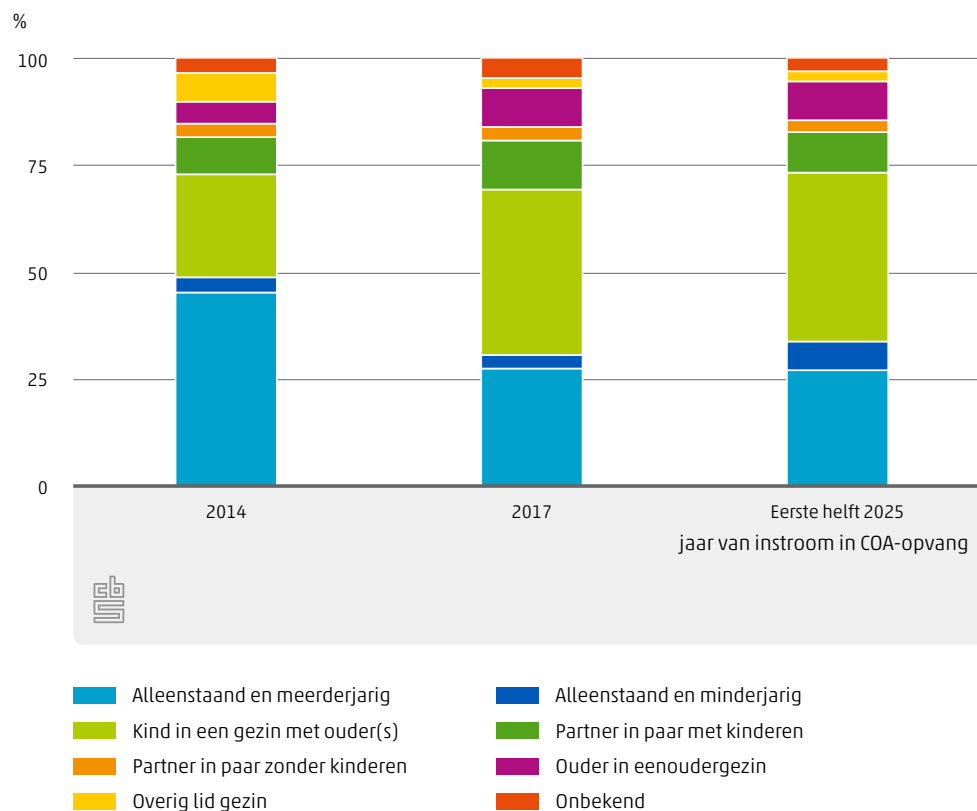
Een deel van de asielzoekers kwam in gezinsverband (als kind, partner, of ouder in een gezin met kinderen). In 2014 was dat 38 procent. Dit percentage liep op naar 59 procent in 2017. Dit daalde daarna weer naar 45 procent in 2024. In de eerste zes maanden van 2025 steeg dit weer naar 58 procent. Het kan hierbij gaan om asielzoekers die met hun gezin in Nederland arriveren, maar ook om nareizigers die zich in de asielopvang bij hun familieleden voegen. Vooral asielzoekers met een Eritrese nationaliteit⁷⁾ kwamen tot 2020 steeds vaker dan daarvoor in gezinsverband naar Nederland (71 procent in 2020, vergeleken met 11 procent in 2014). Daarna nam dat percentage weer af tot 23 procent in 2024. In de eerste helft van 2025 ging het om 22 procent. Met name het percentage kinderen binnen Eritrese gezinnen steeg tussen 2014 en 2020 sterk – van 7 tot 51 procent – en daalde in de jaren daarna tot 14 procent in de eerste helft van 2025. Onder asielzoekers met een Syrische nationaliteit is het aandeel dat in gezinsverband naar Nederland kwam sinds 2020 juist sterk toegenomen (44 procent in 2020, 55 procent in 2024 en 82 procent in de eerste helft van 2025). Er zijn maar weinig asielzoekers die met partner maar zonder kinderen in Nederland aankomen. In de eerste helft van 2025 ging het om 3 procent van de asielaanvragen. Ter vergelijking: van de Nederlandse bevolking leeft op 1 januari 2025 26 procent met partner zonder kinderen.⁸⁾

Er zijn verschillen tussen mannen en vrouwen met betrekking tot hun plaats in het huishouden op het moment van instroom, deze verschillen zijn in het dashboard in te zien. Deze verschillen zijn vergelijkbaar voor alle cohorten. In de eerste helft van 2025 zijn vrouwen vaker partner in paar met kinderen (12 tegen 7 procent), ouder in eenouder-huishouden (20 tegen 1 procent) en kind in een gezin met ouder(s) (44 tegen 36 procent) vergeleken met mannen. Mannen zijn vaker alleenstaand vergeleken met vrouwen (48 procent tegen 16 procent).

7) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

8) <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/37620/table?dl=D2192>

2.4.1 Plaats in huishouden op het moment van instroom* naar nationaliteit**, Totaal nationaliteiten

* Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen in 2014 een vertekend beeld. Deze zijn daarom weggelaten. In het dashboard zijn deze cijfers wel beschikbaar.

** Deze figuur bevat een selectieknop voor nationaliteit. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

2.5 Verblijfssituatie⁹⁾

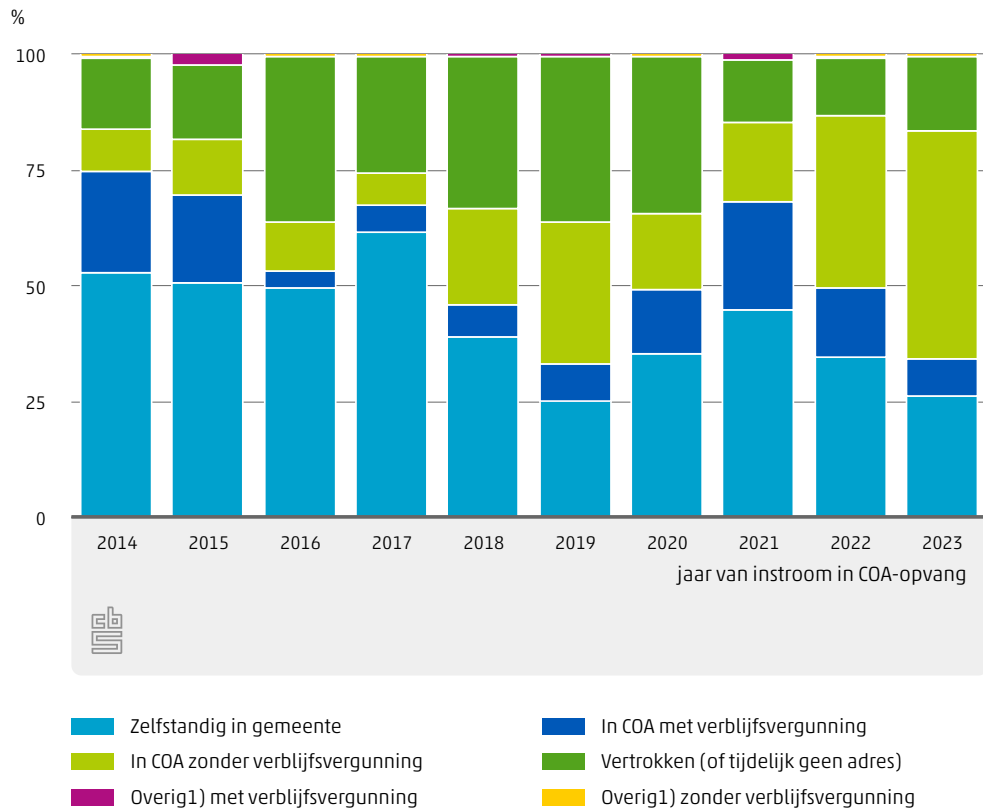
Eritreeërs en Syriërs na een jaar vaker een eigen adres

Van alle asielzoekers die tussen 2014 en 2023 in de asielopvang van het COA instroomden, was gemiddeld 42 procent na twaalf maanden uitgestroomd uit COA en zelfstandig ingeschreven op een adres in een gemeente. In het kort noemen we dit een eigen adres. Voor het instroomcohort van 2019 was dat met 25 procent het laagst en voor instroomcohort 2017 het hoogst met 62 procent. Eritreeërs en Syriërs hadden na twaalf maanden het vaakst een eigen adres (63 en 61 procent) en Iraniërs het minst vaak (16 procent). Grote verschillen in het aandeel asielzoekers per nationaliteit zijn ook te zien per cohort. Zo had van de in 2023 ingestroomde Iraniërs 7 procent na een jaar een eigen adres, en was dit bij Afghaanse en Syrische asielzoekers 38 procent. Ter vergelijking: van de in 2014 ingestroomde Iraniërs had ongeveer 34 procent een eigen adres na twaalf maanden, bij Afghanen was dit 42 procent en bij Syriërs was dit 70 procent. Wanneer asielzoekers geen

⁹⁾ In figuur 2.5.1 zijn de percentages berekend op de populatie exclusief degenen die zijn vertrokken of overleden, in figuur 2.5.2 zijn de percentages berekend op de populatie inclusief degenen die zijn vertrokken of overleden. Deze keuze hangt samen met de besproken onderwerpen.

eigen adres hebben een jaar na instroom, verbleven zij vaak nog in COA of waren zij vertrokken (of tijdelijk geen adres). Dit hangt samen met inwilligingspercentages en -snelheid, waar later in deze paragraaf verder op ingegaan wordt.

2.5.1 Verblijfstatus één jaar na instroom naar nationaliteit*, Totaal nationaliteiten

* Deze figuur bevat een selectieknop voor nationaliteit. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de webpublicatie geraadpleegd worden.

¹⁾ Administratief geplaatst of logeer- of hotel- en accommodatieregeling.

COA-opvanglocaties

In de eerste maand na instroom woonde bijna de helft van de asielzoekers die in 2024 bij COA instroomden in een reguliere opvang (48 procent). In de meeste gevallen was dat een centrale ontvangstlocatie (COL), waar de asielzoeker wordt geïdentificeerd, geregistreerd en gescreend op tbc. 39 procent woonde in een noodopvang en 3 procent in een crisis-noodopvang. Dit is meer dan bij de cohorten 2023 (noodopvang en crisisnoodopvang was toen samen 35 procent) en 2022 (noodopvang en crisisnoodopvang samen 28 procent, zie de rapportages van vorig jaar¹⁰⁾ en twee jaar geleden¹¹⁾). Noodopvanglocaties zijn tijdelijke opvanglocaties van COA waar het niveau van kwaliteit en voorzieningen vaak minder zijn. Het gaat bijvoorbeeld om evenementenhallen, leegstaande kantoren, recreatiewoningen, schepen of tijdelijke paviljoens. Crisisnoodopvang zijn locaties die gemeentes of provincies regelen bij een ramp of crisis.¹²⁾ Drie maanden na instroom in COA is het percentage

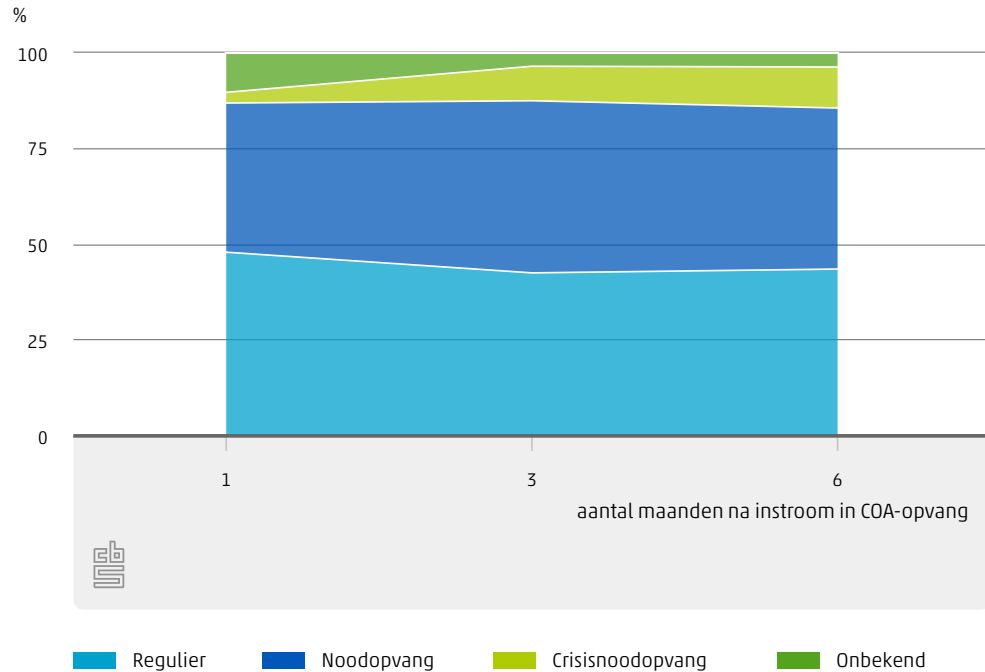
¹⁰⁾ <https://longreads.cbs.nl/asielenintegratie-2025/>

¹¹⁾ <https://longreads.cbs.nl/asielenintegratie-2024/>

¹²⁾ <https://www.coa.nl/nl/noodopvang-en-tijdelijke-gemeentelijke-opvang>

asielzoekers in de reguliere opvang gedaald naar 43 procent. Het aandeel asielzoekers in de noodopvang is gestegen naar 45 procent en het aandeel asielzoekers in de crisisonoodopvang is gestegen naar 9 procent. Dit komt omdat mensen vanuit de centrale ontvangstlocaties (die vallen onder reguliere opvang) doorstromen naar andere locaties. Na zes maanden blijft deze verdeling ongeveer hetzelfde.

2.5.2 Opvanglocaties van in 2024 ingestroomde asielzoekers

Meest recente cohorten verhuizen gemiddeld iets vaker in COA-opvang dan cohorten voor 2021

Gemiddeld verhuisden¹³⁾ asielzoekers 1,5 keer binnen een jaar na instroom in een opvanglocatie.¹⁴⁾ Asielzoekers uit instroomcohort 2019 verhuisden een jaar na instroom minder vaak dan andere instroomcohorten, namelijk 0,8 keer. Ook twee jaar na instroom is het gemiddeld aantal verhuizingen van dit cohort lager dan in andere cohorten. Gemiddeld verhuisden asielzoekers uit dit cohort 1,3 keer, terwijl het gemiddelde aantal verhuizingen van alle cohorten op 2 ligt (gewogen met het aantal asielzoekers per cohort). Vanaf instroomcohort 2020 stijgt het aantal verhuizingen na twee jaar na instroom. Dit komt mogelijk door meer (gebruik van) tijdelijke noodopvanglocaties¹⁵⁾ (JenV, 2023). Omdat deze locaties maar tijdelijk beschikbaar zijn, kan dit gezorgd hebben voor meer verhuizingen. Personen die in de eerste helft van 2025 in de COA-opvang instroomden, verhuisden gemiddeld iets vaker binnen drie maanden (0,8 keer) na instroom dan de cohorten daarvoor (met uitzondering voor cohort 2014, daar is het aantal keer verhuizing in dezelfde periode gelijk). Voor cohort 2021 en meer recente cohorten is het gemiddelde aantal verhuizingen

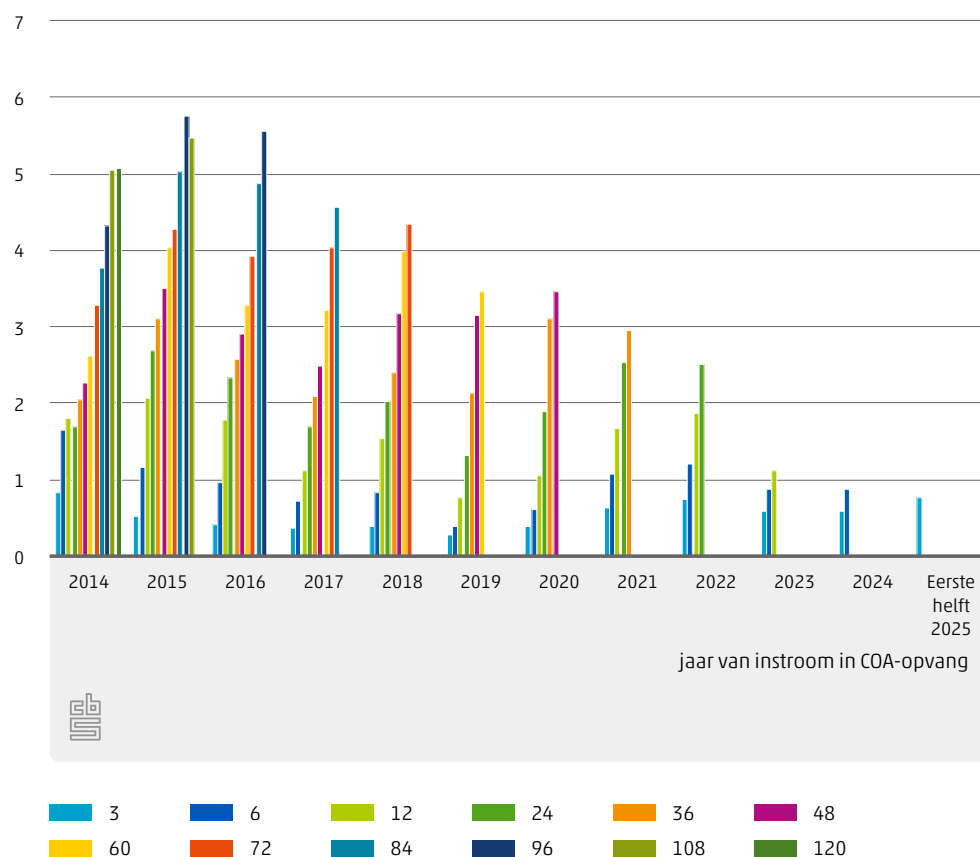
13) Het aantal verhuizingen is bepaald door het adres op de eerste dag van de maand te vergelijken met het adres een maand eerder. Mensen kunnen op deze manier berekend maximaal één keer per maand verhuizen. Daarmee worden deze cijfers op een andere wijze gegenereerd dan het COA dat doet als onderdeel van de [Rapportage Vreemdelingenketen](#) over verhuiscapaciteit en bezetting van minderjarige kinderen die onderdeel zijn van een gezin.

14) Dit gemiddelde is berekend over de gemiddelden per cohort en is niet gewogen naar aantallen asielzoekers per cohort.

15) <https://www.coa.nl/nl/lijst/capaciteit-en-bezetting>

binnen drie maanden na instroom 0,7 keer terwijl is het gemiddelde voor eerdere cohorten 0,5 keer.

2.5.3 Gemiddeld aantal verhuizingen tijdens verblijf in COA- opvang naar aantal maanden na instroom

Daling asielzoekers met verblijfsvergunning na een jaar in Nederland

Van alle asielzoekers die tussen 2014 en 2023 in de asielopvang van het COA zijn ingestroomd¹⁶⁾, heeft gemiddeld 71 procent na twaalf maanden een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.¹⁷⁾ Voor de groep die in 2023 asiel aanvraag was dit 41 procent, een daling vergeleken met de eerdere cohorten en ook lager dan het instroomcohort van 2019, waar het na twaalf maanden 52 procent was. Dit lage aandeel in 2019 werd mogelijk veroorzaakt door de eerste golf van de COVID-pandemie in 2020).¹⁸⁾ Het lage aandeel in 2023 (41 procent) wordt enerzijds veroorzaakt door een hoog aandeel asielzoekers dat nog in COA verblijft zonder verblijfsvergunning en anderzijds door een laag aandeel dat zelfstandig in een gemeente woont. Het percentage asielzoekers met een verblijfsvergunning verschilt per

16) Voor cohort 2024 en de eerste helft van 2025 kunnen we nog geen twaalf maanden vooruitkijken.

17) De aandelen waren berekend op de populatie exclusief degenen die zijn vertrokken of overleden.

18) Door coronamaatregelen zijn asielprocedures tijdelijk stil komen te liggen, zie <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2020/21/immigratie-gedaald-na-uitbreken-coronapandemie>.

nationaliteit.¹⁹⁾ Voor recentere cohorten is nog geen volledig beeld van de situatie na twaalf maanden. Het hoogste percentage van asielzoekers die na twaalf maanden een verblijfsvergunning kregen was 85 procent voor Eritreeërs en daarna 84 procent voor Syriërs. Het laagste percentage was bij Iraanse asielzoekers (28 procent). De politieke situatie in de landen van herkomst beïnvloedt mogelijk beslissingen over welke nationaliteiten vaker in aanmerking komen voor een asielvergunning en leidt tot schommelingen in deze percentages voor verschillende cohorten. Na de machtsovername door de Taliban in augustus 2021²⁰⁾ was het percentage Afghaanse asielzoekers dat na twaalf maanden een verblijfsvergunning kreeg nog nooit zo hoog als voor de instroomcohorten van 2021 (92 procent) en 2022 (82 procent). De verslechterde humanitaire situatie in Jemen sinds 2020 zorgde ervoor dat 90 procent van de Jemenieten van de instroomcohorten 2020 en 2021 na twaalf maanden een vergunning had.

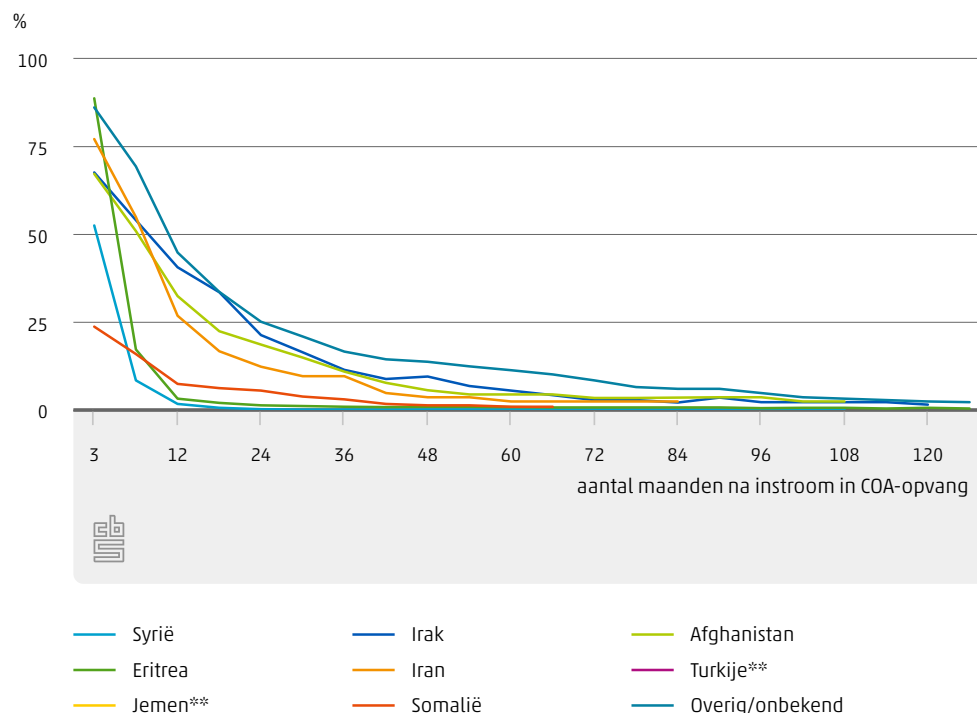
Verschillen tussen nationaliteiten in toewijzen verblijfsvergunning

Bijna alle Syriërs (99 procent) en Eritreeërs (98 procent) van het instroomcohort 2014, die op 1 juli 2025 nog in Nederland woonden, kregen binnen anderhalf jaar na instroom een verblijfsvergunning. Ter vergelijking: ongeveer 67 procent van de asielzoekers uit Irak en 78 procent van de asielzoekers uit Afghanistan uit dit cohort kreeg een vergunning na dezelfde tijd. Asielzoekers uit Somalië van dit instroomcohort kregen in verhouding het snelst een verblijfsvergunning. Na drie maanden had driekwart van de Somaliërs (76 procent) die in 2014 instroomden een vergunning, voor Syriërs en Eritreeërs was dit respectievelijk 48 en 11 procent. Na 120 maanden (tien jaar) waren er in totaal nog 105 asielzoekers in de opvang zonder een verblijfsvergunning. Dit betekent niet dat de IND de aanvraag nog in behandeling heeft voor al deze mensen. Na een afwijzing blijven sommigen in de opvang wachten op hun vertrek of wachten op een uitspraak op beroep. Ook kunnen mensen na een afwijzing opnieuw een asielaanvraag indienen (tweede of volgende aanvraag), bijvoorbeeld wanneer er iets is veranderd in hun situatie, of omdat er nieuwe informatie is over het land van herkomst.

¹⁹⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

²⁰⁾ <https://ind.nl/nl/documenten/04-2025/migratieradar-derde-tertaal-2022.pdf>

2.5.4 Asielzoekers zonder verblijfsvergunning ingestroomd in 2014 (exclusief vertrokken/overleden)*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.
 ** Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen een vertekend beeld. Deze zijn daarom weggelaten. In het dashboard zijn deze cijfers wel beschikbaar.

Meeste asielzoekers vertrekken zelfstandig (met onbekende bestemming)

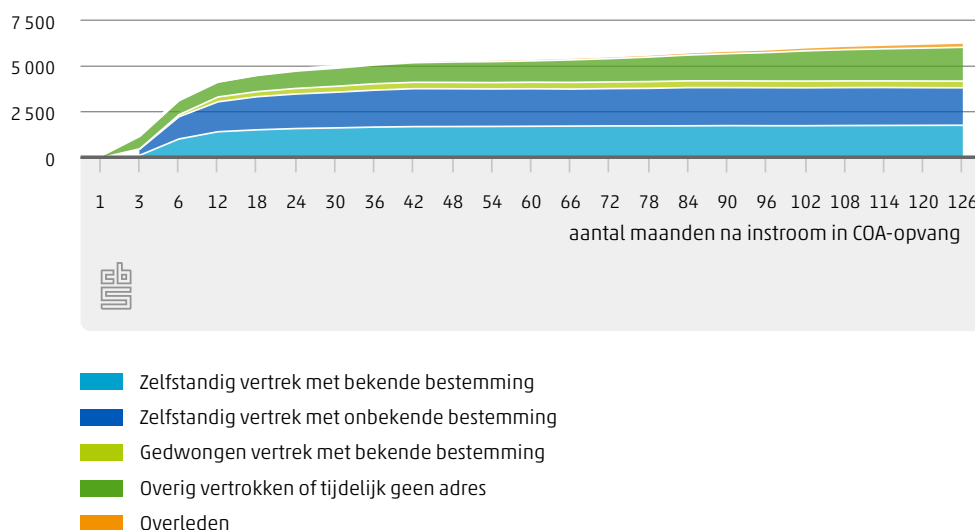
Een deel van de asielzoekers die naar Nederland komen vertrekt na een tijd weer. Bij dit vertrek kunnen asielzoekers hulp krijgen van de Nederlandse overheid, zoals van de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V), of van een andere organisatie.²¹⁾ Van de 26 790 asielzoekers die in 2014 naar Nederland kwamen, zijn er 10,5 jaar na instroom in COA 6 070 personen vertrokken of hebben tijdelijk geen adres: dit is bijna 23 procent van het oorspronkelijke cohort. Als asielzoekers dat vrijwillig (niet gedwongen) doen wordt dat zelfstandig vertrek genoemd. Dit is het geval bij 3 850 asielzoekers. Een deel van de asielzoekers die zelfstandig vertrekken, vertrekt zonder toezicht. Dit wordt zelfstandig vertrek met onbekende bestemming genoemd²²⁾, en gold voor 2 055 van deze asielzoekers na 10,5 jaar. Als een asielzoeker niet wil vertrekken en geen hulp aanvaardt, gaat DT&V over tot gedwongen vertrek. Na 10,5 jaar ging dat om 365 personen uit cohort 2014. Van de in totaal 2 160 vertrokken asielzoekers met een vertrekprocedure met bekende bestemming (zelfstandig of gedwongen vertrek), vertrok 62 procent naar het land van herkomst. Nog eens 29 procent vertrok naar een ander Europees land en 9 procent vertrok

21) Informatie over vertrekprocedures komt van DT&V en betreft twee overlappende groepen: vreemdelingen die een terugkeerbesluit, overdrachtsbesluit of besluit o.g.v. de Terugkeerrichtlijn hebben ontvangen en vreemdelingen die met behulp van assistentie zijn vertrokken uit Nederland (bijvoorbeeld een reisdocument, ticket en/of een van de ondersteuningsbijdragen door DT&V, EURP, IOM of NGO's). Onder asielzoekers vallen vooral personen met een negatieve asielbeschikking door de IND.

22) <https://www.dienstterugkeerenvertrek.nl/het-terugkeerproces#:~:text=Vreemdeling%20werkt%20mee-,Vreemdelingen%20zonder%20rechtmatig%20verblijf%20in%20Nederland%20hebben%20een%20wettelijke%20plicht,is%20vertrek%20vrijwel%20altijd%20mogelijk> en <https://www.dienstterugkeerenvertrek.nl/over-dtv/leidraad-terugkeer-en-vertrek/opvanglocaties/col-en-pol>

naar een overige bestemming. Tot slot is er nog een groep van 1 855 asielzoekers die niet bij COA verblijven en niet ingeschreven staan in een gemeente. Van deze groep is niet bekend waar zij verblijven en of ze vertrokken zijn (zij horen niet bij de groep die vertrokken is met onbekende bestemming). Een asielzoeker kan meerdere vertrekprocedures hebben. In dat geval is gekeken naar de laatste procedure.

2.5.5 Vertrekprocedures* van asielzoekers ingestroomd in 2014**

* Er is gekeken naar meest recente vertrekprocedure.
 ** Niet alle gegevens per categorie zijn zichtbaar vanwege onderdrukking van cijfers.

2.6 Werkende asielzoekers

In deze editie zijn voor het eerst aantallen opgenomen over werkende asielzoekers die in COA verblijven of administratief geplaatst zijn en nog geen vergunning hebben. Eerder zijn wel cijfers opgenomen over statushouders en Oekraïners. Asielzoekers zonder vergunning mogen alleen werken als hun werkgever voor hen een tewerkstellingsvergunning (TWV) heeft. Het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) bepaalt (in overleg met de IND) of deze wordt toegekend per individu. Hierbij gelden er een aantal voorwaarden die zijn vastgelegd in het besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen, waaronder de voorwaarde dat de asielaanvraag ten minste zes maanden in behandeling moet zijn.²³⁾²⁴⁾ Sinds 29 november 2023 is hierbij de 24-weeken eis opgeheven. De 24-weeken eis stelde dat asielzoekers maximaal 24 weken in een periode van 52 weken mogen werken.²⁵⁾ In figuur 2.6.1 zijn de absolute aantallen van het aantal werkende asielzoekers gevisualiseerd. Omdat informatie over het aantal asielzoekers zonder vergunning die in aanmerking zouden komen om te mogen werken niet voorhanden is, zijn er in deze editie nog geen relatieve cijfers opgenomen. Er wordt gewerkt aan een manier om dit in de volgende editie mee te kunnen nemen. Er wordt alleen gekeken naar asielzoekers in COA die (nog) geen verblijfsvergunning hebben en tussen de 18 en 65 jaar oud zijn. De grootte van

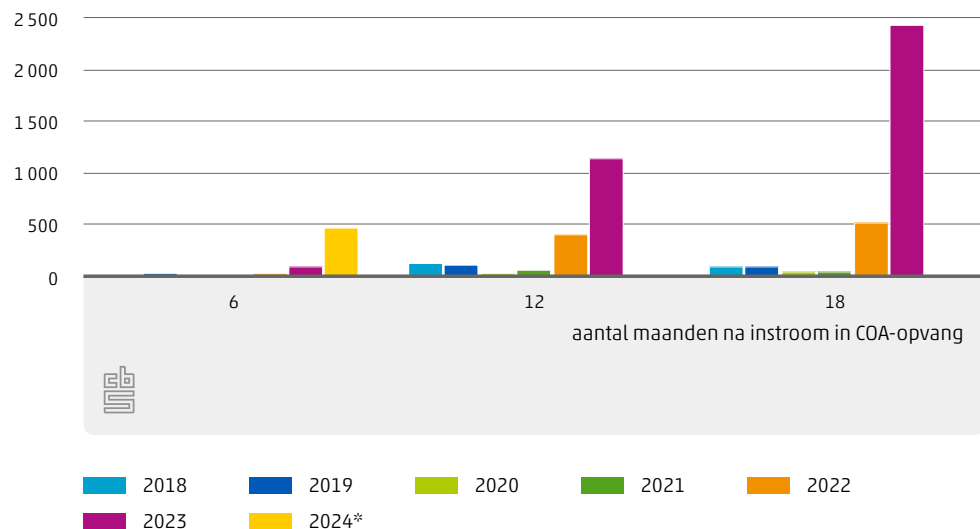
23) Artikel 6.2 Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen 2022

24) <https://wetten.overheid.nl/BWBR0046078/2026-01-01/0>

25) Deze eis is komen te vervallen doordat de Raad van State geoordeeld heeft dat deze eis in strijd is met het EU-recht. Kamerbrief uitspraak Raad van State over 24-weeken-eis | Kamerstuk | Rijksoverheid.nl

deze groep verschilt per cohort en per peilmoment, zoals bijvoorbeeld te zien is in figuur 2.3.1 en 2.5.1. Afhankelijk van het cohort heeft 5 tot 17 procent van de personen die in de eerste peilmaand geen verblijfsvergunning hadden twee jaar na instroom in COA nog steeds geen verblijfsvergunning. De populatie die per peilmoment wordt meegenomen neemt dus sterk af door de peilmaanden heen. Dit kan een absolute daling in het aantal werkende asielzoekers veroorzaken die niet per se een relatieve afname is. Er moet daarom voorzichtig omgegaan worden met het trekken van conclusies op basis van aantallen over tijd.

2.6.1 Aantal werknemers onder asielzoekers zonder verblijfsvergunning, naar instroomcohort

* Voor instroomcohort 2024 is nog geen informatie beschikbaar over 12 en 18 maanden na instroom in COA-opvang.

Het aantal asielzoekers in COA dat (nog) geen vergunning heeft en een baan heeft als werknemer neemt flink toe in de meest recente cohorten. Een versie van dit figuur met alle cohorten en peilmomenten en verdere uitsplitsmogelijkheden is te vinden in het [dashboard](#), net als figuren over baankenmerken. In de cohorten voor 2018 waren er niet meer dan enkele tientallen werknemers per peilmaand onder de asielzoekers zonder vergunning. Pas vanaf het cohort dat instroomde in COA in 2022 beginnen de aantallen echt toe te nemen, waarbij een flinke stijging te zien is bij cohort 2023 en 2024. Dit kan te maken hebben met het afschaffen van de 24-weeken eis. Deze gold in ieder geval niet meer voor het cohort dat instroomde in 2024, maar kan in de latere peilmaanden ook effect hebben gehad op cohort 2022 en 2023. Daarnaast kunnen er vele andere factoren van invloed zijn, zoals de omvang en samenstelling van de cohorten, het beleid van de Rijksoverheid, COA en Vluchtelingenwerk Nederland en de conjunctuur.

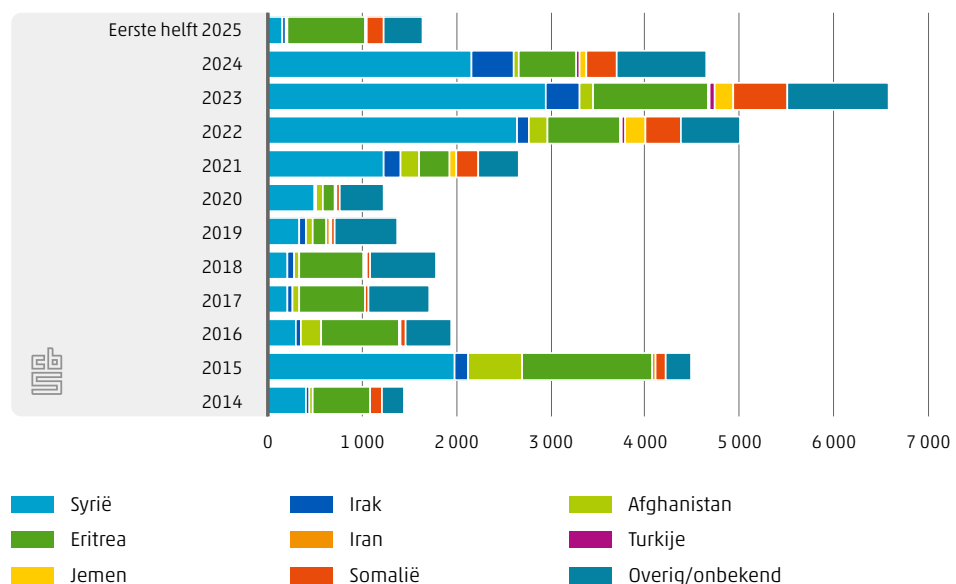
In deze cijfers zijn alleen de banen als werknemer opgenomen, niet eventueel werk als zelfstandige.²⁶⁾ De banen die deze werknemers hebben, zijn veelal deeltijdbanen, hoewel in zowel cohort 2022 als 2023 drie op de tien werknemers voltijd werken. Vaak gaat het om banen in de horeca of de sector arbeidsbemiddeling, uitzendbureaus en personeelsbeheer en hierbij gaat het vrijwel altijd om contracten voor bepaalde tijd.

26) Deze cijfers zijn namelijk minder recent beschikbaar en niet goed te koppelen aan specifieke maanden, omdat ze alleen informatie geven per kalenderjaar. Het aantal zelfstandigen onder asielzoekers is bovendien klein.

2.7 Alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's)

Alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) zijn alle kinderen en jongeren die als minderjarige een aanvraag om toelating als vluchteling hebben ingediend en bij binnenkomst niet werden begeleid en/of verzorgd door ouders of een wettelijke voogd. Zij kunnen via COA zijn ingestroomd, maar dat is niet altijd het geval. Alle amv's vallen onder de voogdij van Nidos. In de periode 2014 tot en met de eerste helft van 2025 stroomden in totaal bijna 35 duizend amv's in. Het grootste deel van de amv's bestaat uit Syriërs (38 procent) en Eritreeërs (24 procent). Van alle cohorten was de instroom van amv's in 2023 het grootst (6 565 nieuwe amv's). In 2024 was de instroom gedaald naar 4 660 nieuwe amv's. Tot en met 2018 kwamen de meeste amv's uit Eritrea. Vanaf 2019 tot en met 2024 was de grootste groep amv's Syriër. In de eerste helft van 2025 kwamen de meeste amv's uit Eritrea, gevolgd door Syrië en dan door Somalië.

2.7.1 Amv's op moment van instroom bij Nidos naar nationaliteit*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

Twee derde van de amv's is 15 tot 18 jaar oud en meerderheid is man

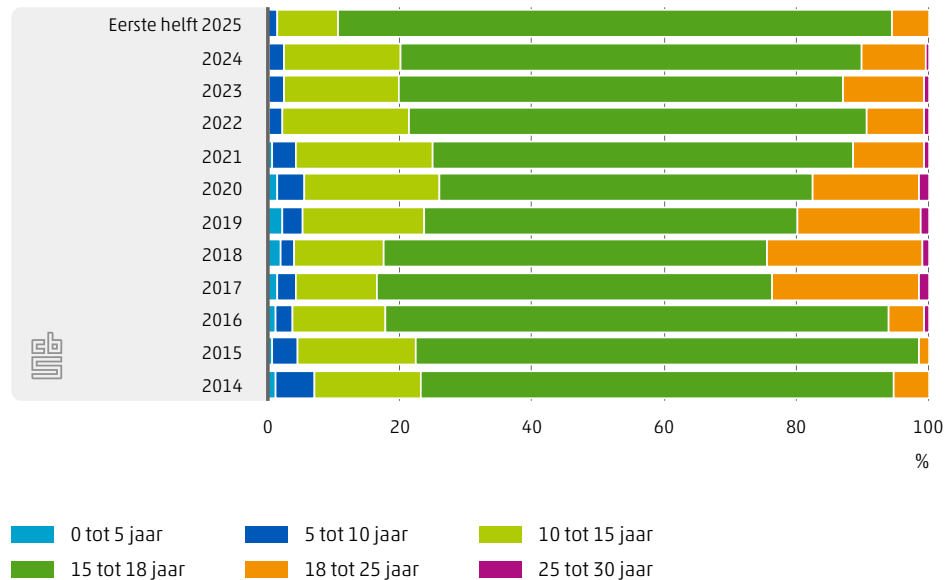
De meeste amv's zijn 15, 16 of 17 jaar oud tijdens de eerste maatregel²⁷⁾ van Nidos: gemiddeld 67 procent van alle amv's sinds 2014 valt in deze leeftijdsklasse. In de cohorten 2017 tot en met 2020 lag dat percentage tussen 56 en 60 procent. Nog eens 16 procent is 10 tot en met 14 jaar. Erg jonge amv's komen weinig voor: 1 procent is jonger dan vijf jaar. Het gaat om de leeftijd waarop een amv voor het eerst in de registraties te vinden is. Omdat het soms voorkomt dat er bij instroom een te lage leeftijd geregistreerd

27) Als Nidos de voogdij van een amv op zich neemt, wordt dat een maatregel genoemd. <https://www.nidos.nl/wat-doet-nidos/voogdij>. De start van de eerste maatregel van Nidos wordt aangehouden als moment van instroom in Nidos in dit onderzoek.

wordt, vallen er personen die niet minderjarig zijn binnen de populatie amv's. Bij deze personen is de registratie van de leeftijd op een later moment aangepast. Ongeveer één op de tien van alle amv's was op de startdatum van de eerste maatregel van Nidos 18 jaar of ouder. Van deze groep is iets meer dan de helft 18 of 19 jaar oud en een kwart 20 of 21 jaar oud.

Het overgrote deel van de amv's bestaat uit jongens (84 procent), 15 procent bestaat uit meisjes en van minder dan 1 procent is het geslacht (nog) niet bekend.

2.7.2 Amv's op moment van instroom bij Nidos naar leeftijdsgroep*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per leeftijdsgroep vanwege onderdrukking van cijfers.

2.8 Hervestigers

Sinds 2014 zijn 8,6 duizend hervestigers ingestroomd in een COA opvanglocatie. Hervestigers zijn vluchtelingen die door de UNHCR zijn uitgenodigd om naar Nederland te komen (zie paragraaf 1.1) en kunnen daardoor in sommige gevallen direct in een gemeente terecht voor een woning, zonder in te stromen in COA. De hoogste instroom van hervestigers in COA was in 2017, toen meer dan 2 duizend hervestigers hier instroomden. Dit was 6 procent van de totale instroom in COA dat jaar. Voor de overige cohorten ligt dit percentage lager. In de eerste helft van 2025 zijn 275 hervestigers ingestroomd in COA, evenveel als in de eerste helft van 2024: dit is iets meer dan 1 procent van de totale COA instroom in de eerste helft van 2025. De groep hervestigers die instromen in COA bestaat voornamelijk uit personen met een Syrische nationaliteit, namelijk 83 procent.

Geslacht is gelijk verdeeld onder hervestigers die instromen in een COA opvanglocatie: iets meer dan de helft van de hervestigers is man (53 procent). De groep hervestigers bestaat vooral uit jonge asielzoekers. Iets meer dan de helft van de hervestigers is jonger dan 20 jaar (53 procent).

Hervestigers die in COA terecht komen wonen sneller zelfstandig in een gemeente dan de totale groep asielzoekers. Twaalf maanden na instroom woont 87 procent zelfstandig in een gemeente, tegen 42 procent van alle asielzoekers.

2.9 Dashboard

Naast deze rapportage is er een interactief [dashboard](#). Daarin staan nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers. In het dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen, voor welke populaties en voor welke nationaliteiten²⁸⁾ u cijfers (visueel) wilt zien.

²⁸⁾ Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3 Huisvesting en integratie van statushouders

Dit hoofdstuk behandelt de eerste stappen die statushouders zetten richting integratie in de Nederlandse samenleving. Het richt zich op statushouders die tussen 2014 en de eerste helft van 2025 een verblijfsvergunning asiel kregen. De meeste statushouders begonnen hun verblijf in Nederland in de asielopvang. Ook nareizigers van statushouders ontvangen een (afgeleide) asielvergunning en vallen, net als gezinsherenigers, onder de statushouders binnen dit onderzoek. In totaal kregen tussen 2014 en de eerste helft van 2025 ruim 311 duizend personen een verblijfsvergunning.

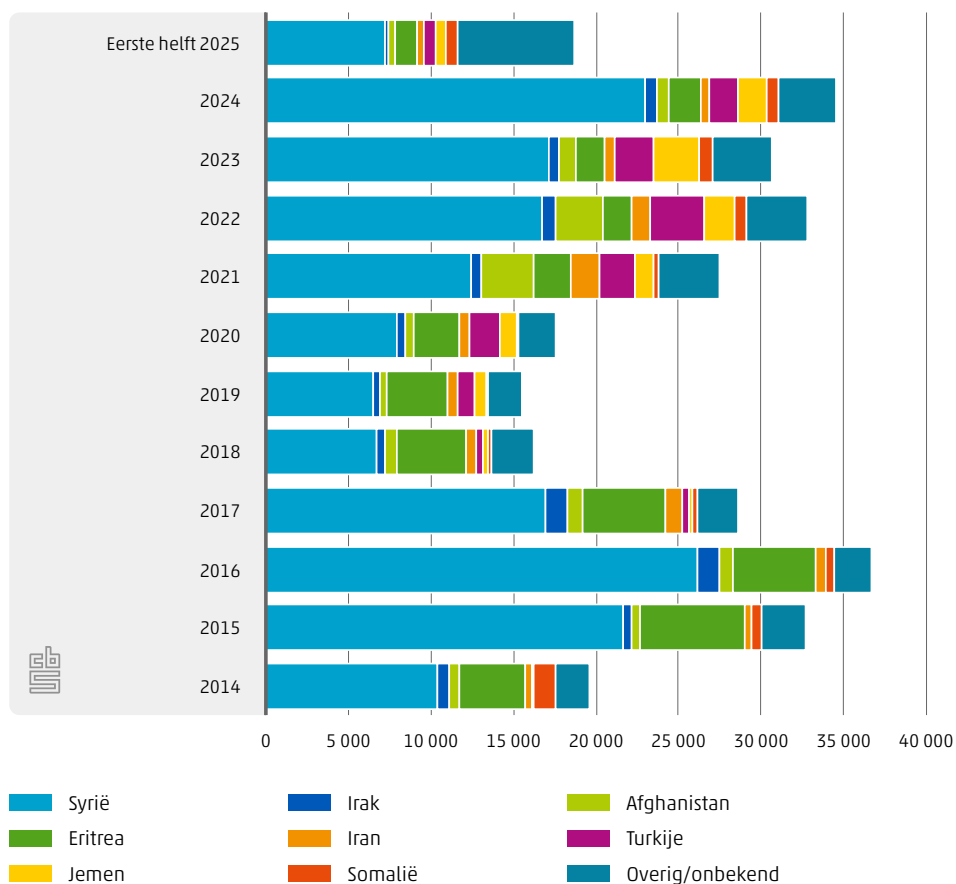
Er is onder andere gekeken naar de situatie van statushouders op het gebied van onderwijs, het inburgeringsexamen, sociale zekerheid, werk, gezondheidszorg en geregistreerde criminaliteit. Ook komen baankenmerken van statushouders (deeltijd/voltime, soort contract) aan bod net als de situatie op het gebied van onderwijs, werk en uitkering en jeugdzorg voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's). Aandelen worden steeds berekend op het totale aantal statushouders uit het originele cohort, inclusief eventuele statushouders die op het peilmoment inmiddels vertrokken of overleden zijn.

3.1 Verblijfsvergunningen asiel

Aantal verleende vergunningen in eerste helft 2025 lager dan een jaar ervoor

In 2014 kregen bijna 20 duizend personen een verblijfsvergunning asiel. Dit aantal groeide tot bijna 37 duizend in 2016, en daalde daarna tot bijna 16 duizend in 2019, het laagste aantal sinds 2014. Hierna steeg het aantal verblijfsvergunningen tot bijna 33 duizend in 2022, bijna 31 duizend in 2023 en ruim 34 duizend in 2024. In de eerste helft van 2025 ontvingen bijna 19 duizend asielzoekers een verblijfsvergunning, 3 duizend minder dan in de eerste helft van 2024. De grootste groep statushouders in de eerste helft van 2025 bestond uit personen met de Syrische nationaliteit (39 procent), gevolgd door Eritreeërs (7 procent). Ook als we kijken naar alle cohorten samen zijn dit de twee grootste groepen: Syriërs omvatten 56 procent van de totale populatie en Eritreeërs 13 procent.

3.1.1 Verleende vergunningen, 2014 tot en met eerste helft 2025

3.2 Nationaliteiten

Top vijf nationaliteiten¹⁾ van statushouders verandert, maar Syrië blijft op plek één

In alle jaren hebben de meeste personen die een verblijfsvergunning asiël kregen de Syrische nationaliteit. In de periode 2014–2020 werd dit gevolgd door statushouders met de Eritrese nationaliteit. Daarna stonden achtereenvolgens personen met de Afghaanse nationaliteit (2021), de Turkse nationaliteit (2022), de Jemenitische nationaliteit (2023) en de laatste jaren staat de Eritrese nationaliteit (2024 en de eerste helft van 2025) opnieuw op de tweede plaats.

1) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

3.2.1a Top vijf verleende vergunningen naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2025

	2014		2015		2016		2017		2018		2019	
1	Syrië	10 465	Syrië	21 665	Syrië	26 235	Syrië	17 020	Syrië	6 720	Syrië	6 585
2	Eritrea	3 985	Eritrea	6 265	Eritrea	5 065	Eritrea	5 010	Eritrea	4 205	Eritrea	3 680
3	Somalië	1 385	Somalië	595	Irak	1 335	Irak	1 315	Afghanistan	725	Turkije	1 075
4	Irak	710	Irak	550	Afghanistan	750	Iran	1 020	Iran	610	Jemen	685
5	Afghanistan	600	Afghanistan	545	Iran	585	Afghanistan	945	Irak	525	Iran	560

3.2.1b Top vijf verleende vergunningen naar nationaliteit, 2014 tot en met eerste helft 2025

	2020		2021		2022		2023		2024		Eerste helft 2025	
1	Syrië	8 015	Syrië	12 470	Syrië	16 790	Syrië	17 185	Syrië	22 975	Syrië	7 310
2	Eritrea	2 810	Afghanistan	3 135	Turkije	3 285	Jemen	2 755	Eritrea	1 855	Eritrea	1 355
3	Turkije	1 825	Eritrea	2 250	Afghanistan	2 950	Turkije	2 420	Turkije	1 745	Jemen	695
4	Jemen	1 105	Turkije	2 070	Jemen	1 830	Eritrea	1 690	Jemen	1 730	Turkije	690
5	Iran	585	Iran	1 800	Eritrea	1 745	Afghanistan	1 060	Afghanistan	795	Somalië	680

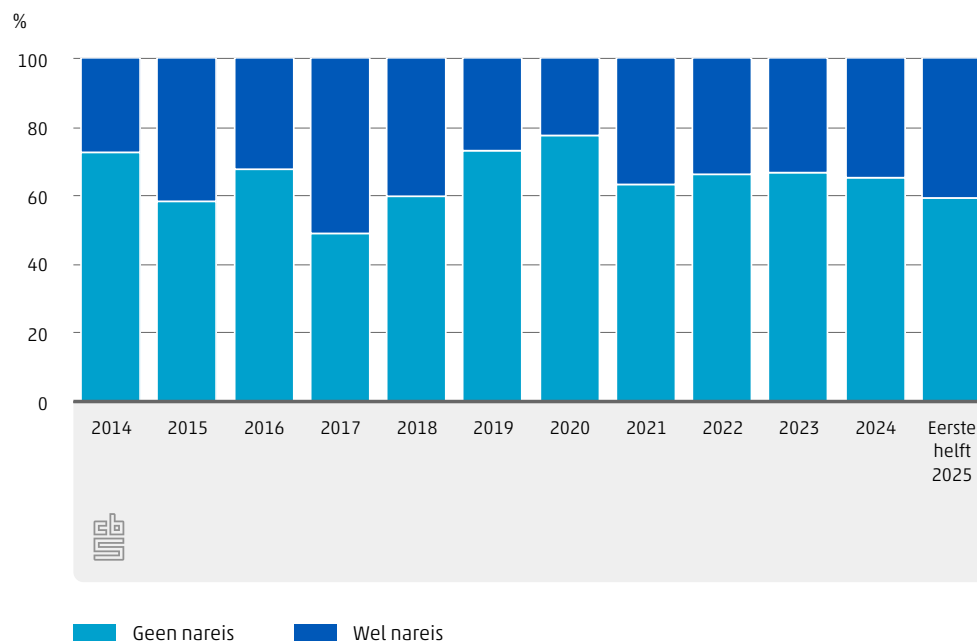
Bron: CBS.

3.3 Nareis

Aantal nareizigers verandert laatste jaren weinig, lichte stijging in eerste helft 2025

Sinds 2014 heeft de IND (Immigratie- en Naturalisatiedienst) aan iets meer dan 110 duizend nareizigers een vergunning verleend. Dit betreft alleen personen die een status krijgen via de nareisregeling. Bijna 70 procent van deze groep zijn nareizigers uit Syrië. Het aandeel nareizigers in het totaal aantal verleende vergunningen verschilt sterk per nationaliteit. Van het totaal aantal verleende vergunningen aan Syriërs was 82 procent aan nareizigers in de eerste helft van 2025. Onder Eritreeërs was dat 11 procent. Over alle cohorten heen, komen uit Syrië en Somalië in verhouding de meeste nareizigers: het aandeel nareizigers onder deze twee groepen is respectievelijk 44 en 42 procent. Onder de groep Afghanen en Iraniërs vallen de minste nareizigers, 11 en 12 procent respectievelijk. Het aandeel vergunningen dat verleend wordt aan nareizigers varieert over de cohorten. In 2017 was meer dan de helft van de nieuwe statushouders een nareiziger (51 procent). Daarna nam dat af tot 22 procent in 2020. In 2021 nam het aandeel nareizigers onder de statushouders weer toe (37 procent). Daarna is het aandeel nareizigers stabiel gebleven in de periode tussen 2022 en 2024 (tussen 33 en 35 procent), en steeg tot 40 procent in het eerste halfjaar van 2025. In absolute aantallen veranderde het aantal verleende vergunningen aan nareizigers van 2021 tot en met 2024 niet zo veel, tussen de 10 en 12 duizend per jaar. In de eerste helft van 2025 werden ruim 7 duizend vergunningen aan nareizigers verleend.

3.3.1 Verleende vergunningen naar wel/geen nareis* en nationaliteit**, Totaal nationaliteiten

* De onderste (helder gekleurde) balken betreffen niet-nareizigers, de bovenste (donkerdere) balken betreffen nareizigers.

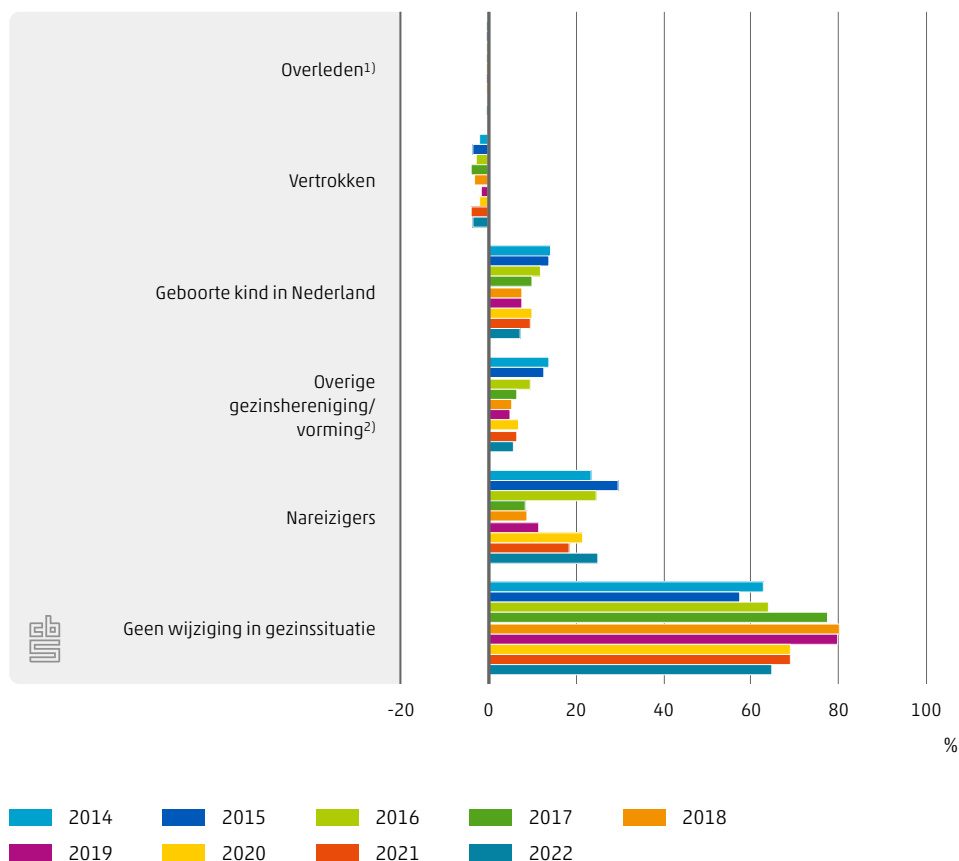
** Deze figuur bevat een selectieknop voor nationaliteit. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

3.4 Nareis en (reguliere) gezinshereniging

Meer nareis na twee-en-een-half jaar voor recente cohorten dan voor 2017-2019

Van alle statushouders tussen 2014 en 2022 (exclusief nareizigers) liet 19 procent binnen twee-en-een-half jaar familieleden overkomen via de nareisregeling en 8 procent via reguliere gezinshereniging. Dat er meer familieleden komen via de nareisregeling komt doordat er bij reguliere gezinshereniging strengere eisen gelden dan bij nareis (Cleton et al., 2017). Zoals in het [dashboard](#) te zien is, neemt de toename in nareis en gezinshereniging na ongeveer twee-en-een-half jaar af. De percentages van nareis en gezinshereniging zijn het laagst in cohorten 2017, 2018 en 2019. In deze cohorten ligt het aandeel dat familieleden liet overkomen via de nareisregeling tussen 9 en 12 procent en via reguliere gezinshereniging tussen 5 en 7 procent. Bij de statushouders uit de cohorten 2020, 2021 en 2022 liggen deze aandelen hoger, met name het aandeel nareizigers (tussen 19 en 25 procent). Bij 10 procent van de statushouders in alle cohorten tussen 2014 en 2022 vindt een gezinsuitbreiding plaats in de vorm van de geboorte van een kind in Nederland. Bij de meeste statushouders (61 procent) veranderde de gezinssituatie niet binnen twee-en-een-half jaar na krijgen van de vergunning.

3.4.1 Gezinsvorming- en hereniging onder statushouders (exclusief nareizigers), twee-en-een-half jaar na verkrijgen vergunning

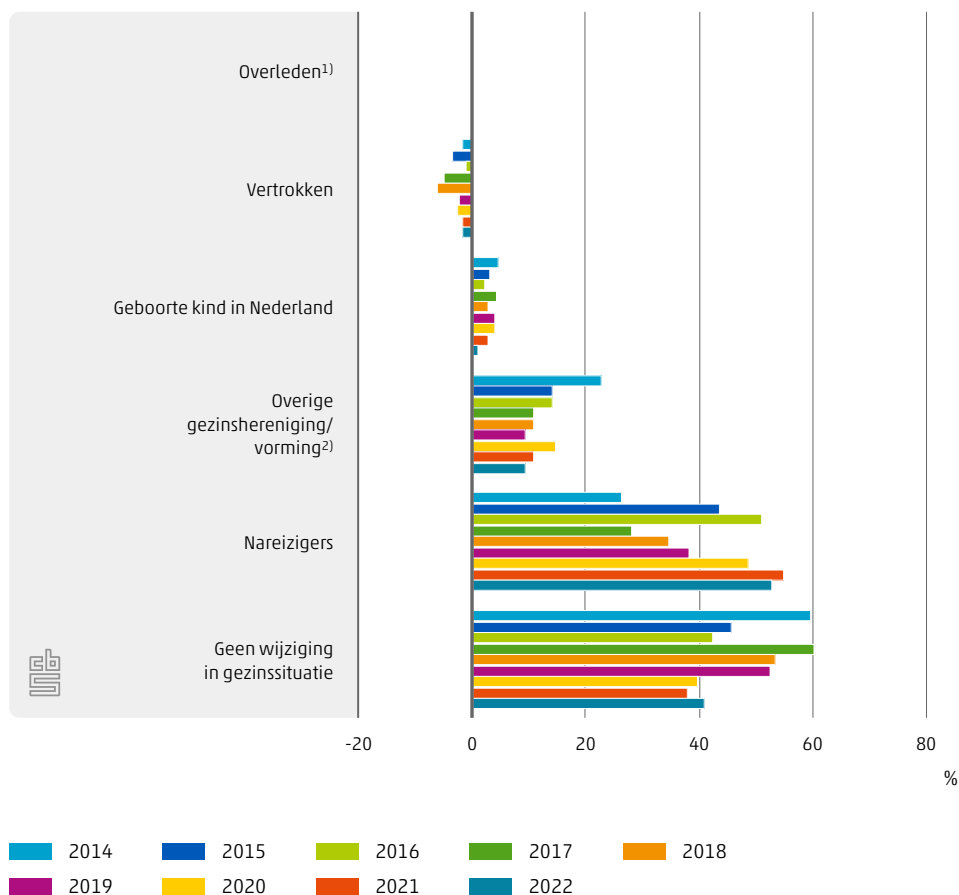

¹⁾ Aantallen zijn zeer laag en daardoor niet zichtbaar in de figuur
²⁾ door immigratie partner/kinderen

Aandeel nareizigers onder amv's stijgt vanaf 2018, blijft stabiel in 2022

Van alle amv's met een verleende vergunning liet 41 procent binnen twee-en-een-half jaar familieleden overkomen via de nareisregeling en 12 procent via reguliere gezinshereniging. In cohort 2014 en cohort 2017 liet minder dan een derde van statushouders onder de amv's familieleden komen via de nareisregeling. In cohort 2016 en ook in de meest recente cohorten die we twee-en-een-half jaar kunnen volgen (2021 en 2022) was dit meer dan de helft. In absolute aantallen lieten amv's uit vergunningscohort 2016 het vaakst familieleden via de nareisregeling en de reguliere gezinshereniging komen (respectievelijk 1 270 en 350). In 2022 waren deze aantallen respectievelijk 1 040 en 190. Van alle amv's veranderde voor 43 procent de gezinssituatie niet binnen twee-en-een-half jaar na het verlenen van de vergunning. Voor de recente cohorten 2020 tot en met 2022 ligt dit aandeel iets lager (tussen 38 en 41 procent), voor de cohorten 2014 en 2017 tot en met 2019 ligt dit aandeel een stuk hoger (tussen 53 en 60 procent).

3.4.2 Gezinsvorming- en hereniging onder amv's, twee- en-een-half jaar na verkrijgen vergunning

¹⁾ De gegevens zijn niet zichtbaar vanwege onderdrukking van kleine aantallen
²⁾ door immigratie partner/kinderen

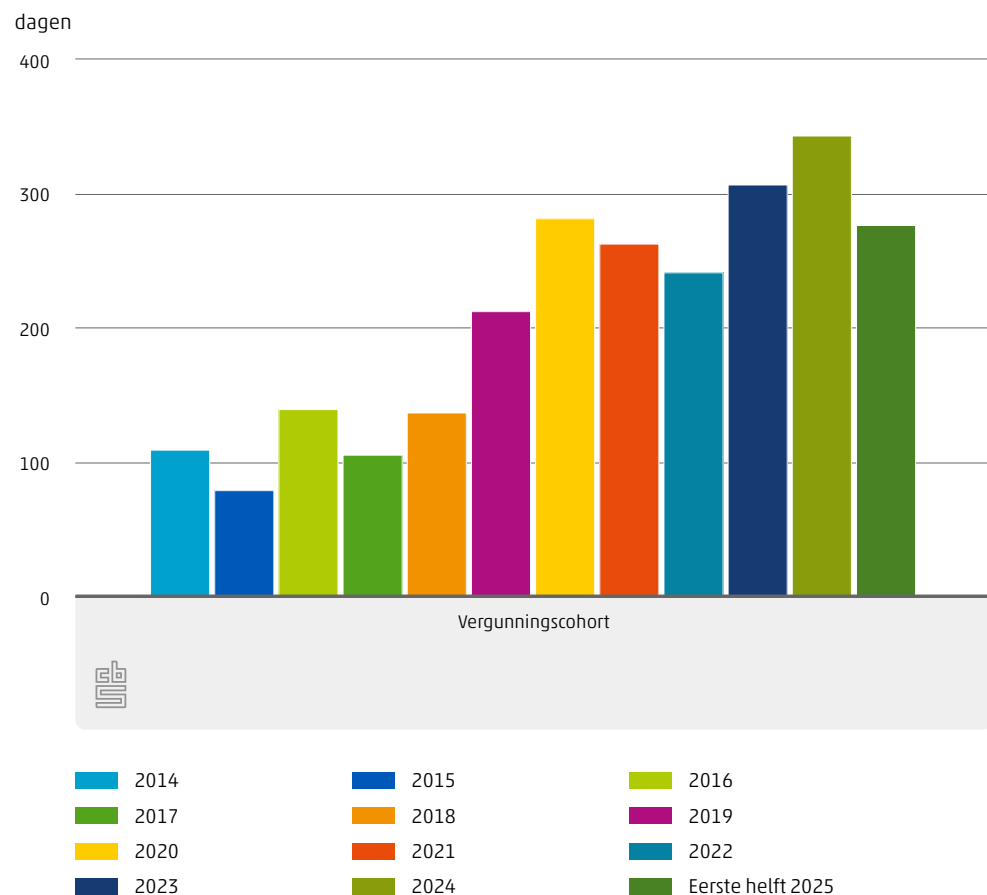
3.5 Wachtijd tot vergunning

Gemiddelde wachttijd langer in 2023 en 2024

Gemiddeld, over alle vergunningscohorten, wachtten statushouders 204 dagen op een verblijfsvergunning. Het gaat dan om de tijd vanaf het moment dat ze voor het eerst in een COA-opvanglocatie kwamen tot het moment dat ze een vergunning kregen. Dit is opnieuw een toename vergeleken met de gemiddelde wachttijd die in de twee voorgaande rapportages uit 2025 en 2024 werd geregistreerd, die was namelijk respectievelijk 195 en 175 dagen. De gemiddelde wachttijd voor de cohorten 2023 en 2024 is langer dan voor de cohorten daarvoor, in de eerste helft van 2025 is deze wachttijd iets gedaald en ligt op het niveau van 2020.

Asielzoekers met de Eritrese en Syrische nationaliteit²⁾ kregen naar verhouding snel een verblijfsvergunning (gemiddeld na 147 en 123 dagen). Personen met de Afghaanse en Irakese nationaliteit wachtten gemiddeld 399 en 407 dagen. Voor asielzoekers uit Iran was de gemiddelde wachttijd het langst met 699 dagen (bijna 2 jaar). Terwijl een grote groep van de Syriërs (44 procent) bestaat uit nareizigers, is dit niet het geval voor Iraniërs (12 procent) en Afghanen (11 procent). Deze laatste twee groepen bestaan voor een groot deel uit initiële asielaanvragers (de groep die in Nederland een eerste of volgende asielaanvraag doet). Nareizigers hebben al een vergunning op het moment dat zij bij COA instromen, initiële aanvragers moeten daar nog op wachten. Nareizigers hebben daarom gemiddeld een (veel) kortere wachttijd. Zo wachten initiële aanvragers en gezinsherenigers gemiddeld respectievelijk 337 en 385 dagen, terwijl nareizigers slechts 8 dagen wachten op een verblijfsvergunning.

3.5.1 Gemiddelde wachttijd tot verkrijgen vergunning voor statushouders naar nationaliteit*, Totaal nationaliteiten

* Deze figuur bevat een selectieknop voor nationaliteit. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

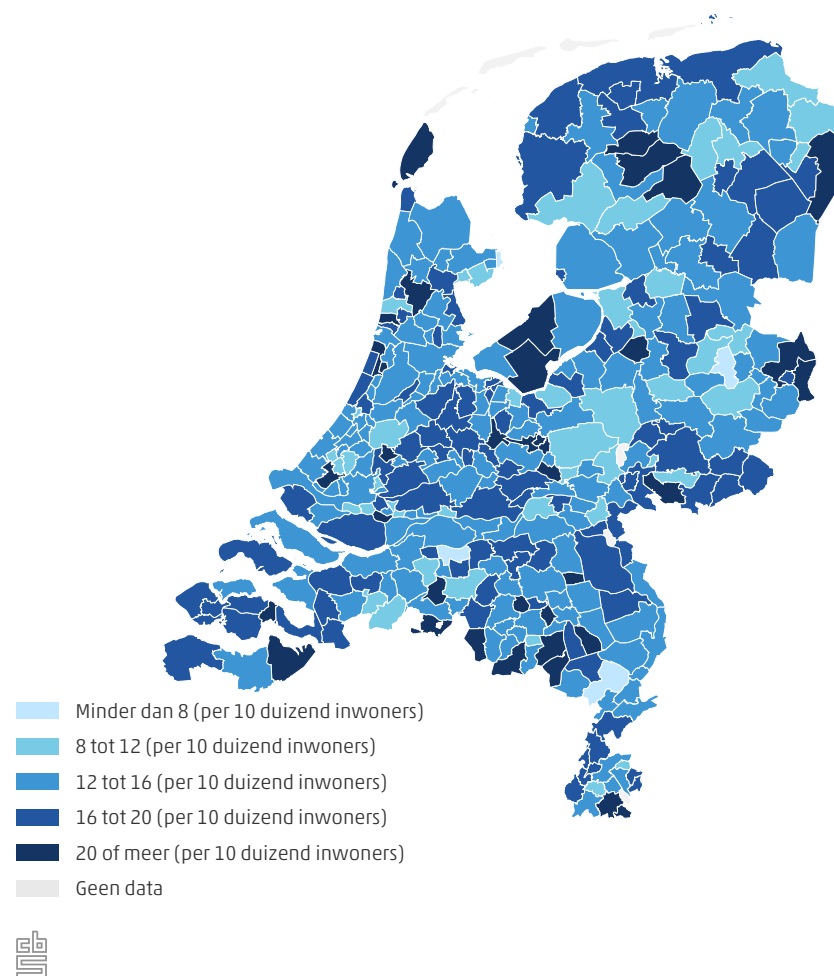
2) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederland is.

3.6 Vestigingsgemeente

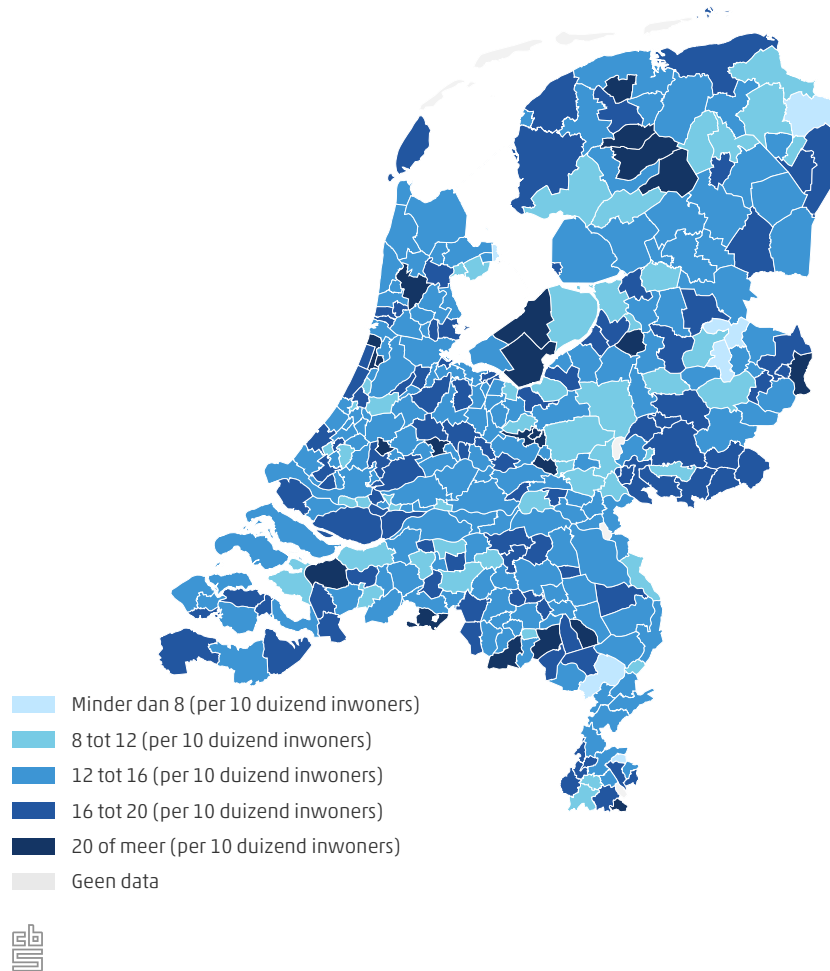
Weinig regionale verschillen

Tussen 2014 en de eerste helft van 2025 ontvingen ruim 311 duizend personen een verblijfsvergunning. Bijna 280 duizend van hen wonen in de tussentijd zelfstandig en dus niet meer in de asielopvang van het COA. Van de vier grote gemeenten wonen na twee maanden in verhouding de meeste statushouders in Utrecht, 17 per 10 duizend inwoners. Twee jaar nadat ze uit de opvang van het COA zijn vertrokken, wonen statushouders verspreid over Nederland. De verschillen tussen gemeenten, uitgedrukt per 10 duizend inwoners, zijn klein.

3.6.1 Aandeel statushouders, twee maanden na verlaten van COA-opvang, vergunningscohort 2021

3.6.2 Aandeel statushouders, twee jaar na verlaten van COA- opvang, vergunningscohort 2021

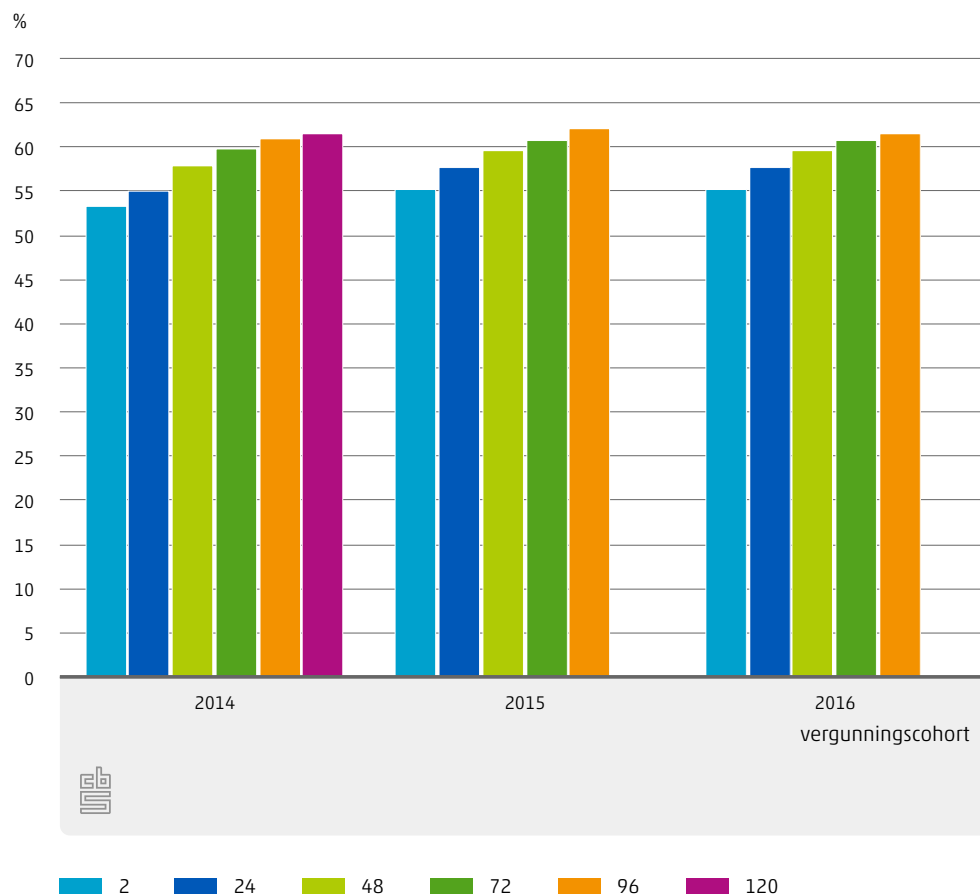

Statushouders wonen in de loop van de tijd stedelijker

Statushouders wonen als ze langer in Nederland verblijven steeds vaker in stedelijke gebieden. Van het cohort 2014 woonde twee maanden na verlaten van de COA-opvang 53 procent in sterk of zeer sterk stedelijk gebied. Na 120 maanden (tien jaar) is dat 62 procent. De cohorten 2015 en 2016 laten een vergelijkbare stijging zien: van 55 procent na twee maanden naar 62 procent na 96 maanden (acht jaar). Van het meest recente cohort, de eerste helft van 2025, woont voor het eerst minder dan de helft (49 procent) na twee maanden in een stedelijk gebied. Bij de totale Nederlandse populatie is er een lichte stijging in stedelijkheid: in 2015 woonde 48 procent van alle Nederlanders in een sterk of zeer sterk verstedelijkt gebied, in 2025 was dat 51 procent.³⁾

³⁾ <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/70072ned/table?dl=D1F14>

3.6.3 Aandeel statushouders dat (zeer) sterk stedelijk woont, naar aantal maanden na verlaten COA-opvang

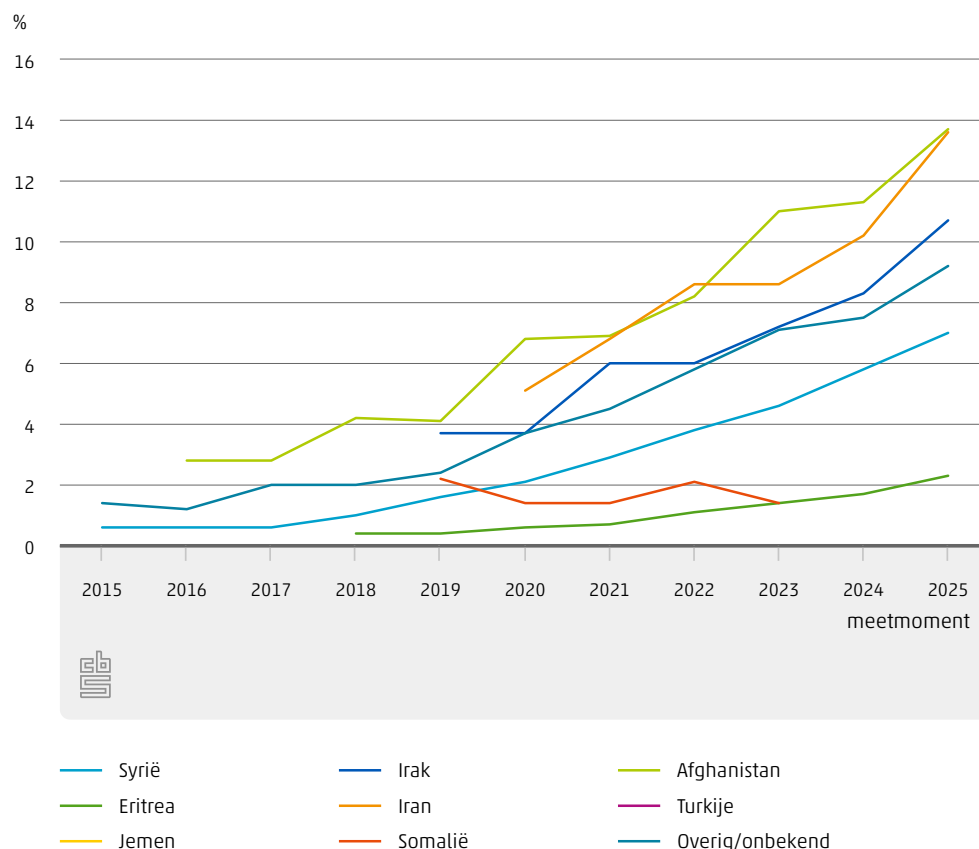
Statushouders wonen vooral in huurwoningen

De ruim 311 duizend statushouders die in de periode 2014 tot en met de eerste helft 2025 een verblijfsvergunning ontvingen, vormden op 1 juli 2025 119 duizend huishoudens. Van het cohort 2014 woont op 1 juli 2025 het overgrote deel (92 procent) van de huishoudens in een huurwoning. Dit kan ook om tijdelijke huisvesting in een gemeente gaan, zoals een doorstroomlocatie.⁴⁾ Ongeveer 6 procent van de huishoudens woont in een eigen woning. Van een klein deel van de huishoudens is het eigendom van de woning onbekend (2 procent). Ter vergelijking: 42 procent van de bewoonde Nederlandse woningen in 2025 was een huurwoning en 58 procent een eigen woning.⁵⁾ Er zijn verschillen tussen nationaliteiten: 14 procent van de Afghanen en Iraniërs uit cohort 2014 woont in een eigen woning in 2025, terwijl dit percentage bij Eritreeërs en Somaliërs rond de 2 procent ligt. Uit cohort 2015 en 2016 hebben Iraniërs het vaakst een eigen woning (respectievelijk 20 en 14 procent) op 1 juli 2025. Van de cohorten 2017, 2018 en 2019 hebben statushouders met een Turkse nationaliteit op dat moment het vaakst een eigen woning (respectievelijk 17, 11 en 10 procent).

4) <https://www.volkshuisvestingnederland.nl/onderwerpen/huren-en-wonen/statushouders/doorstroomlocaties>

5) <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/82900NED/table?dl=D1F18>

3.6.4 Aandeel huishoudens in eigen woning, vergunningscohort 2014*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

3.7 Huishoudenssamenstelling

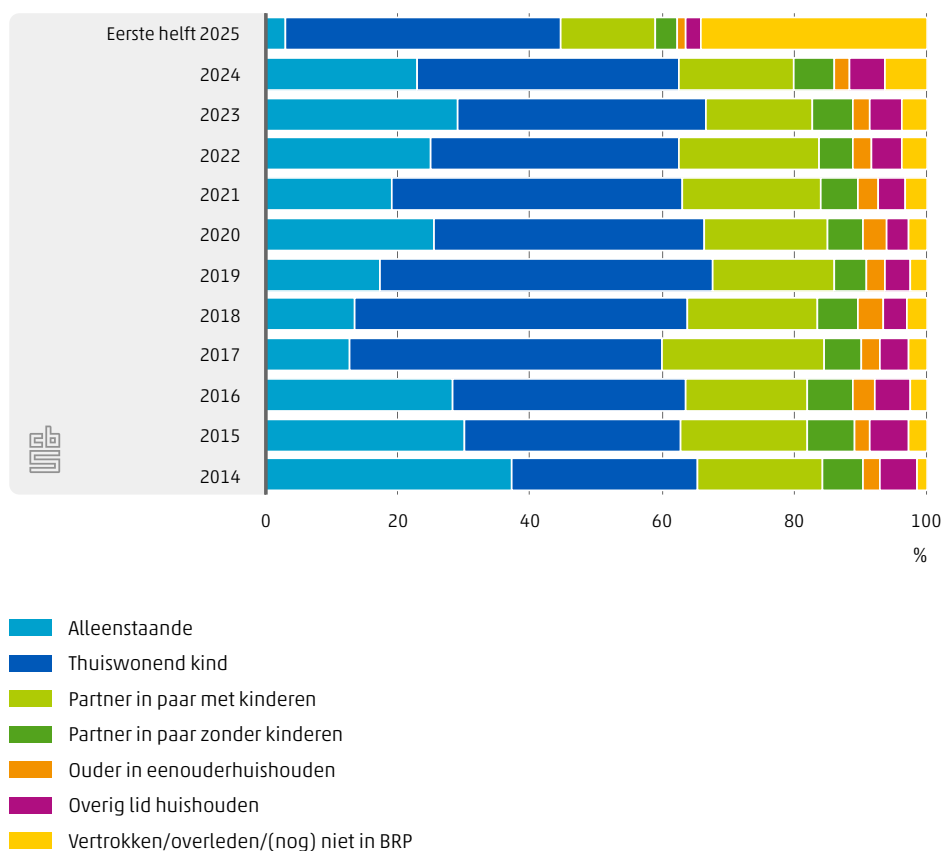
Aandeel alleenstaanden hoger in 2023 maar neemt weer af in 2024

Tussen vergunningscohort 2017 en 2019 is de helft van de statushouders een thuiswonend kind: tussen 47 en 51 procent in de tweede maand na verlaten van de COA-opvang. Hierna daalt dit aandeel tot 44 procent of lager in recentere cohorten. Bij het vergunningscohort van 2014 was dit percentage, gemeten in de tweede maand buiten de asielopvang, 28 procent.

Het aandeel alleenstaanden neemt steeds verder af. Van de personen die in 2014 een verblijfsvergunning kregen, was 37 procent twee maanden na uitstroom alleenstaand. Daarna neemt dit aandeel af tot 25 procent of lager in de opvolgende cohorten. Na een stijging naar 29 procent in cohort 2023 is het aandeel alleenstaanden in vergunningscohort 2024 weer 23 procent. In de eerste helft van 2025 is het verder gedaald naar 3 procent al is een relatief groot deel van de statushouders uit dit cohort (34 procent) twee maanden na uitstroom (nog) niet ingeschreven in de BRP waardoor hun huishoudenspositie niet bekend is. Van het cohort 2024 is het aandeel van 6 procent twee maanden na uitstroom (nog) niet ingeschreven in de BRP waardoor hun huishoudenspositie niet bekend is. Er zijn verschillen tussen vrouwen en mannen in huishoudenssamenstelling. Voor de totale groep

statushouders geldt dat 10 procent van de vrouwen alleenstaand is, tegenover 36 procent van de mannen. Vrouwen zijn vaker partner in een paar met kinderen (28 tegen 14 procent) en ouder in eenouderhuishouden (6 tegen 1 procent).

3.7.1 Plaats huishouden van statushouders, twee maanden na verlaten COA-opvang naar vergunningscohort

3.8 Onderwijs

Steeds meer statushouders volgen onderwijs

Als statushouders langer in Nederland zijn, volgen zij vaker onderwijs (basisonderwijs, speciaal onderwijs, voortgezet onderwijs, mbo, hbo of wo). Van alle statushouders die in 2014 hun vergunning kregen, volgde 28 procent onderwijs op 1 oktober 2015.

Op 1 oktober 2018, vier jaar na het verkrijgen van een vergunning, was dit gestegen naar 39 procent waarna het aandeel daalde naar 31 procent op 1 oktober 2025. Vier jaar na het verkrijgen van een vergunning is het aandeel dat onderwijs volgt groter voor recentere cohorten: voor de cohorten 2017 tot en met en 2021 is dit aandeel tussen de 45 en 54 procent.

Vooral jongeren tussen 18 en 22 jaar uit cohort 2014 volgen vaker onderwijs. In 2015 volgde 18 procent van de jongeren uit cohort 2014 die op dat moment tussen 18 en 22 jaar is onderwijs. Dit loopt op tot 89 procent van de jongeren die op 1 oktober 2025 tussen 18 en 22 jaar zijn. Ook in alle andere cohorten neemt deelname aan het onderwijs onder niet-

leerplichtige jongeren toe over tijd, met name onder jongeren tussen 18 en 22 jaar. Dit betreft dan jongeren die al op wat jongere leeftijd naar Nederland zijn gekomen.

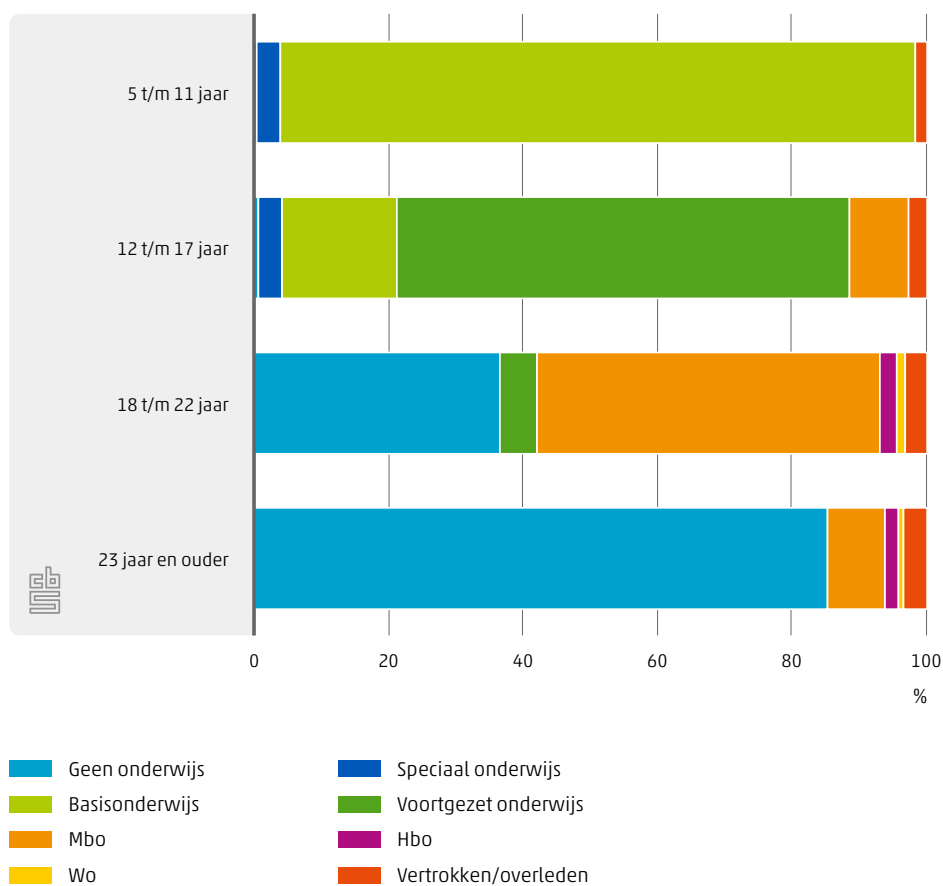
Hoge onderwijsdeelname voor nieuwste cohorten amv's

Onder de amv's laten de cohorten steeds hogere percentages onderwijsvolgenden zien. Zo volgde 57 procent van alle amv's die in 2014 hun vergunning kregen op 1 oktober 2015 onderwijs. Voor de overige cohorten ligt dat aandeel, het jaar na verkrijgen van de verblijfsvergunning, tussen de 69 en 80 procent. In cohort 2024 is dit aandeel wat lager (61 procent).

Toename mbo

Er zijn 2 360 personen die in cohort 2014 een verblijfsvergunning ontvingen en in 2015 onderwijs op ten minste voorgezet onderwijsniveau volgden. Dit aantal stijgt tot 5 565 in 2025, wat vooral verklaard wordt door meer mbo-studenten. Als statushouders langer in Nederland zijn, volgen zij namelijk vooral onderwijs op mbo-niveau. Van de onderwijsvolgende personen (vanaf het niveau voorgezet onderwijs) die in 2014 een verblijfsvergunning kregen, volgde ongeveer 12 procent mbo in 2015 (285 personen). In 2024 was dat ongeveer 55 procent (3 040 personen).

3.8.1 Onderwijsniveau vier jaar na verkrijgen vergunning naar vergunningscohort*, Cohort 2014

* Deze figuur bevat een selectieknop voor vergunningscohort. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per cohort vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

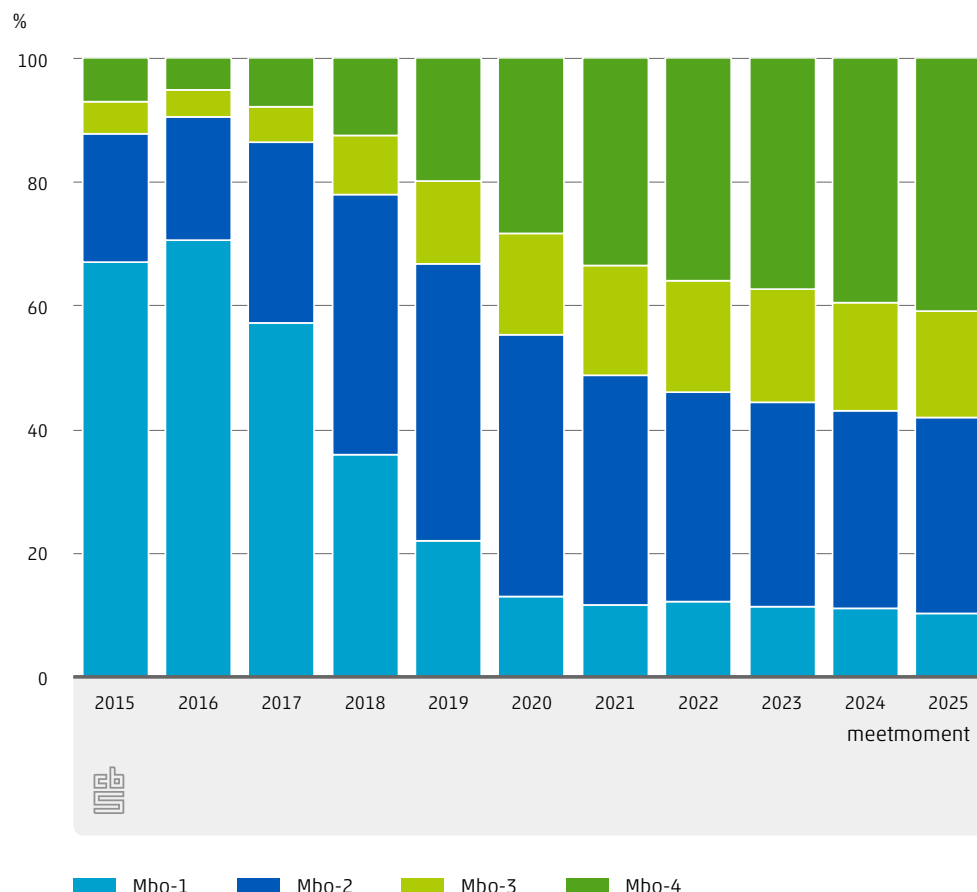
Meerderheid van amv's volgt mbo-opleiding

De grootste groep amv's stroomt uiteindelijk uit naar het mbo. Vier jaar na het verkrijgen van een vergunning is dit in alle cohorten tussen de 74 en 86 procent van de onderwijsvolgende amv's met een onderwijsniveau vanaf voortgezet onderwijs het geval.

Steeds hoger mbo-niveau

Op het mbo volgen statushouders in de eerste jaren vooral een opleiding op niveau 1 (Mbo-1). Zo volgde 68 procent van de statushouders uit cohort 2014 die op 1 oktober 2015 een mbo-opleiding deden dit op niveau 1. Op 1 oktober 2025 is dit nog 10 procent. De meeste volgen dan een mbo-opleiding op niveau 4 (41 procent). De andere cohorten laten een vergelijkbaar beeld zien: een daling van niveau 1 en een stijging van de overige niveaus. Ook voor amv's is een vergelijkbare ontwikkeling te zien.

3.8.2 Mbo-niveau in de periode 2015 - 2025, naar vergunningscohort*, Cohort 2014

* Deze figuur bevat een selectieknop voor vergunningscohort. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per cohort vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

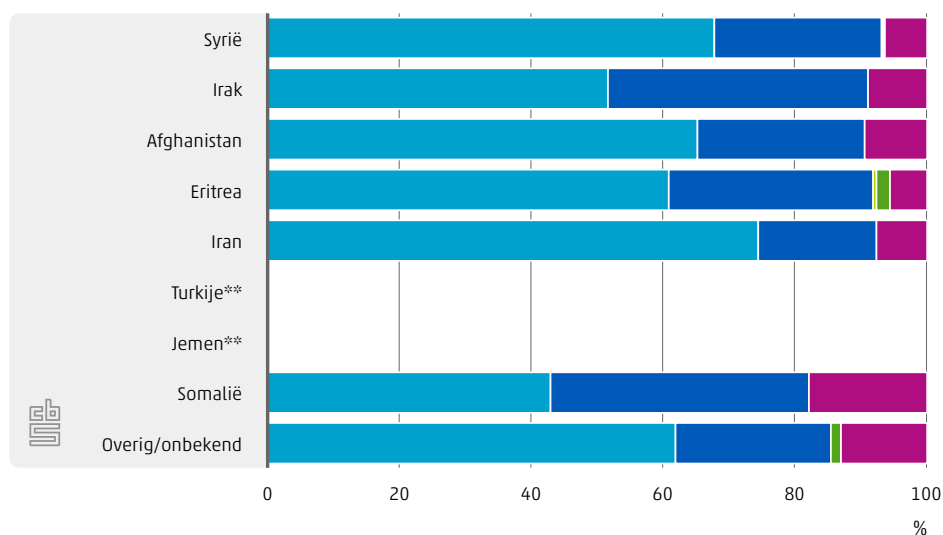
3.9 Inburgering

1 procent van de statushouders uit cohort 2014 nog inburgeringsplichtig met overschrijding

Van de bijna 20 duizend personen die in 2014 een verblijfsvergunning asiel ontvingen was voor 32 procent (nog) geen inburgeringsplicht vastgesteld op 1 oktober 2025. Deze groep niet-inburgeringsplichtigen bestaat grotendeels uit kinderen tot 18 jaar of personen van 65 jaar of ouder: zij hebben (nog) geen inburgeringsplicht. De meeste personen die een verblijfsvergunning asiel ontvangen en tussen de 18 en 65 jaar oud zijn, zijn inburgeringsplichtig onder de Wet inburgering 2013. Deze groep vormt de basis voor de cijfers in figuur 3.9.1 en figuur 3.9.2. Een statushouder kan een ontheffing krijgen bij een psychische, lichamelijke of verstandelijke beperking. Ook als een statushouder met inburgeringsplicht kan bewijzen genoeg moeite te hebben gedaan om aan de inburgeringsvereiste te voldoen, is ontheffing van de inburgeringsplicht mogelijk. Voor 27 procent van de statushouders van cohort 2014 die vallen onder de Wet Inburgering 2013, geldt dat zij zo'n ontheffing hebben op 1 oktober 2025.

Bijna iedereen (98 procent) uit cohort 2014 die inburgeringsplichtig is en dus geen ontheffing heeft en niet is vertrokken of overleden heeft het inburgeringsexamen behaald of een (tijdelijke) vrijstelling. Dit is 64 procent van alle personen uit cohort 2014 die onder Wet inburgering 2013 vallen. Een vrijstelling kan je bijvoorbeeld krijgen als je een Nederlands diploma hebt. 1 procent heeft het examen nog niet gehaald en de inburgeringstermijn van drie jaar overschreden en krijgt een boete. Minder dan 0,5 procent heeft het examen nog niet gehaald (maar heeft nog wel tijd om dat alsnog te doen). Eveneens voor minder dan 0,5 procent van de statushouders geldt dat er wel een inburgeringsplicht is vastgesteld maar dat deze nog niet is ingegaan óf inmiddels is vervallen. Tot slot is 7 procent van de statushouders vertrokken of overleden. Van de statushouders van cohort 2014 die vallen onder de Wet inburgering 2013 hebben Iraniërs in oktober 2025 in verhouding het vaakst het inburgeringsexamen behaald of een (tijdelijke) vrijstelling gekregen (75 procent). Dit aandeel is het laagst bij personen uit Somalië, namelijk 42 procent. Dat dit aandeel laag is komt doordat 38 procent van de Somaliërs een volledige ontheffing heeft tegenover 18 procent van de Iraniërs.

3.9.1 Inburgeringsstatus (Wet inburgering 201³) op 1 oktober 2025 voor vergunningscohort 2014*

- Examen behaald (NT2 of WI) of (tijdelijke) vrijstelling
- Volledige ontheffing
- Nog geen examen behaald, geen overschrijding
- Inburgeringsplichtig met overschrijding (en nog geen examen behaald)
- Niet inburgeringsplichtig, incl. (uiteindelijk) vervallen
- Vertrokken (tijdelijk geen adres)/overleden

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.
 ** Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen een vertekend beeld. Deze zijn hier daarom weggelaten, maar in het dashboard wel te vinden.

Voor de nieuwste cohorten liggen de cijfers met geslaagden of (tijdelijke) vrijstellingen natuurlijk lager op 1 oktober 2025. Deze inburgeringsplichtigen hebben ook minder tijd gehad om het examen te halen. Van het vergunningscohort 2014 was dus 64 procent op 1 oktober 2025 geslaagd of had een (tijdelijke) vrijstelling. Voor de vergunningscohorten 2017 tot en met 2021 ligt het aandeel geslaagden of (tijdelijke) vrijstellingen

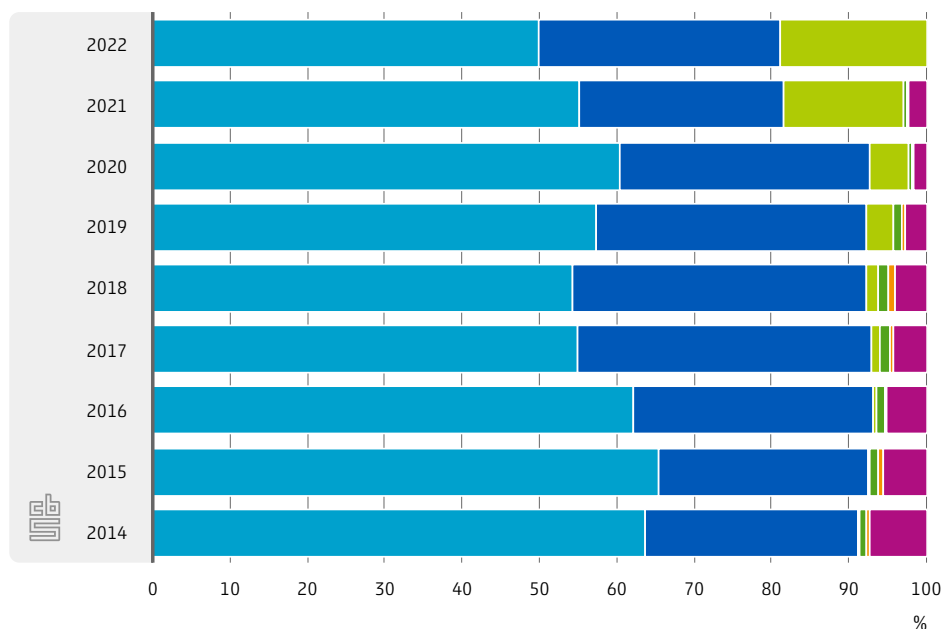
tussen de 54 en 60 procent. Voor de personen uit de laatste cohorten was de inburgeringstermijn in oktober 2025 ook nog niet overschreden.

Op 1 januari 2022 trad de Wet inburgering 2021 in werking. Deze wet geldt voor iedereen die vanaf 1 januari 2022 inburgeringsplichtig wordt. Ook statushouders uit eerdere cohorten dan 2022 kunnen onder de Wet inburgering 2021 vallen, als zij na 1 januari 2022 inburgeringsplichtig zijn geworden. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren omdat ze:

- ten tijde van hun instroom leer- of kwalificatieplichtig waren en daardoor op dat moment niet inburgeringsplichtig waren, maar deze kwalificatie niet volbracht hebben en later alsnog inburgeringsplichtig geworden zijn.⁶⁾
- na 1 januari 2022 de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt.

Meer informatie over de groep statushouders die volgens de Wet inburgering 2021 inburgeringsplichtig is geworden, is te vinden in het [dashboard](#) en in de rapportage Statistiek Wet Inburgering (CBS, 2025).

3.9.2 Inburgeringsstatus (Wet inburgering 2013) op 1 oktober 2025, naar vergunningscohort

- Examen behaald (NT2 of WI) of (tijdelijke) vrijstelling
- Volledige ontheffing
- Nog geen examens behaald, geen overschrijding
- Inburgeringsplichtig met overschrijding (en nog geen examens behaald)
- Niet inburgeringsplichtig, incl. (uiteindelijk) vervallen
- Vertrokken (tijdelijk geen adres)/overleden

⁶⁾ <https://www.divosa.nl/sites/default/files/2023-05/overgangsrecht-wi2013-wi2021-hoofdregel-en-uitzonderingen-szw.pdf>

Taalniveau vooral A2, met name bij Eritreeërs

Bij het volgen van een inburgeringscursus leren statushouders Nederlands begrijpen, spreken en schrijven op minimaal taalniveau A2. Met dit taalniveau kunnen personen zich in het dagelijkse leven redden. Statushouders kunnen ook op een hoger taalniveau inburgeren, bijvoorbeeld als ze na hun inburgering willen studeren of werken. Niveau B1 is voor personen die willen werken of studeren op mbo 3-niveau of mbo 4-niveau. Niveau B2 is voor personen die willen werken of studeren op hbo- of universitair niveau.⁷⁾

De meeste statushouders (92 procent) die in 2014 een verblijfsvergunning kregen en hun inburgeringsexamen hadden behaald (gemeten op 1 oktober 2025), deden dat op taalniveau A2. Ook voor andere cohorten geldt dat de meesten (84 procent of meer) het inburgeringsexamen haalden op niveau A2. Dit geldt voor alle nationaliteiten.⁸⁾ Voor personen uit cohort 2014 met een Iranese herkomst is dit aandeel het laagst (83 procent) en voor Eritrese personen het hoogst (98 procent). Dit betekent dat personen met een Iranese herkomst vaker hun inburgeringsexamen op een hoger niveau halen dan andere nationaliteiten.

Turkse statushouders burgeren over het algemeen het vaakst op het hoogste taalniveau in (niveau B2). Van de Turkse personen uit de cohorten 2017 t/m 2020 behaalde 20 tot 32 procent het inburgeringsexamen op niveau B2. Hierbij moet opgemerkt worden dat het in 2017 en 2018 om relatief kleine aantallen gaat (ongeveer 50 Turkse statushouders per jaar met niveau B2).

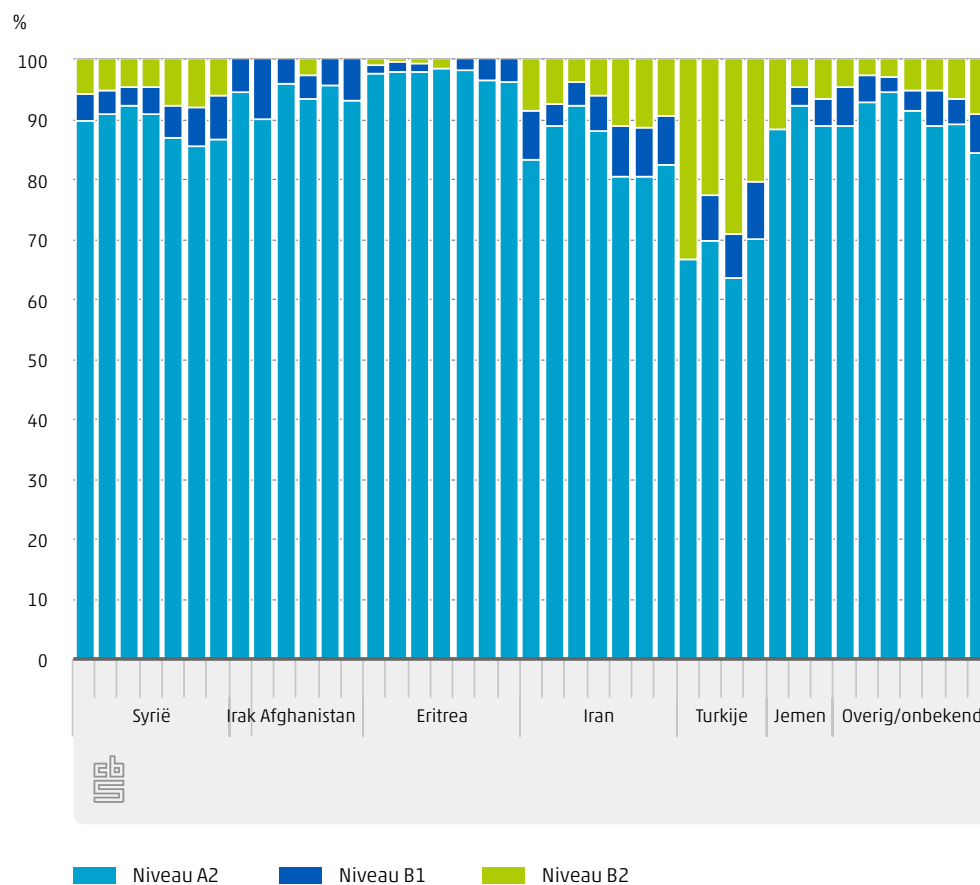
Op 1 januari 2022 is de nieuwe Wet inburgering 2021 ingegaan. Doelstelling van deze wet is dat inburgeringsplichtigen zo snel mogelijk meedoen aan de Nederlandse maatschappij. Er zijn drie leerroutes om in te burgeren. Bij twee van deze routes leren inburgeringsplichtigen de Nederlandse taal op minimaal niveau B1.⁹⁾ In dit onderzoek zijn voor de inburgeraars die onder deze nieuwe wet vallen (personen die vanaf 2022 inburgeringsplichtig zijn geworden) nog geen gegevens beschikbaar over het taalniveau.

7) <https://www.inburgeren.nl/u-gaat-inburgeren/cursus-kiezen.jsp>

8) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

9) <https://www.staatsexamensnt2.nl/actueel/nieuws/2021/12/22/nieuwe-wet-inburgering-2021-en-het-staatsexamen-nt2>

3.9.3 Taalniveau op 1 oktober 2025, naar vergunningscohort*

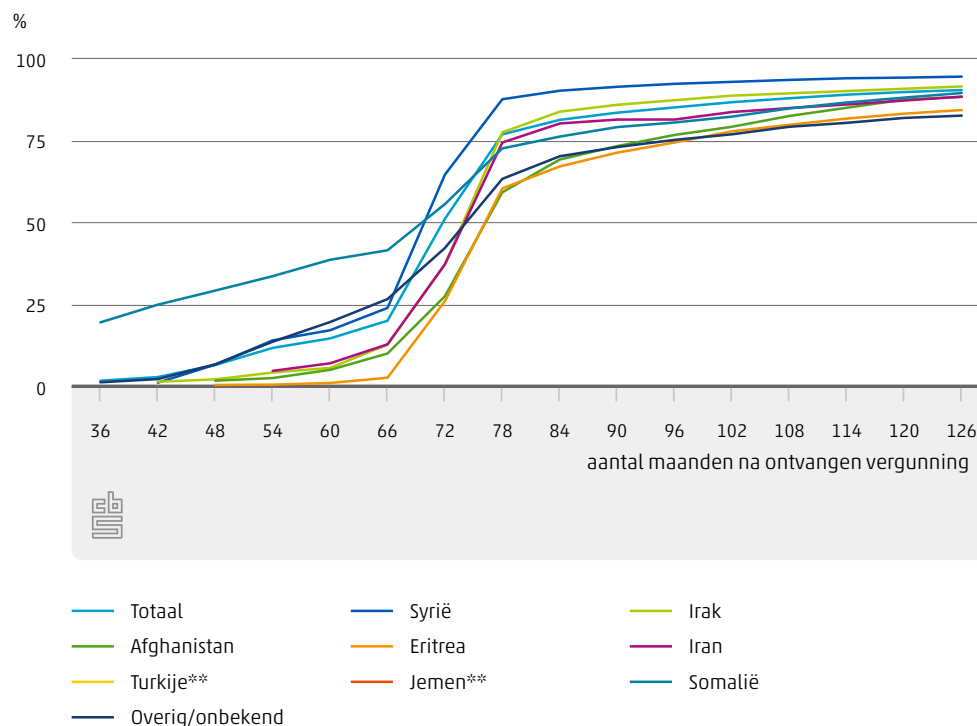
* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

Naturalisaties nemen vooral toe vanaf zes jaar na ontvangen vergunning

Wanneer statushouders vijf jaar in Nederland zijn met een geldige verblijfsvergunning en hun inburgeringsexamen hebben gehaald, kunnen zij, onder voorwaarden¹⁰⁾, de Nederlandse nationaliteit aanvragen (naturaliseren). Van het vergunningscohort 2014 is na tien-en-een-half jaar 90 procent van de statushouders genaturaliseerd en officieel Nederlander geworden. Van de Syriërs die in 2014 een verblijfsvergunning kregen, heeft 95 procent na tien-en-een-half jaar de Nederlandse nationaliteit gekregen. Voor personen uit Eritrea duurt het meestal wat langer voordat zij naturaliseren. Na tien-en-een-half jaar heeft 84 procent van de statushouders uit Eritrea de Nederlandse nationaliteit gekregen. Voor alle cohorten die zes-en-een-half jaar of langer gevolgd worden, is meer dan 79 procent genaturaliseerd. Statushouders uit de cohorten 2015 tot en met 2018 lijken wat sneller te naturaliseren dan die uit cohort 2014. Zo was 70 procent van de statushouders uit cohort 2018 na zes jaar genaturaliseerd, voor cohort 2014 was dit 51 procent.

¹⁰⁾ <https://ind.nl/Nederlanderschap/naturalisatie/Paginas/Naturalisatie.aspx>

3.9.4 Aandeel genaturaliseerden onder statushouders naar vergunningscohort*, Cohort 2014

* Deze figuur bevat een selectieknop voor vergunningscohort. Niet alle gegevens zijn zichtbaar per uitsplitsing vanwege onderdrukking van cijfers. In de PDF-versie wordt alleen de eerste variant van de selectie getoond. Voor de andere varianten kan de [webpublicatie](#) geraadpleegd worden.

** Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen een vertekend beeld. Deze zijn hier daarom weggelaten, maar in het dashboard wel te vinden.

3.10 Sociaal-economische positie

Werk belangrijkste inkomstenbron voor 4 op de 10 statushouders tien jaar na verkrijgen verblijfsvergunning

Veel statushouders hebben in de eerste maanden na het krijgen van hun vergunning nog geen inkomen. Dit komt doordat ze vaak nog in een opvanglocatie wonen en leefgeld krijgen. Zes maanden na het krijgen van de verblijfsvergunning heeft 28 procent van de statushouders uit het cohort 2014 geen inkomen. In de loop van de tijd krijgen steeds meer statushouders een uitkering (waaronder ook pensioen valt). Anderhalf jaar na het verkrijgen van een vergunning is het aandeel statushouders dat een uitkering ontvangt meestal het grootst. Daarna daalt dit aandeel weer. Twee jaar na het verkrijgen van een verblijfsvergunning heeft 2 procent van de statushouders uit het originele cohort van 2014 geen inkomen en is voor 62 procent een uitkering de belangrijkste inkomstenbron. Het gaat dan meestal om een bijstandsuitkering. Na tien jaar is het aandeel met een uitkering gedaald tot 25 procent van de statushouders uit het originele cohort. Als alleen gekeken wordt naar statushouders die nog in Nederland zijn (dus niet vertrokken of overleden), is dit 27 procent. Het aandeel statushouders met werk als belangrijkste inkomstenbron neemt toe als statushouders langer in Nederland zijn. Bij cohort 2014 heeft een kwart vijf jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning werk als belangrijkste inkomstenbron, na tien is dit gestegen naar 40 procent. Als alleen de statushouders die nog in Nederland zijn worden

meegerekend, is dit 43 procent. Bij personen uit Eritrea is dat nog een stuk hoger: 62 procent van de Eritreeërs die in Nederland verblijven heeft tien jaar na het verkrijgen van de verblijfsvergunning werk als belangrijkste inkomstenbron.

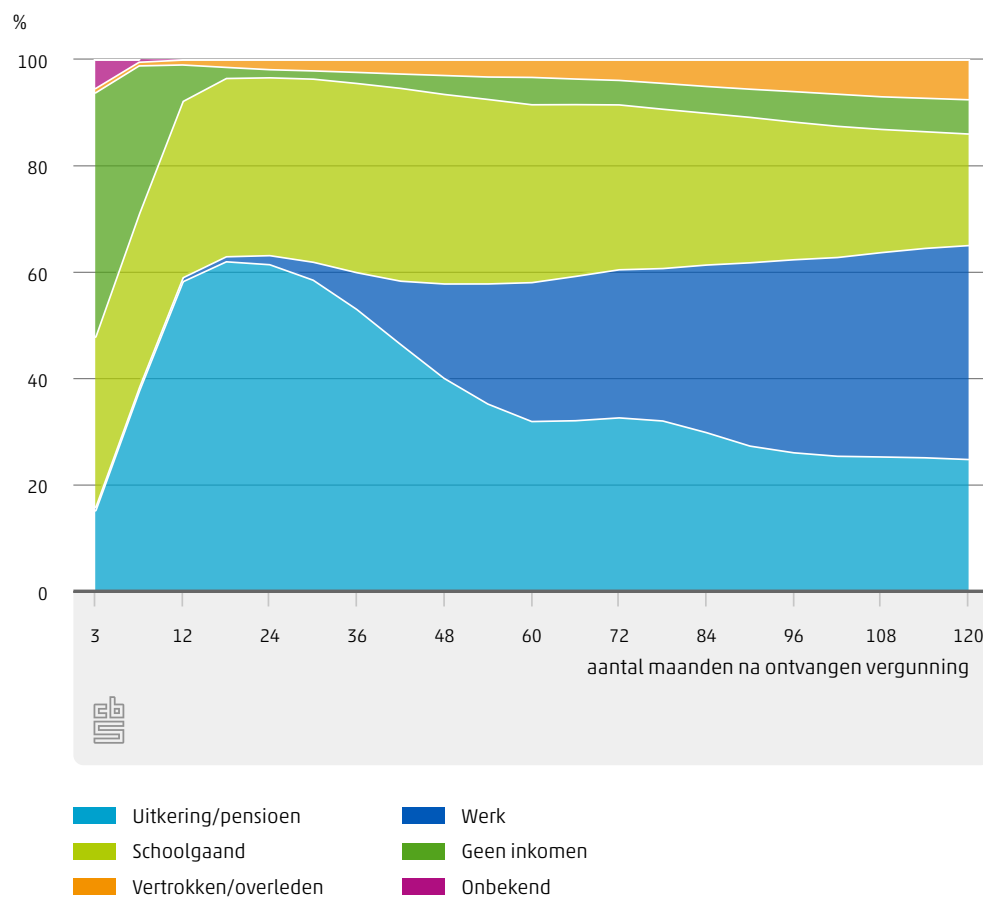
Mannelijke statushouders hebben vaker werk als belangrijkste inkomstenbron dan vrouwelijke statushouders. Tien jaar na het verkrijgen van hun vergunning heeft bijvoorbeeld 51 procent van de mannelijke statushouders uit het originele cohort 2014 werk als belangrijkste inkomstenbron, tegen 21 procent van de vrouwen. Vrouwelijke statushouders zijn dan vaker schoolgaand (31 procent tegen 15 procent van de mannen) of hebben een uitkering als belangrijkste inkomstenbron (31 procent tegen 22 procent van de mannen). Ook hebben zij vaker geen inkomen, namelijk 10 procent, terwijl dit voor mannelijke statushouders 5 procent is. Het aandeel vertrokken of overleden mannen en vrouwen is na tien jaar bijna gelijk (respectievelijk 7 procent en 8 procent).

De belangrijkste inkomstenbron is leeftijdsafhankelijk. Voor het originele cohort 2014 geldt dat, na tien jaar, meer dan de helft van de statushouders tussen 25 en 45 jaar werk als belangrijkste inkomstenbron heeft: 59 procent van de statushouders tussen 25 en 35 jaar en 55 procent van de statushouders tussen 35 en 45 jaar. Als alleen de statushouders die nog in Nederland zijn worden meegerekend, is dit 65 procent van de statushouders tussen 25 en 35 jaar en 59 procent van de statushouders tussen 35 en 45 jaar. Tot 18 jaar gaan bijna alle statushouders naar school (95 procent, en voor de statushouders die nog in Nederland zijn is dit 99 procent). Voor 18- tot 25-jarigen is dit 44 procent (of 48 procent van de groep statushouders die niet vertrokken of overleden is). Vanaf 45 jaar is een uitkering de belangrijkste inkomstenbron. Dit geldt voor 44 procent van de 45- tot 55-jarigen en 71 procent van de statushouders van de 55- tot 65-jarigen (voor de statushouders in deze leeftijdsgroepen die nog in Nederland zijn is dit respectievelijk 47 en 76 procent).

Wanneer verschillende cohorten en maanden worden bekeken, blijken personen uit Iran het vaakst inkomen uit werk te hebben. Zo heeft drie jaar na het verkrijgen van hun vergunning 29 procent van de Iraanse statushouders die op dat moment in Nederland verblijven uit cohort 2020 werk als belangrijkste inkomstenbron. Dit is 13 procent onder alle statushouders uit dit cohort dat op dat moment nog in Nederland verblijft.

De meeste amv's gaan de eerste jaren na het verkrijgen van hun vergunning nog naar school. Twee jaar na de vergunning volgt iets meer dan de helft van de amv's uit cohort 2014 nog onderwijs. Van de rest ontvangt 41 procent een uitkering terwijl 1 procent op dat moment werk als belangrijkste inkomstenbron heeft. Dit aandeel met werk neemt toe naarmate ze langer in Nederland zijn. Na tien jaar is het percentage amv's uit cohort 2014 met werk als belangrijkste bron van inkomsten gegroeid tot 59 procent en het deel dat naar school gaat gedaald tot 11 procent. Amv's hebben daarmee een stuk vaker werk als belangrijkste inkomstenbron vergeleken met de totale groep statushouders. Ook zijn ze minder afhankelijk van een uitkering. Als alleen de statushouders uit cohort 2014 die nog in Nederland zijn worden meegerekend, heeft 64 procent van de amv's na tien jaar werk als belangrijkste inkomensbron, tegen 43 procent van alle statushouders.

3.10.1 Belangrijkste bron van inkomen, vergunningscohort 2014

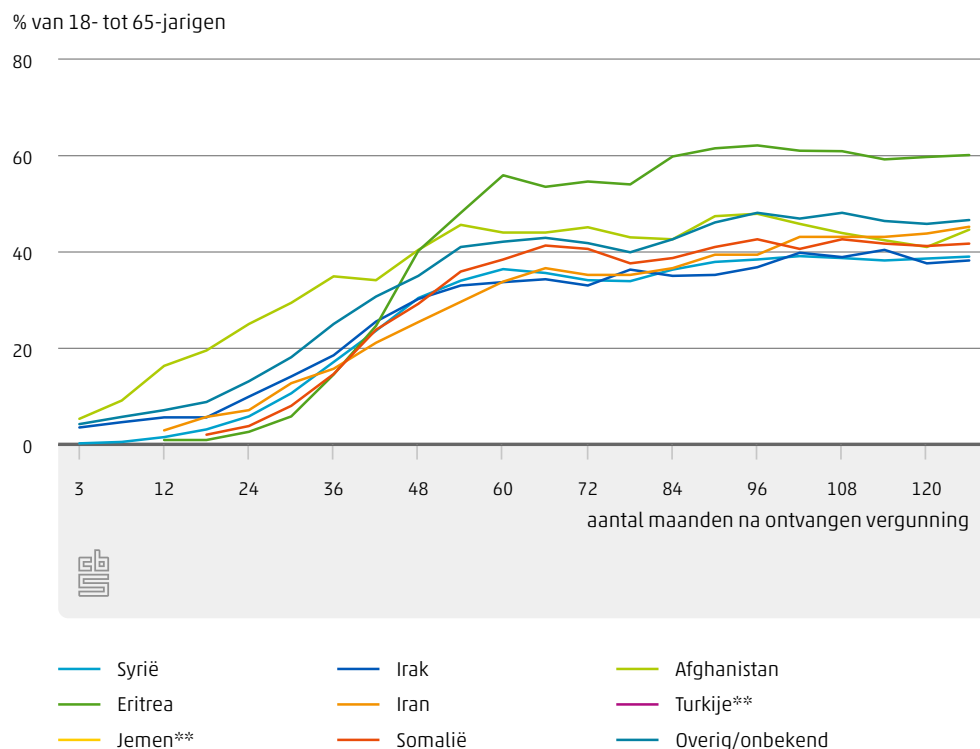
Steeds meer statushouders werken

Een jaar na het krijgen van de verblijfsvergunning is ongeveer 3 procent van de statushouders uit cohort 2014 werkzaam als werknemer of zelfstandige.¹¹⁾ Voor latere cohorten zijn dat er meer met 15 procent in cohort 2022. Het aandeel zelfstandigen onder werkzame statushouders verschilt per cohort en ligt tussen de 3 en 11 procent, waarbij dit aandeel bij recentere cohorten hoger is. Naarmate statushouders langer in Nederland zijn, hebben zij vaker betaald werk. Deze stijging komt overeen met de ontwikkeling van de belangrijkste inkomstenbron. Van cohort 2014 heeft 56 procent van de statushouders na tien jaar werk. Dit is 60 procent wanneer alleen naar statushouders gekeken wordt die in Nederland verblijven. Meer informatie over verschillen naar nationaliteiten in werkenden zijn te vinden in het dashboard.

Eritrese statushouders uit cohort 2014 en Turkse statushouders uit cohort 2017 werken naar verhouding vaak in loondienst. Na tien jaar heeft 60 procent van de Eritreeërs uit cohort 2014 een dienstverband, terwijl dit bij de totale groep statushouders 45 procent is. Na zeven jaar is 60 procent van de Turken uit cohort 2017 werknemer, tegen 37 procent van alle statushouders.

¹¹⁾ Zie in het [dashboard](#) voor meer toelichtingen en verschillen tussen cohorten en nationaliteiten.

3.10.2 Aandeel werknemers, vergunningscohort 2014*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.

** Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen een vertekend beeld. Deze zijn daarom weggelaten. In het dashboard zijn deze cijfers wel beschikbaar.

In hun laatst bekende baan werken de meeste statushouders in deeltijd (66 procent) en met een tijdelijk contract (72 procent). Vrouwen werken vaker in deeltijd (82 procent) dan mannen (60 procent). Van de werkenden werkt 8 procent als zelfstandige. Bijna een kwart van de statushouders (22 procent) met een baan werkt in de uitzendbranche. Ook komen banen in de handel (19 procent) en horeca (15 procent) veel voor. Personen met een Turkse en Iraanse herkomst werken het minst vaak in de uitzendbranche (beide 13 procent). Voor statushouders uit Jemen en Somalië ligt dit aandeel met 36 en 44 procent een stuk hoger. Andere verschillen tussen nationaliteiten zijn in het dashboard te vinden.

Amv's werken vaker in deeltijd met een tijdelijk contract

Amv's zijn bij aankomst in Nederland jonger dan 18 jaar en stromen later de arbeidsmarkt op. Op 1 juli 2025 verschilt de totale groep amv's van de totale groep statushouders op de volgende punten betreffende de laatste bekende baan:

- Amv's werken iets vaker in deeltijd (69 tegen 66 procent).
- Amv's hebben vaker een baan met een tijdelijk contract (80 tegen 72 procent).
- Amv's werken vaker in de uitzendbranche (31 tegen 22 procent), en in de horeca (23 tegen 15 procent) en iets minder vaak in de handel (17 tegen 19 procent).
- Amv's werken iets minder vaak als zelfstandige (5 tegen 8 procent).

Statushouders eerst vaak als oproepkracht aan het werk

De meeste statushouders werken als oproepkracht of als werknemer. In het begin van hun werkzame carrière werken statushouders in verhouding vaak als oproepkracht. In de nieuwste cohorten is dit nog vaker. Van cohort 2014 werkt twee jaar na het verkrijgen van hun vergunning 34 procent van de statushouders als oproepkracht. Voor cohort 2022 is dit 46 procent. Het deel dat als oproepkracht werkt wordt kleiner wanneer statushouders langer in Nederland zijn. Na tien jaar is het aandeel van cohort 2014 dat nog als oproepkracht werkt gehalveerd van 34 naar 17 procent. Na tien jaar zijn de meeste statushouders werknemer, namelijk 69 procent.

Twee vijfde van werkende statushouders van cohort 2014 heeft vijf of meer banen gehad

Statushouders uit meer recente cohorten hebben vaker meer banen gehad dan statushouders uit oudere cohorten. Tot ongeveer twee jaar na het verkrijgen van de vergunning heeft 28 procent van de statushouders uit cohort 2014 meer dan één baan gehad, voor cohort 2021 is dit 50 procent. Het aantal banen dat statushouders in hun loopbaan hebben neemt langzaam toe over tijd. Na tien jaar heeft 41 procent van cohort 2014 vijf of meer banen gehad.

Steeds meer statushouders met voltijdbaan

Een groot deel van de statushouders in de leeftijdsgroep van 18 tot 65 jaar begint hun werkzame leven in een deeltijdbaan. Dit is voor eerdere cohorten vaker het geval dan voor latere. Twee jaar na het krijgen van hun vergunning werkt 86 procent van cohort 2014 in deeltijd¹²⁾ tegen 80 procent van cohort 2022. Dit verschil is vooral groot bij de groep met een deeltijdfactor tot 0,25 voltijdsequivalent (vte). Twee jaar na het krijgen van hun vergunning werkt 49 procent van cohort 2014 in een baan met een deeltijdfactor tot 0,25 vte. Bij cohort 2021 is dat 29 procent. Recentere cohorten hebben wel vaker een voltijdbaan (1 vte) twee jaar na het krijgen van een vergunning: 20 procent van cohort 2022 tegen 14 procent van cohort 2014. De groep die deeltijd werkt wordt bij alle cohorten met de tijd kleiner. Na tien jaar werkt 54 procent van cohort 2014 nog deeltijd en 46 procent werkt voltijd.

Gemiddeld uurloon werkende statushouders neemt flink toe

Drie jaar na het krijgen van een vergunning verdient 11 procent van de werkende statushouders van cohort 2014 gemiddeld 15 euro per uur of meer. De meesten (47 procent) verdienen op dat moment minder dan 11 euro per uur. In nieuwere cohorten is de groep die meer dan 15 euro per uur verdient groter en de groep die minder dan 11 euro per uur verdient kleiner. Dit kan deels te maken met algemene loonstijgingen over tijd.¹³⁾ Bijna de helft van cohort 2020 (47 procent) verdiende 15 euro per uur of meer drie jaar na het krijgen van een vergunning. Ruim een derde verdiende vooral tussen 13 en 15 euro (37 procent) en 7 procent verdiende tussen 11 en 13 euro, terwijl nog maar 9 procent minder dan 11 euro

¹²⁾ Onder deeltijd wordt alles onder 1 vte verstaan.

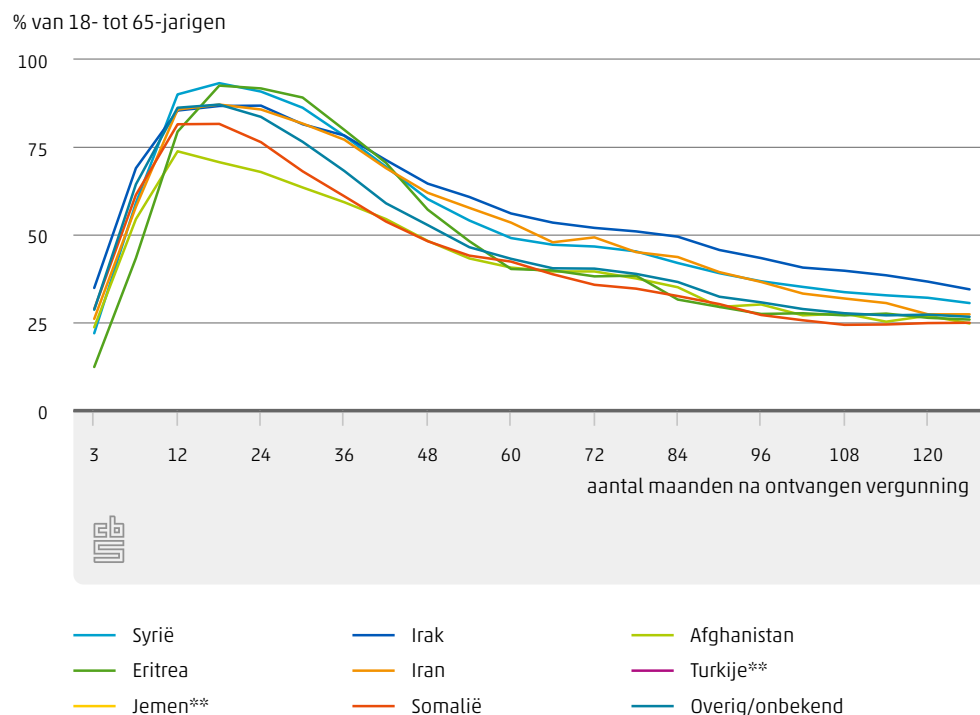
¹³⁾ <https://www.cbs.nl/nl-nl/visualisaties/dashboard-arbeidsmarkt/ontwikkeling-cao-lonen>

verdiende. Als statushouders langer in Nederland zijn en werken, neemt hun gemiddeld uurloon toe. Zo verdient na negen jaar 28 procent van cohort 2014 19 euro of meer, terwijl dit na tien jaar 39 procent is. Mannelijke statushouders verdienen vaker 19 euro of meer (29 procent) dan vrouwelijke statushouders (22 procent). Vrouwelijke statushouders verdienen vaker minder dan 11 euro, namelijk 14 procent. Voor mannen is dit percentage 4 procent. De stijging in gemiddeld uurloon is minder sterk, maar nog wel zichtbaar, als gecorrigeerd wordt voor inflatie. Daarnaast blijft er een verschil bestaan tussen recentere en oudere cohorten.

Opnieuw minder uitkeringsgerechtigden in cohort 2014

Twee jaar na het krijgen van een verblijfsvergunning, krijgt 89 procent van cohort 2014 een uitkering. Voor nieuwere cohorten is dit percentage lager. Van cohort 2021 ontvangt 73 procent en van cohort 2022 ontvangt 77 procent een uitkering twee jaar na het krijgen van een verblijfsvergunning. Als statushouders langer in Nederland zijn, wordt de groep die een uitkering heeft steeds kleiner. Dit geldt voor alle cohorten. Tien jaar na het ontvangen van een verblijfsvergunning krijgt 30 procent van cohort 2014 een uitkering. Dit is 32 procent van de statushouders uit 2014 die op dat moment in Nederland wonen (dus exclusief degenen die zijn vertrokken of overleden). Tussen de diverse nationaliteiten zijn soms grote verschillen zichtbaar in uitkeringsafhankelijkheid. Zo is 37 procent van de Irakezen van cohort 2014 na tien jaar nog aangewezen op een uitkering (40 procent van de Irakezen die nog in Nederland zijn). Voor Somaliërs en Eritreeërs was dat respectievelijk 25 en 26 procent (29 procent van de Somaliërs en 28 procent van de Eritreeërs die nog in Nederland zijn). Met name Eritreeërs uit cohort 2014 hebben een flinke inhaalslag gemaakt als het gaat om uitkeringsafhankelijkheid: drie jaar na het verkrijgen van een vergunning was 80 procent van de Eritreeërs van dit cohort nog aangewezen op een uitkering. Niet iedereen ontvangt meteen een uitkering. Veel statushouders wonen de eerste maanden nog in de asielopvang, waar zij geen uitkering krijgen, maar leefgeld. Pas wanneer statushouders zelfstandig wonen en ingeschreven zijn in een gemeente, kunnen ze een uitkering aanvragen. Meestal gaat het om een bijstandsuitkering. Andere uitkeringen, zoals werkloosheids- en arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, komen niet vaak voor. Dit komt doordat statushouders nog geen lang arbeidsverleden in Nederland hebben. Van alle uitkeringsgerechtigde statushouders van vergunningscohort 2014 krijgt 92 procent een bijstandsuitkering, 6 procent een werkloosheidsuitkering en 4 procent een arbeidsongeschiktheidsuitkering.

3.10.3 Aandeel uitkeringsgerechtigden, vergunningscohort 2014*

* Niet alle gegevens zijn zichtbaar per nationaliteit vanwege onderdrukking van cijfers.
** Vanwege kleine aantallen geven de gegevens voor Turkije en Jemen een vertekend beeld. Deze zijn daarom weggelaten. In het dashboard zijn deze cijfers wel beschikbaar.

3.11 Huishoudinkomen en zorggebruik

Inkomensverschillen tussen verschillende nationaliteiten blijven klein

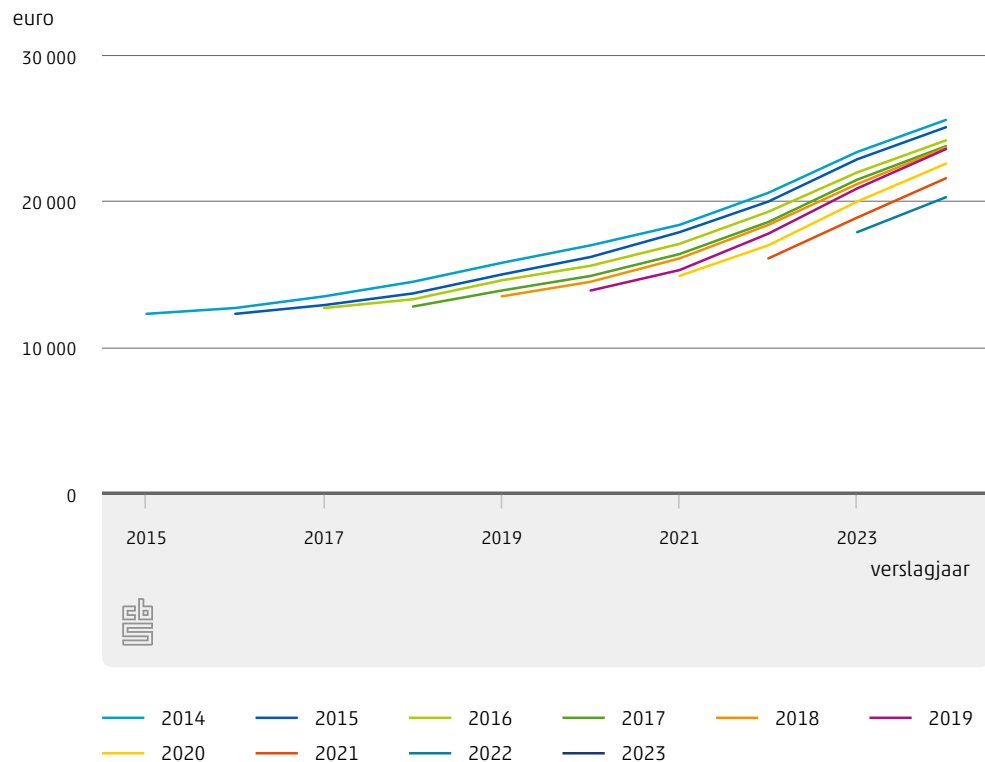
Voor statushouders uit alle cohorten geldt dat het gemiddeld gestandaardiseerd besteedbaar huishoudinkomen¹⁴⁾ stijgt als zij langer in Nederland wonen. Statushouders die in 2014 een vergunning kregen, hadden in 2015 een gemiddeld besteedbaar huishoudinkomen van 12,3 duizend euro. In 2024 was dit gestegen naar 25,6 duizend euro. Tevens blijkt dat recentere cohorten met een hoger inkomen beginnen dan oudere cohorten. Zo hadden statushouders van vergunningscohort 2019 een jaar later een gemiddeld besteedbaar huishoudinkomen van 13,9 duizend euro. Voor cohort 2020 was dit een jaar later al 14,9 duizend euro en voor cohort 2023 was dit een jaar later 19,0 duizend euro. Deze verschillen kunnen uiteraard deels komen door verschillende factoren, zoals loonontwikkelingen over tijd.¹⁵⁾ Wanneer naar verslagjaar 2024 gekeken wordt heeft vergunningscohort 2019 een gemiddeld besteedbaar huishoudinkomen van 23,6 duizend en vergunningscohort 2020 een gemiddeld besteedbaar huishoudinkomen van 22,6 duizend.

14) Het gestandaardiseerd huishoudinkomen is het besteedbaar inkomen gecorrigeerd voor verschillen in grootte en samenstelling van het huishouden. Het besteedbaar inkomen bestaat uit het bruto-inkomen verminderd met betaalde inkomensoverdrachten, premies inkomensverzekeringen, premies ziektekostenverzekeringen en belastingen op inkomen en vermogen.

15) <https://www.cbs.nl/nl-nl/visualisaties/dashboard-arbeidsmarkt/ontwikkeling-cao-lonen>

De verschillen in huishoudinkomen van verschillende nationaliteiten¹⁶⁾ zijn klein. Dit komt doordat veel statushouders een bijstandsuitkering krijgen. De hoogte van deze uitkering hangt af van de gezinssituatie en bestaat uit vaste bedragen. Statushouders uit Iran hebben vaak het hoogste inkomen, zonder te letten op het cohort of meetmoment. Dit sluit aan bij onderzoek van het Sociaal Cultureel Planbureau (SCP) (Huijnk et al., 2021). Daaruit blijkt dat statushouders uit Iran later aan het werk gaan, maar wel een hoger uurloon verdienen. Een vergelijking met het gemiddeld besteedbaar inkomen van alle Nederlandse huishoudens is te vinden in het dashboard.

3.11.1 Gemiddeld gestandaardiseerd besteedbaar huishoudinkomen naar vergunningscohort*

* Exclusief statushouders die in COA verblijven

Zorggebruik blijft gelijk na ongeveer twee jaar

Zodra statushouders een verblijfsvergunning hebben en niet meer in een COA-opvanglocatie verblijven, kunnen ze gebruikmaken van de reguliere zorg. Ze moeten dan ook een basisverzekering afsluiten. Van de statushouders die in 2014 een vergunning kregen, 18 jaar of ouder zijn en eind 2015 niet meer in een COA-opvang verbleven, had 86 procent in 2015 zorgkosten bij de huisarts. Een jaar later was dat gestegen naar 96 procent. Voor alle cohorten geldt dat twee jaar na het krijgen van een verblijfsvergunning meer dan 96 procent kosten heeft gemaakt bij de huisarts. Ter vergelijking, ongeveer 98 procent van de Nederlandse bevolking maakt jaarlijks kosten bij de huisarts.¹⁷⁾ Dit hoge percentage komt

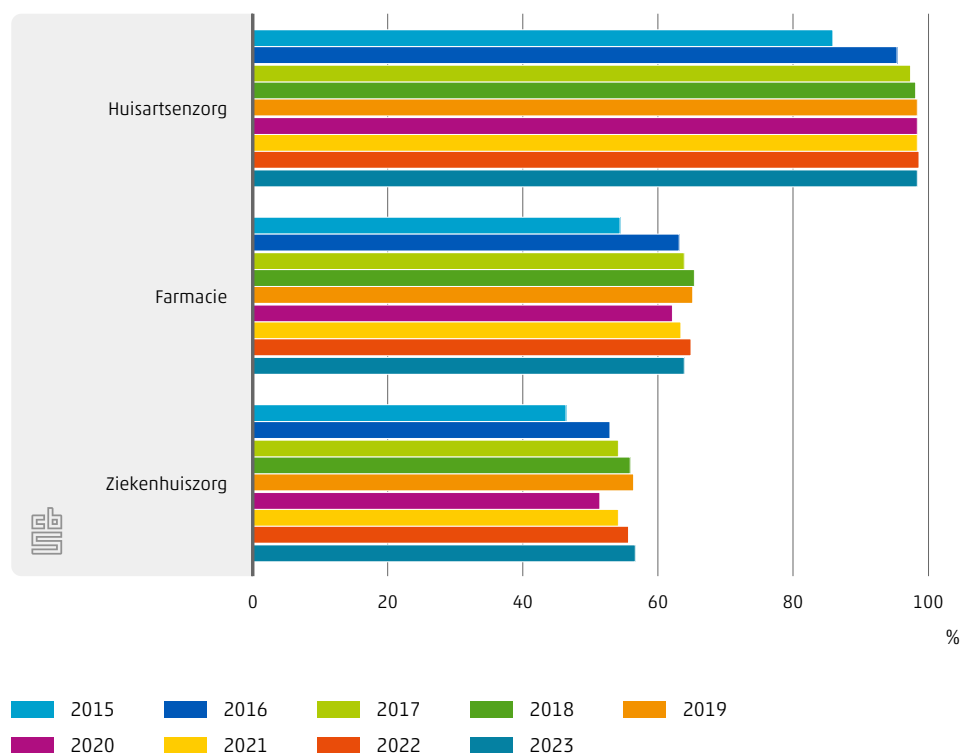
16) Nationaliteit wordt afgeleid van geboorteland, land van herkomst of de oorspronkelijke nationaliteit indien de nationaliteit onbekend of inmiddels Nederlands is.

17) <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/85660NED/table?dl=D244A>

omdat iedereen die ingeschreven staat bij een huisarts kosten maakt, ook als zij geen zorg afnemen.

Van de zeven meest voorkomende nationaliteiten onder statushouders, maken Eritrese statushouders de minste kosten voor huisartsenzorg, ziekenhuiszorg en medicijnen. Dit werd eerder vastgesteld door het Kennisplatform Integratie & Samenleving (KIS). Zij wijzen op factoren zoals weinig kennis over gezondheidsrisico's, culturele verschillen, taboes, taalbarrières en onbekendheid met de mogelijkheden voor preventie en behandeling. Dit zit de medische zelfredzaamheid van Eritrese vluchtelingen in de weg.¹⁸⁾ Statushouders uit Jemen maken het vaakst kosten voor huisartsenzorg. Iraanse statushouders maken gemiddeld het vaakst kosten voor medicijnen en ziekenhuiszorg. Voor de vergunningscohorten 2014 tot en met 2022 had tussen 62 procent en 75 procent van de Iraniërs in 2023 kosten gemaakt voor medicijnen, terwijl dit bij Eritreeërs voor 41 tot 56 procent het geval was. Dit geldt ook voor ziekenhuiszorg: 58 tot 67 procent van de Iraniërs maakte zorgkosten tegen 41 tot 48 procent van de Eritrese statushouders.

3.11.2 Zorggebruik in 2015-2023 onder vergunningscohort 2014*

* Exclusief personen die in COA verblijven

Iets meer jongeren met jeugdzorg

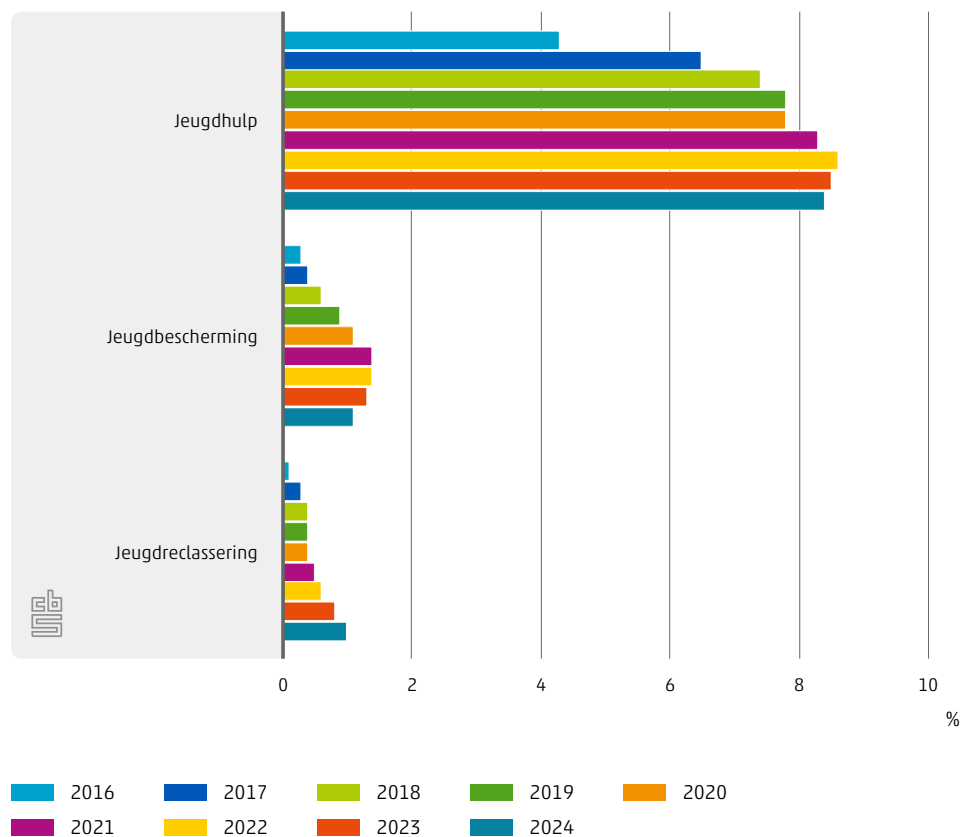
Bijna 5 procent van de jongeren die in 2014 of 2015 een verblijfsvergunning asiel ontvingen, niet meer bij een opvanglocatie van COA verblijven en eind 2016 niet ouder zijn dan 22, maakte in 2016 gebruik van een vorm van jeugdzorg.¹⁹⁾ In 2024 is dat gestegen naar 9 procent gebruik van jeugdzorg onder de jongeren die eind 2024 niet ouder zijn dan 22.

¹⁸⁾ <https://www.kis.nl/publicatie/handreiking-voor-ondersteuning-van-eritrese-nieuwkomers-bij-hun-integratie>

¹⁹⁾ Jongeren kunnen meerdere vormen van jeugdzorg tegelijkertijd ontvangen.

Voor Iraanse en Afghaanse jonge statushouders is dit met respectievelijk 23 en 11 procent het hoogst (dit gaat om 25 jongeren in beide groepen). De meeste jongeren met jeugdzorg ontvangen jeugdhulp. Bij jeugdhulp gaat het om hulp en zorg aan jongeren en hun ouders bij psychische, psychosociale en/of gedragsproblemen, een verstandelijke beperking van de jongere, of opvoedingsproblemen van de ouders. De jongere kan thuis wonen in het eigen gezin, maar bij ernstigere situaties kan de jongere worden opgenomen in een pleeggezin of gesloten instelling. In 2016 gold dit voor meer dan 4 procent van de jongeren en vanaf 2019 is dit 8 procent. In 2024 kreeg 1,1 procent van de jongeren hulp van jeugdbescherming (bijvoorbeeld de onder voogdij plaatsing van alleenstaande minderjarige statushouders). Dit percentage is ongeveer hetzelfde als onder alle Nederlandse jongeren: 1,0 procent.²⁰⁾ Van de jonge statushouders heeft 1 procent in 2024 te maken met jeugdreclassering (begeleiding en controle voor jongeren die met de politie in aanraking zijn geweest en een proces-verbaal hebben gekregen).

3.11.3 Gebruik van jeugdzorg in 2016-2024 voor vergunningscohort 2014 en 2015*

* Exclusief statushouders die in COA verblijven

20) <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/85099NED/table?dl=D2457>

3.12 Geregistreeerde verdachten

Statushouders relatief vaker geregistreerd als verdachte van misdrijf dan personen met Europese herkomst

Mannelijke statushouders zijn naar verhouding iets vaker verdacht van een misdrijf dan mannen met een Nederlandse of Europese herkomst.²¹⁾ In figuur 3.12.1 wordt het aandeel mannelijke verdachten tussen 18 en 45 jaar in 2024 onder statushouders die in 2022 een vergunning ontvingen, vergeleken met andere bevolkingsgroepen. Om bevolkingsgroepen te kunnen vergelijken, wordt hier gebruik gemaakt van relatieve cijfers. Er waren 95 verdachte statushouders uit cohort 2022 in verslagjaar 2024 in de leeftijdscategorie 18 tot 23 jaar. Dit komt neer op 399 verdachten per 10 duizend statushouders. In de leeftijdscategorie 23 tot 45 jaar zijn 120 statushouders verdacht van een delict, dit is relatief gezien 149 verdachten per 10 duizend statushouders.

Het feit dat een persoon als verdachte van een misdrijf is geregistreerd, hoeft niet te betekenen dat er ook sprake is van een veroordeling. Het aandeel veroordeelden onder alle statushouders (ongeacht leeftijd en geslacht) bedraagt tot en met verslagjaar 2023 1 procent of minder binnen alle cohorten, terwijl het aandeel verdachten per cohort varieert tussen 1 en 2 procent. Cijfers over veroordeelden in verslagjaar 2024 zijn op het moment van schrijven nog niet beschikbaar. Meer cijfers over veroordeelden (zoals absolute cijfers) zijn te vinden in het dashboard.

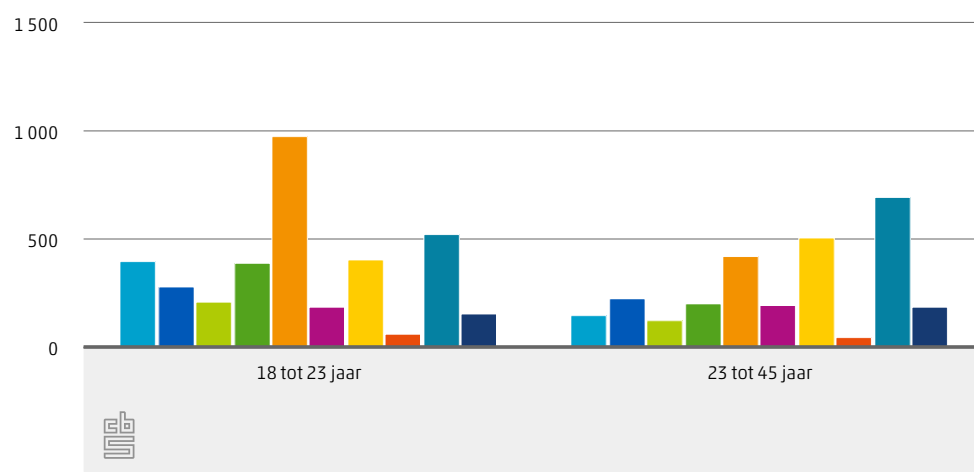
In de figuur wordt dit omgerekend naar relatieve cijfers om de verschillende bevolkingsgroepen te vergelijken. Als het totale aantal personen dat in een categorie zit (bijvoorbeeld mannelijke statushouders die een vergunning ontvingen in 2022 en 18 tot 23 jaar oud zijn) lager is dan 10 duizend, is het relatieve aantal verdachte statushouders per 10 duizend hoger dan het absolute aantal. Een rekenvoorbeeld: als er in totaal 5 duizend mannelijke statushouders zijn met een verleende vergunning uit 2022 tussen 18 en 23 jaar en 30 van hen zijn geregistreerd als verdachte in 2024, is het absolute aantal verdachte statushouders voor deze groep 30, en het relatieve aantal 60 per 10 duizend statushouders.

Er is in het rapport gekozen voor een weergave van alleen cohort 2022 en geregistreerd verdachtenschap in 2024 om aan te sluiten bij de weergave van de afgelopen jaren. In het dashboard zijn de populaties en kenmerken die hier in acht kunnen worden genomen ondertussen uitgebreid, maar vanwege de kleine aantallen is er in de rapportage voor gekozen om geen verdere uitsplitsingen te tonen. In het dashboard kan nog verder geselecteerd worden naar type delict en inkomen, gezien deze beide factoren relevant kunnen zijn.

²¹⁾ Statushouders worden hier dubbel geteld, omdat zij zowel tot de personen met een niet-Nederlandse herkomst als tot de statushouders behoren. Het gaat in deze figuur om het aandeel verdachte personen, niet om het aantal misdrijven. Personen kunnen van meerdere misdrijven worden verdacht. Deze cijfers zijn niet gecorrigeerd voor mogelijk verklarende variabelen zoals leeftijd, opleidingsniveau of sociaaleconomische positie.

3.12.1 Aandeel verdachten in 2024 onder mannelijke statushouders, vergunningscohort 2022

per 10 duizend mannen

- Statushouders
- Geboren buiten Nederland, herkomst Totaal
- Geboren in Nederland, herkomst Nederland
- Geboren buiten Nederland, herkomst Buiten Europa (excl. 5 grote herkomstlanden)
- Geboren buiten Nederland, herkomst Marokko
- Geboren buiten Nederland, herkomst Turkije
- Geboren buiten Nederland, herkomst Suriname
- Geboren buiten Nederland, herkomst Indonesië
- Geboren buiten Nederland, herkomst Nederlandse Cariben
- Geboren buiten Nederland, herkomst Europa (exclusief Nederland)

Naast deze rapportage is er een interactief [dashboard](#). Daarin staan nog meer cijfers over de opvang van asielzoekers. In het dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen en voor welke nationaliteiten u cijfers (visueel) wilt zien.

3.13 Literatuur

CBS. (2025). *Statistiek Wet Inburgering (SWI) 2024*. Centraal Bureau Voor de Statistiek. <https://www.cbs.nl/nl-nl/longread/rapportages/2025/statistiek-wet-inburgering--swi---2024>

Cleton, L., Seiffert, L. & Wörmann, H. (2017). *Gezinshereniging van derdelanders in Nederland*. Europees Migratienetwerk. <https://www.emnnetherlands.nl/sites/default/files/2018-03/2017-Gezinshereniging%20van%20derdelanders%20in%20Nederland.pdf>

Huijnk, W., Dagevos, J., Djundeva, M., Schans, D., Uiters, E., Ruijsbroek, A. & De Mooij, M. (Eds.) (2021). *Met beleid van start*. Sociaal en Cultureel Planbureau. <https://www.scp.nl/publicaties/publicaties/2021/04/08/met-beleid-van-start-over-de-rol-van-beleid-voor-ontwikkelingen-in-de-positie-en-leefsituatie-van-syrische-statushouders>

4 Oekraïners in Nederland

Veel Oekraïners ontvluchtten hun land na de Russische invasie eind februari 2022. Zij kunnen in Nederland bescherming krijgen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming (RTB) van de Europese Unie.¹⁾ Een aanvraag voor verblijf onder deze richtlijn verloopt anders dan een reguliere asielaanvraag. Iemand uit Oekraïne gaat niet langs het aanmeldcentrum in Ter Apel, maar schrijft zich in bij een gemeente en doet de asielaanvraag via een speciaal formulier bij de IND. De richtlijn biedt ook andere rechten, bijvoorbeeld het recht om meteen te werken in Nederland zonder een tewerkstellingsvergunning. Omdat de aanvraag voor verblijf voor Oekraïense vluchtelingen anders verloopt, zijn zij in een apart hoofdstuk beschreven, net als in twee eerdere edities.

In dit hoofdstuk worden de instroom en kenmerken van vluchtelingen uit Oekraïne beschreven na hun aankomst in Nederland. Hoeveel Oekraïense vluchtelingen er in Nederland zijn komt uit cijfers van de IND. In de cijfers zitten Oekraïense vluchtelingen die na 24 februari 2022 aankwamen in Nederland en die een verblijfsbewijs kregen onder de RTB. Het gaat om mensen met de Oekraïense nationaliteit, maar ook niet-Oekraïense mensen die in Oekraïne woonden. Zij worden ook wel derdelanders genoemd. Sinds juli 2022 worden er geen nieuwe verblijfsbewijzen onder de RTB meer toegekend aan vluchtelingen die niet de Oekraïense nationaliteit hebben en een tijdelijke reguliere verblijfsvergunning in Oekraïne hebben. Vluchtelingen met een permanente verblijfsstatus of een status op basis van internationale bescherming in Oekraïne kunnen nog wel onder de RTB vallen, waardoor er personen met niet-Oekraïense nationaliteit blijven instromen na juli 2022. Derdelanders die vóór die datum een RTB-verblijfsbewijs hebben gekregen, genieten vooralsnog bescherming onder de RTB. Dit heeft te maken met een bevroeringsmaatregel ten aanzien van het beëindigen van de tijdelijke bescherming. Het Europese Hof van Justitie oordeelde in 2025 dat de bevroeringsmaatregel mocht worden opgeheven. De Raad van State heeft deze uitspraak bevestigd waardoor deze maatregel met ingang van 4 september 2025 is opgeheven.²⁾ Net als de andere populaties in deze rapportage, worden de Oekraïners vanaf deze editie in cohorten verdeeld. Cohorten zijn gebaseerd op het jaar waarin iemand de status tijdelijke bescherming kreeg, het moment van vestiging in Nederland. Vanwege de grote instroom in 2022 en de behoefte om de eerste golf van ontheemden apart te kunnen bekijken, is cohort 2022 opgesplitst in een eerste en tweede helft. Net als in de andere hoofdstukken, worden aantallen steeds berekend op basis van het totale aantal in het originele cohort. Een deel van deze groep kan inmiddels uit Nederland zijn vertrokken of zijn overleden.

1) <https://ind.nl/nl/oekraïne>

2) <https://ind.nl/nl/nieuws/bevroeringsmaatregel-derdelanders-oekraïne-stopt-op-4-september-2025>

4.1 Vestiging in Nederland

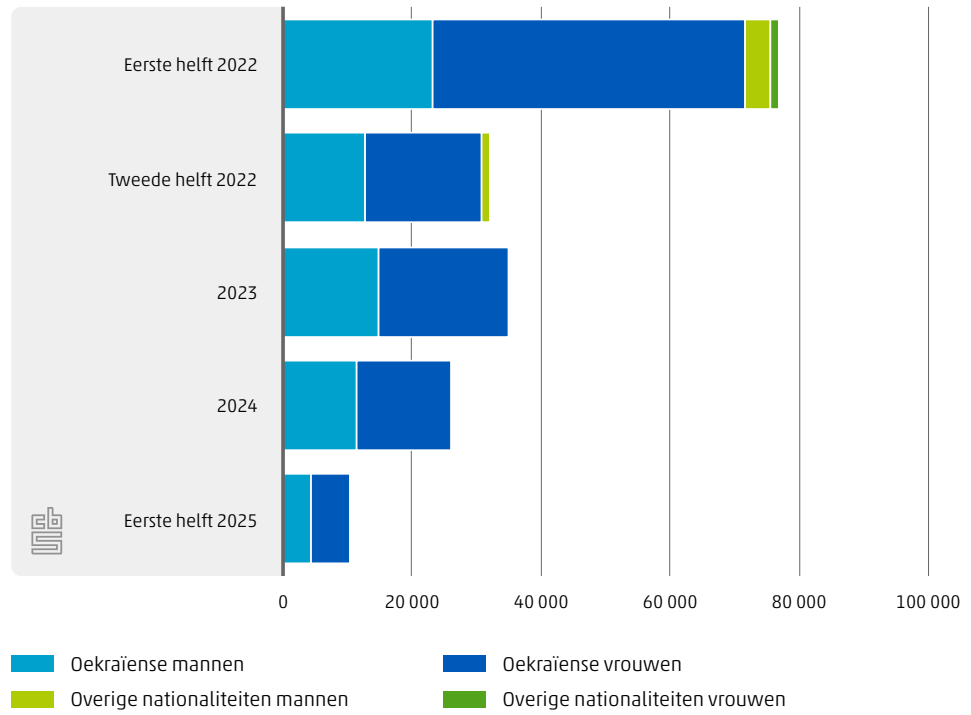
Meer vrouwen dan mannen

Van 24 februari 2022 tot en met juni 2025 schreven 182 duizend vluchtelingen uit Oekraïne zich in een Nederlandse gemeente in na het krijgen van het verblijfsbewijs tijdelijke bescherming. Hierbij gaat het om 175 duizend mensen met de Oekraïense nationaliteit en 7 duizend met een niet-Oekraïense nationaliteit. Iets meer dan 42 procent van alle vluchtelingen uit Oekraïne (77 duizend) vestigde zich in de eerste helft van 2022 in Nederland. In de periode daarna nam de instroom vrij snel af: in de tweede helft van 2022 stroomden 32 duizend Oekraïense vluchtelingen in. In het hele jaar 2023 schreven ruim 35 duizend vluchtelingen uit Oekraïne zich in een Nederlandse gemeente in. Deze instroom is nog verder gedaald naar 26 duizend in 2024. In het eerste halfjaar van 2025 vestigden bijna 11 duizend vluchtelingen uit Oekraïne zich in Nederland.

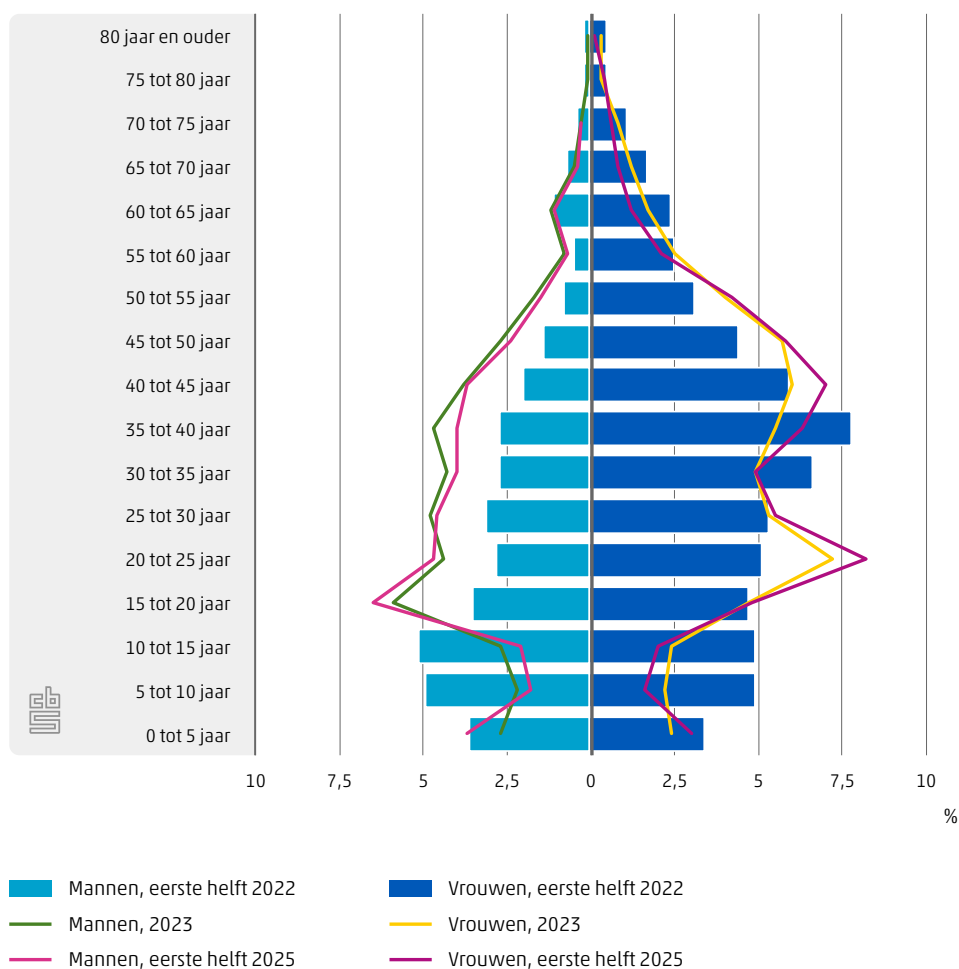
Inmiddels heeft een substantieel deel van de Oekraïense vluchtelingen Nederland weer verlaten. Op 1 juli 2025 woonden er nog bijna 129 duizend Oekraïense vluchtelingen in Nederland. Oekraïense mannen tussen de 18 en 60 jaar oud mogen Oekraïne niet verlaten omdat zij beschikbaar moeten zijn voor het leger. Tot april 2024 mobiliseerde Oekraïne alle mannen tussen 27 en 60 jaar oud.³⁾ Tot en met juni 2022 was ongeveer 65 procent van de Oekraïense vluchtelingen in Nederland vrouw, naderhand zakte dit aandeel tussen de 56 en 60 procent in de overige vier cohorten. Bijna de helft van de mannelijke vluchtelingen die in de eerste fase van de oorlog tot en met juni 2022 naar Nederland kwam was jonger dan 20 jaar. In de tweede helft van 2022 vermindert het aandeel jongeren onder de mannen en ligt het zwaartepunt (46 procent) bij de 20 tot 40-jarigen. In 2024 en de eerste helft van 2025 zitten relatief veel mannen in de leeftijdsgroep 15–20 jaar (rond 16 procent). Vrouwen die in de eerste helft van 2022 naar Nederland kwamen zitten relatief vaker in de leeftijdsgroep 35–40 jaar: 1 op de 8 vrouwen valt in deze periode in deze leeftijdscategorie. In latere cohorten verschuift deze piek naar de leeftijdsgroep 20–25 jaar: in de eerste helft van 2025 valt 1 op de 7 vrouwen in deze leeftijdscategorie.

³⁾ <https://open.overheid.nl/documenten/02480953-f955-4d6e-9229-d962bc46ac27/file>

4.1.1 In Nederland gevestigde Oekraïners naar periode van vestiging en nationaliteit

4.1.2 In Nederland gevestigde Oekraïners, naar periode van vestiging, leeftijd en geslacht

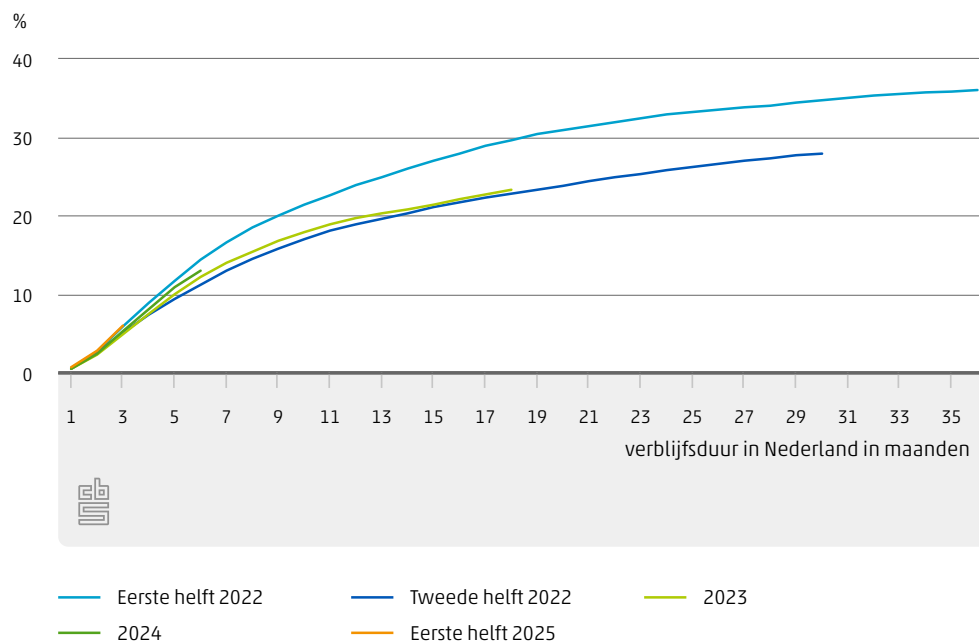

4.2 Verblijfssituatie

Bijna 29 procent van Oekraïners is voor 1 juli 2025 uit Nederland vertrokken

Van de 182 duizend Oekraïense vluchtelingen die sinds 24 februari 2022 naar Nederland kwamen, woonden iets meer dan 129 duizend op 1 juli 2025 nog in Nederland. Ongeveer 750 vluchtelingen die sinds het begin van de oorlog naar Nederland zijn gekomen verbleven op 1 juli 2025 in een opvanglocatie van COA en 600 vluchtelingen waren inmiddels overleden. Bijna 29 procent van alle Oekraïense vluchtelingen was voor 1 juli 2025 weer uit Nederland vertrokken. Gekeken naar alle cohorten samen, was ongeveer 13 procent van de Oekraïense vluchtelingen binnen een half jaar na vestiging in Nederland weer vertrokken, na een jaar was dat ongeveer 22 procent.

4.2.1 Aandeel Oekraïners dat voor 1 juli 2025 uit Nederland vertrok, naar periode van vestiging

4.3 Huishoudenssamenstelling

Vooraf alleenstaanden en thuiswonende kinderen

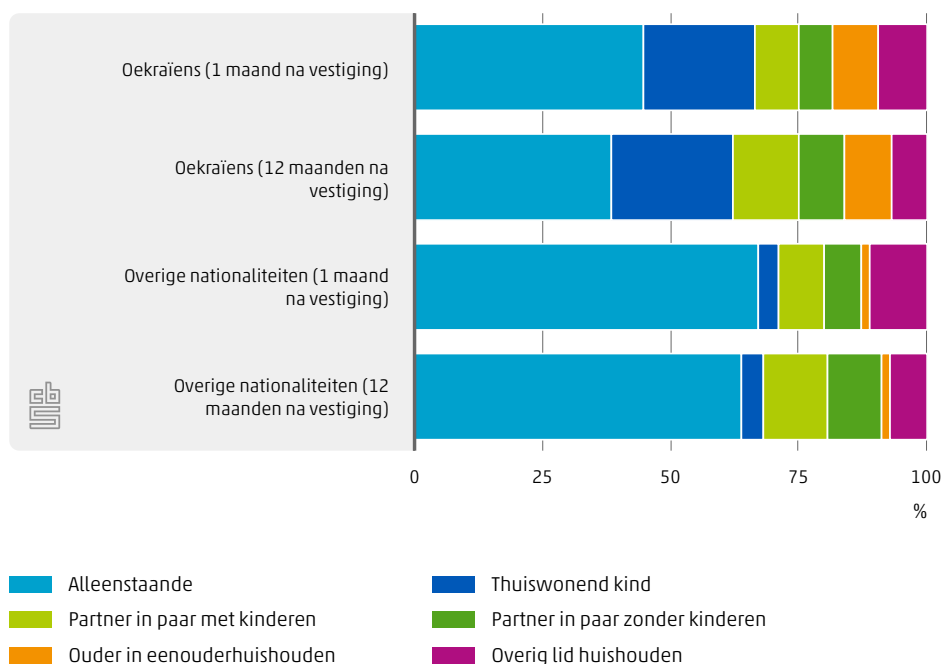
Tussen het eerste cohort Oekraïners (mensen die tussen 24 februari 2022 en 1 juli 2022 naar Nederland kwamen) en het tweede cohort (de tweede helft van 2022) zijn verschillen in de huishoudenssamenstelling. Zo was in de eerste helft van 2022 36 procent van de vluchtelingen alleenstaand. In de tweede helft van 2022 is dit 49 procent. Dit aandeel neemt vanaf cohort 2023 licht toe. In de eerste helft van 2025 was 61 procent van de vluchtelingen alleenstaand. De groep thuiswonende kinderen is in verhouding afgenomen. Deze groep vormde in de eerste helft van 2022 meer dan een kwart van alle vluchtelingen uit Oekraïne. In de eerste helft van 2025 daalde dit naar 15 procent. Onder de groep ouder in een eenouderhuishouden is ook een daling te zien. In de eerste helft van 2022 vormde deze groep 13 procent, en in de eerste helft van 2025 nog 4 procent. Ook zijn er in verhouding minder overige gezinsleden, zoals grootouders. Deze groep vormde in de eerste helft van 2022 nog 12 procent van alle vluchtelingen uit Oekraïne. In de eerste helft van 2025 was dit 6 procent.

Vergeleken met derdelanders⁴⁾, komen Oekraïners minder vaak als alleenstaande naar Nederland (45 procent tegen 67 procent), vaker als thuiswonend kind (22 procent tegen 4 procent) en wat vaker als ouder in een eenouderhuishouden (9 procent tegen 2 procent). Bijna 10 procent van de Oekraïners is een overig lid in het huishouden. Dat zijn bijvoorbeeld grootouders of ooms en tantes. Dit is ongeveer hetzelfde aandeel als bij derdelanders.

4) Vluchtelingen uit Oekraïne met een andere nationaliteit.

Tijdens hun verblijf in Nederland verschuift de huishoudenspositie van Oekraïense vluchtelingen een beetje. Twaalf maanden na vestiging in Nederland zijn er minder alleenstaanden (39 procent bij de Oekraïners en 64 procent bij de derdelanders) en iets meer partners in een paar, vooral met kinderen (13 procent voor beide populaties).

4.3.1 Plaats in het huishouden van Oekraïners

4.4 Werk

Na vier maanden in Nederland werkt bijna de helft

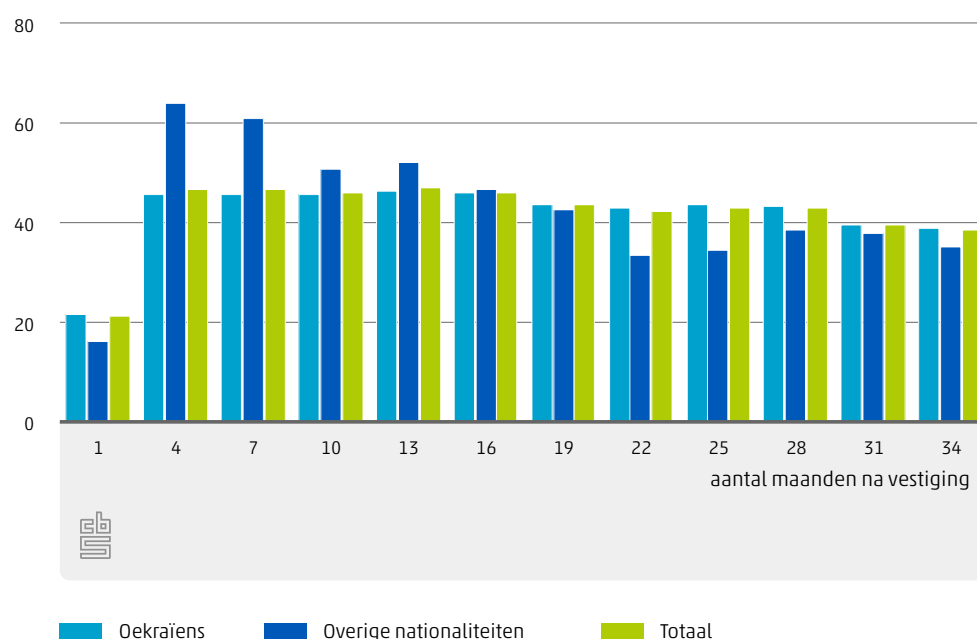
Vluchtelingen uit Oekraïne met een verblijfsbewijs onder de RTB mogen direct werken.⁵⁾ Ze hoeven niet te wachten op een tewerkstellingsvergunning. Vier maanden na het krijgen van het verblijfsbewijs is 47 procent van het originele cohort vluchtelingen uit Oekraïne werkzaam als werknemer: 46 procent van de mensen met een Oekraïense nationaliteit en 64 procent van de derdelanders (of 50 en 67 procent van Oekraïners en derdelanders, respectievelijk, die op peilmoment nog in Nederland verblijven). In vergelijking met de reguliere statushouders werken Oekraïners veel vaker als werknemer. Oekraïense vluchtelingen uit het eerste cohort zijn na vier maanden minder vaak werknemer dan de overige vier cohorten. Van de personen uit het cohort van de eerste helft van 2022 werkt 42 procent na vier maanden tegenover 50 procent en meer van de andere cohorten. Na een verblijf van zes maanden in Nederland werkt bijna de helft (47 procent) van de werkende Oekraïners voltijd. Dit percentage is, net als de andere cijfers in deze alinea, alleen berekend over Oekraïners die op peilmoment nog in Nederland verblijven. De meeste Oekraïense vluchtelingen werken in de uitzendbranche (52 procent) of de horeca (14 procent), net als reguliere statushouders. Na verblijf van een halfjaar werkt 27 procent als

5) <https://ind.nl/nl/oekraïne/richtlijn-tijdelijke-bescherming-oekraïne#werken-en-studeren-in-nederland>

werknemer, de rest werkt als oproepkracht (26 procent) of uitzendkracht (47 procent). Tijdens het verblijf in Nederland werken steeds meer Oekraïners als werknemer: na twee jaar is dat 44 procent. Op hetzelfde moment werken er minder als uitzendkracht (33 procent na twee jaar). Na zes maanden heeft bijna een derde van de vluchtelingen met een baan als werknemer meer dan 1 baan. Na twee jaar geldt dat voor twee derde van deze groep Oekraïners. Na zes maanden is het uurloon voor bijna de helft van de werkende Oekraïners 15 euro of meer en 9 procent verdient 19 euro of meer. Na twee jaar verdient 91 procent van de Oekraïense vluchtelingen 15 euro of meer en voor 20 procent is het uurloon 19 euro of hoger. Uit eerder onderzoek blijkt dat het gemiddelde loon van Oekraïense werknemers lager is dan het loon van andere groepen werknemers, zoals statushouders en Oost-Europese migranten (Otten et al., 2025), ook wanneer het gecorrigeerd is voor sector, bedrijfs- en persoonskenmerken. Vluchtelingen uit Oekraïne die niet werken krijgen leefgeld in plaats van een bijstandsuitkering.

4.4.1 Aandeel werknemers naar nationaliteit

% van 18- tot 65-jarige Oekraïners

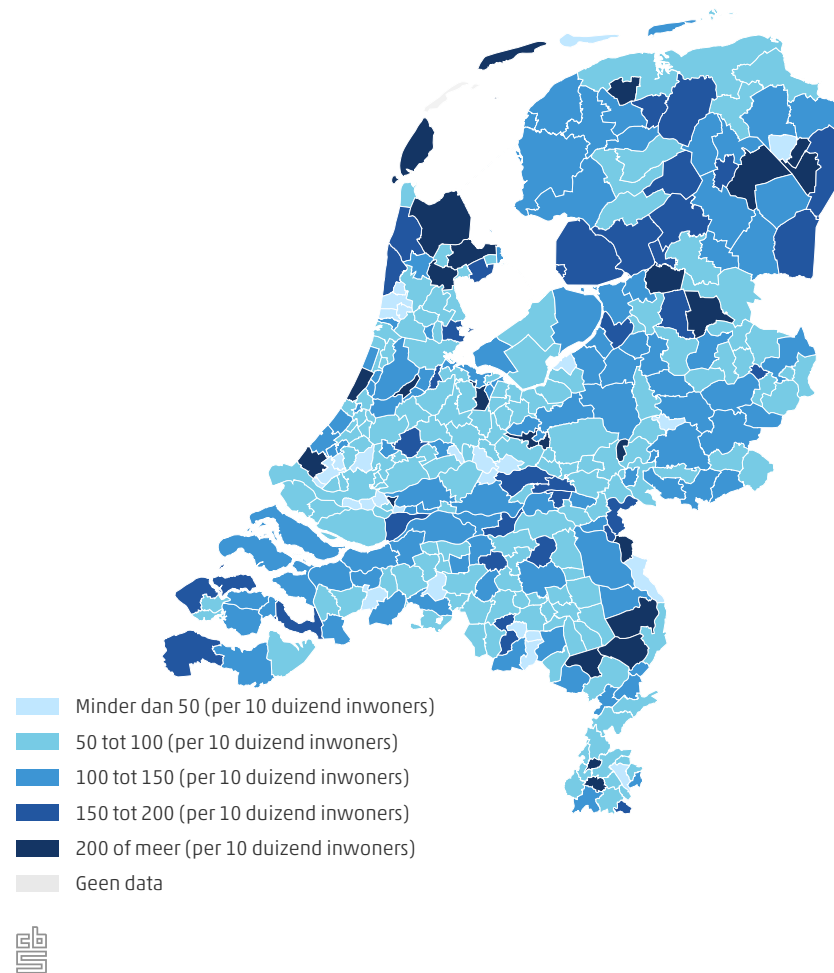
4.5 Vestigingsgemeente

Oekraïners wonen verspreid over Nederland

Net als de reguliere statushouders wonen Oekraïners verspreid over Nederland. De meeste Oekraïners die tijdelijke bescherming kregen, wonen na één maand in Amsterdam (ruim 8 duizend). Ook in Den Haag (bijna 6 duizend) en Rotterdam (ruim 5 duizend) wonen veel Oekraïners. Verder staan Westland en Almere in de top vijf (beide bijna 3 duizend). Van deze vijf gemeenten heeft Westland in verhouding het grootste aandeel Oekraïners (248 per 10 duizend inwoners) en Rotterdam het kleinste aandeel (79 per 10 duizend inwoners). Veel Oekraïners wonen in gemeentelijke opvanglocaties (Maliëpaard et al., 2024). Gemeenten met een laag aantal inwoners hebben vaker een hoog aandeel Oekraïners per 10 duizend

inwoners. De Utrechtse gemeente Renswoude heeft met 600 per 10 duizend inwoners het hoogste aandeel Oekraïners.

4.5.1 Aandeel Oekraïners, één maand na vestiging in Nederland, 2022-eerste helft 2025

4.6 Dashboard

Naast deze rapportage is er een interactief [dashboard](#). Daarin staan nog meer cijfers over kenmerken van Oekraïense vluchtelingen in Nederland. In het dashboard kunt u zelf kiezen over welke onderwerpen en voor welke populaties u cijfers (visueel) wilt zien.

4.7 Literatuur

Maliepaard, M., Noyon, S., van Enk, B., Barsegyan, V., Negash, S. M. en Otten, K. (2024) *Tijdelijk thuis? De positie van Oekraïense vluchtelingen in Nederland*. Wetenschappelijk Onderzoeks- en Datacentrum.

Otten, K., Maliepaard, M., Dagevos, J.M. et al. (2025). *Meer dan een dak*. Wetenschappelijk Onderzoeks- en Datacentrum.